

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1960

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, υπό την ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον
Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 15ον

ΜΑΪΟΣ 1960

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττοῦ 1 ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α/φών Γ. ΡΟΔΗ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 — Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτήσια συνδρομὴ ἔσωτ. Δρχ. 12, ἔξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλονται μὲ ταχυδρομικὴν ἢ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἀπροσώπως
«Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», δόδς Μακένζυ Κίγκ 1, Ἀθήνας

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογρά-
φων, τὰ ὁποῖα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς
τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Μηνύματα ἐπὶ τῇ 8ῃ Μαΐου, Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ καὶ Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου	σελ. 1	Messages on the 8th of May, a) by the Minister of Education, Mr. G. Voyiatzis and b) by the President Greek R.C. Mr C. Georgaco- poulos	Page 1
Ε.Ε.Σ.	2	Greek Red Cross Movement	2
Τὸ Ἑλληνικὸ νόημα τῆς Ἀνοιξέως, Μ. Νικολαΐδης β) Τὰ κύματα (ποίημα) Σ. Κωταορίδης	3	What Spring means to Greeks, by M. Nico- laides b) The Waves (poem) by S. Kotsa- rides	3
Ὁ Θάνατος τοῦ Ἀθανάτου, Ε. Φωτιάδης	4	The death of the immortal, by E. Photiades An Indian King receives a Byzantine envoy, by G. Kolias	5
Ἰνδὸς Βασιλεὺς ὑποδέχεται Βυζαντινὸν ἀπεσταλ- μένον, Γ. Κόλιας	5	Justine, the philosopher by K. Papapanagio- tou. b) Looking through Greek History c) Once again about your teeth	6
Ἰουστίνος, ὁ Φιλόσοφος, Κ. Παπαπαναγιώτου, β) Εσφυλλίζοντας τὴν ἱστορίαν, γ) Καὶ πάλιν γιὰ τὰ δόντια σας	6	Mountaineering, by N. Demetrocalis	7
Ὁρειβάσις, Ν. Δημητροκάλλης	7	The «Termites» ants, by Ph. Karapiperis ..	8
Οἱ Τερμίται, Φ. Καραπίπερης, β) Οἱ κίνδυνοι στὸ δρόμο	8	b) Dangers in the street Security in aviation, by G. Pappas	9
Ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν, Γ. Παππᾶς	9	Polycritos, by E. Stamatis	10
Πολύκριτος, Ε. Σταμάτης, β) Ἀξιέπαινοι πράξεις Τὸ Μυστηριώδες Δάσος, Ι. Βέρν.	10	Praiseworthy deeds by Juniors	10
Φωτογραφία Δράσεως	12-13	The mysterious forest, by Jules Vernes	11
Ἀθλητικὴ Ζωή, Π. Αὔλωνίτης	14	Activity in pictures	12-13
Πεντέλη, Π. Καλονάρου, β) Ἀνέκδοτα Κολοκο- τρώνη, Τ. Τσιρμπίνου	15	Athletic life, by Sp. Avlonites	14
Θεοτήτες τῆς Θαλάσσης, Α. Καρνασοπούλου, β) Σχολικὸν Φαρμακεῖον	16	Penteli, by P. Kalonaros b) Anecdotes, by T. Tsiirbinos	15
Εὐχὴ καὶ κατάρτα τῶν Γονέων, Γλ. Πρωτοπαπᾶ ..	17	Sea, deities by L. Karnassopoulos b) School Chest	16
Ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν δένδρων, Ἐμμ. Ἀνάσης. β) Τὸ χαμομήλι	13	Parents' benediction and malediction, by Gl. Protopapas	17
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	19-20	How to graft trees, by Em. Anassis	18
Δράσις Ὁμάδων	21-22	b) Chamomile G. J. R. C. movement	19-20
Μαθητικὴ Συνεργασία	23-24	Groups' activity	21-22
Πρωτομαγιά Ἀντ. Χ.	25	Pupils' contribution	23-24
Ἐξώφυλλο: Μυτιλήνη.		Mayday, by Ant. X	25
Ἐσωτερικὴ ἐξώφυλλο: Τὸ τραγοῦδι τῶν Ἐρυθρο- σταυριτῶν (ποίημα) Α. Σημηριώτης		Front-cover: Mytilene, a Greek island Inside Front-cover: Juniors' song, by A Simi- riotis.	
Ὁπισθόφυλλον: Στὴν Ἐσχόχ, Στίχοι: Α. Παπα- δήμα. Μουσική: Α. Παναγιωτοπούλου		Back-cover: In the country: Verses by L. Pa- padimas. Music, by Al. Panagiotopoulos.	

Α. Σ. ΙΜΗΡΙΩΤΗ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Χρυσός, ὅταν ὁ ἥλιος λάμπη
καὶ ἔρθῃ ἡ ἄνοιξις ξανά,
λαχταροῦν γιὰ μᾶς οἱ κάμποι,
λαχταροῦν καὶ τὰ βουνά.

Κάθε χώρας, κάθε τόπου,
σὺρε τώρα νὰ μᾶς δῇς
Τὰ παιδιὰ κι ἐμεῖς τοῦ ἀνθρώπου,
τ' ἄλλας εἴμαστε τῆς γῆς.

Μὲ κορμὶ σὰ μετερίζι
καὶ τὸ μέτωπό ψηλά,
ἕνας πόθος μᾶς κεντορίζει
γιὰ τὰ τίμια, τὰ καλὰ!

Στὴν Ἑλλάδα, ποὺ εἶναι τρέλλα,
κάθε βράχος ἱερός!
Φίλος εἶσαι; τρέξε κ' ἔλα!
Τράβα πέρ' ἂν εἶς ὀχτρός.

Μὰ ὅ,τι ἐδῶ στὸν κόσμον πνέει
πετὰ, σέρπει, περπατεῖ,
μονομονορίζει, τρίζει, κλαίει
κ' εἴτε αἰώνια ἔχει γιορτὴ,

εἴτε κάποιον θρηνεῖ μόνος,
ἀμολόγητος, κρυφός,
ὁ παγκόσμιος ἄχ! ὁ πόνος
μᾶς μιλεῖ σὰν ἀδελφός!

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΗ 8^Η ΜΑΪΟΥ

α) Τοῦ Ὑπουργοῦ
τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
κ. Γ. Βογιατζῆ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας
κ. Γ. Βογιατζῆς
The Minister of Education
Mr. G. Voyiatzis

καταστοῦν ταῦτα ἱκανὰ νὰ παρέχουν βοήθειαν ἐν ὧρᾳ
ἀνάγκης πρὸς τοὺς συνανθρώπους των.

Οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται, τῶν ὁποίων ἡ μέ-
χοι σήμερον πολὺμορφος δράσις ἔτυχε τῆς πλέον ἐδ-
μενοῦς ἐκτιμῆσεως, ὅχι μόνον ἐν Ἑλλάδι ἀλλὰ καὶ
εἰς ὅλον τὸν κόσμον, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἀναπτύ-
ξουν τὴν σύμφωνον πρὸς τὰς εὐγενεστεράς Ἑλληνι-
κὰς Παραδόσεις γνώριμον δραστηριότητά των ὥστε
νὰ σημειώσουν ἀποτελέσματα δικαιούντα τὰς προσ-
δοκίας ὄλων.

Τοῦτο, ἐν ᾧ θὰ εἶναι χρήσιμον διὰ τοὺς ἰδίους καὶ
τοὺς συμπατριώτας των, θὰ ἐπιτρέψῃ συγχρόνως διε-
κνή ἀναγνώρισιν τῆς ψυχικῆς των ἀνωτερότητος καὶ
προθυμίας πρὸς ἐπιτέλειαν παντός ὥραίου καὶ ὀ-
ψηλοῦ.

Αὐτὸ θὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὴν καλλιτέραν ἱκανο-
ποίησίν των.

Μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι οἱ Ἕλληνες Ἐκπαιδευ-
τικοὶ καὶ Ἐρυθροσταυρίται ἐμφοροῦνται ἀπὸ τοιαύ-
τας σκέψεις καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα, ἀπευθύνω πρὸς αὐ-
τοὺς ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ἐρχόμενος πρόδοον καὶ
προκοπήν.

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ὑπουργός

τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

β) Τοῦ Προέδρου

τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
κ. Κ. Γεωργακοπούλου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλλ. Ἐρ. Σταυροῦ
κ. Κ. Γεωργακοπούλου
The President Greek Red Cross
Mr. C. Georgacopoulos

Ἡ ἑορταζομένη
κατ' ἔτος, τὴν 8ην
Μαΐου, ἐπέτειος
τῆς γεννήσεως τοῦ
Ἑρρίκου Ντυνάν,
παρέχει εἰς ὅλας
τὰς ἀνὰ τὴν ὑψη-
λίον Ἐρυθροσταυ-
ρικὰς Ὀργανώσεις
τὴν εὐκαιρίαν ἀ-
νασκοπήσεως τοῦ
ἐπιτελεσθέντος ἔρ-
γον καὶ μελέτης
τῶν προϋποθέσεων
τῆς περαιτέρω συ-
νεχίσεως καὶ ἀνα-
πτύξεως αὐτοῦ.

Πέραν τῶν προσ-
παθειῶν του πρὸς
ἐκτέλεσιν τοῦ προ-
ορισμοῦ του ἐν Πο-
λέμῳ, ὁ Ἐρυθρὸς
Σταυρὸς ἐν Εἰρήνῃ
βοηθεῖ καὶ διδά-
σκει. Βοηθεῖ ποι-
κιλοτρόπως τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκῃ, τὰ θύ-
ματα τῶν θεομηριῶν, τῶν ἐπιδημιῶν καὶ τῶν οὐραϊκῶν
ἀνυπαρξιών. Πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἱ-
δεολογίας του προσπαθεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς
ἀνθρώπους τὴν Ἀγάπην πρὸς τὴν Εἰρήνην ἐν Δι-
καιοσύνῃ καὶ Ἐλευθερίᾳ. Νὰ καταστήσῃ συνειδητὸν
τὸ πνεῦμα τῶν συμβάσεων τῆς Γενεύης καὶ πρα-
γματικότητά τὸ αἶσθημα τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἀλλη-
λεγγύης. Νὰ προπαρασκευάσῃ στελέχη νοσηλείας καὶ
βοήθειας καὶ νὰ μεταδώσῃ, εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ἐδ-
ρότερον κύκλον, ἀρχὰς ὑγιεινῆς, πολυτίμου διὰ τὸ
ἄτομον, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν κοινωνίαν.

Ἐκαστὴν 8ην Μαΐου ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀναλαμ-
βάνει καὶ νέαν ἐξόρμησιν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν του καὶ
προσφέρει τὸν μόχθον τῶν ἀνὰ τὰς πέντε Ἡπείρους
127.000.000 μελῶν του ὡς θυμῶμα εὐγνωμοσύνης
πρὸς τὴν μεγάλην ψυχὴν τοῦ Ἰδρυτοῦ του.

Σήμερον, ὅτε τὴν σκέψιν καὶ τὰς προσπάθειάς ἐκα-
τομμυρίων ἀνθρώπων κατευθύνει στυγνὸς ἐλισμός, ὃς
ἀναπολήσωμεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 8ης Μαΐου, τὸ εὐγε-
νὲς ἔργον τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν καὶ ὃς ἐμπνευσθῶμεν
ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Σήματος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Θὰ δια-
λύσωμεν ἴσως τὸ σκότος τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ θὰ φωτί-
σωμεν τὰς ψυχὰς μᾶς μὲ τὰ αἰσθήματα τῆς Χριστια-
νικῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἀλληλεγγύης.
Τοῦτο θὰ ἴκωνται καὶ τὴν Ἑλλάδα.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1. Τ. 16.8.85

ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85

ΑΡΙΘ. 36199

Ε.Ε.Σ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ Ε.Ε.Σ.

Μετά πάσης επίσημότητας, χοροστατούντος του Μ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Θεοκλήτου, ετελέσθησαν την 31-3-1960 εις τὸ εἰς Βούλαν Ἀσκληπιεῖον τοῦ Ε.Ε.Σ. τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας πτέρυγος τῶν γραφείων αὐτοῦ καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τῆς νέας Νικολουδαίου καὶ Ροδουσακείου κλινικῆς.

Κατόπιν συντόμου ὁμιλίας τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου ἡ Α.Μ. ὁ Αρχιεπίσκοπος ἀπεκάλυψε τὴν προτομὴν τοῦ Λ. Ἀνδρίκου, εἰς μνήμην τοῦ ὁποῖου ὁ εὐεργέτης κ. Βιαρόπουλος καὶ ἡ οἰκογένειά του ἀνήγειραν τὴν πτέρυγα. Ἀκολούθως ἡ Α.Μ. ὁ Αρχιεπίσκοπος καὶ ὁ εὐεργέτης τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Σπ. Λαιμός κατέθεσαν τὸν θεμελίον λίθον τῆς νέας ρευματολογικῆς Ροδουσακείου καὶ Νικολουδαίου κλινικῆς, ἀνεγειρομένης ἐκ τῶν κληροδοτημάτων τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Νικολοῦδη καὶ Ροδουσακίῃ, καὶ δωρεὰς τοῦ κ. Σπ. Λαιμοῦ.

Μετά τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐξάρας τὴν σημασίαν τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῶν καὶ τῶν τόσων προηγουμένων, χάρις εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἐν Βούλᾳ Ἀσκληπιεῖον τοῦ Ε.Ε.Σ. κατέλαβε πρωτεύουσαν θέσιν μετὰ δὲ τῶν ὁμοίων κλινικῶν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Μεθ' ὃ ὁ Αρχιεπίσκοπος Αθηνῶν κ. Θεόκλητος ἐτόνισε τὴν χριστιανικότητα τῶν τοιούτων δωρεῶν, διὰ τῶν ὁποίων οἱ εὐεργεταὶ ἀποδεικνύουν ὅτι σκέπτονται τὸν πόνον τῶν συνανθρώπων των.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν κατὰ τὴν ὥς ἂν τελετὴν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν διακρίνονται ὁ Μακαρ. Αρχιεπίσκοπος Αθηνῶν, ὁ εὐεργέτης κ. Σπ. Λαιμός μετὰ τῆς Κας Λαιμοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἡλ. Καντᾶς, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀειμνήστου Λ. Ἀνδρίκου καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀσκληπείου κ. Μιχόπουλος.

Mr Georgacopoulos, President G.R.C. speaking during the ceremony at the R.C. «Asklepieion» in Voula held on the occasion of a) the inauguration of the Offices erected in memory of L. Andrikos with funds donated by his relatives and b) the laying of the foundation stone of the Nikoloudion and Rhodoussakion Dispensary. In the photo are seen: H.B. the Archbishop of Athens, the benefactor Mr. Sp. Lemos and Mrs. Lemos, the Vice president G.R.C. Mr. El. Kantas, the relatives of the evermemorable L. Andrikos and Mr. Michopoulos, Director of the Hospital.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ὑποδέχεται τὴν Α.Β.Υ. τὴν Πριγκίπισσαν Σοφίαν κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Πάλλας» κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς αἰμοδοσίας. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, ἡ Κ. Μ. Μακκά, ὁ Μέγας εὐεργέτης τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθηνόδωρος Δρακόπουλος, ἡ Κυρία ἐπὶ τῶν Τιμῶν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσσης Δις Ἑλ. Παπαρηγοπούλου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰμοδοσίας Καθηγητῆς κ. Μ. Μακκάς καὶ ὁ Σύμβουλος αὐτῆς κ. Μ. Τσάτσου.

Mr. C. Georgacopoulos, President G.R.C. welcoming H.R.H. Princess Sophia at the «Palace» Hall on the Blood giving Day organised by the Greek Red Cross. In the photo are seen from left to right: Mrs M. Maka, the great benefactor G.R.C. Mr. Ath. Dracopoulos, Miss Paparigopoulou, Lady in Waiting, Prof. M. Makas, president of the Blood giving centre and Mrs. M. Tsatsos, Advisor of the centre.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ Ε.Ε.Σ.

Ἐφέτος τὴν 27-1-60 ἑωρτάσθη ἡ 25ετηρὴς τῆς αἰμοδοσίας, τὴν ὁποῖαν εἰσήγαγε πρωτοβουλία τοῦ καθηγητοῦ κ. Μαθιοῦ Μακκά ἐν Ἑλλάδι ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς.

Ἡ Α.Β.Υ. ἡ πριγκίπισσα Σοφία εὐηρεστήθη νὰ τιμῇ διὰ τῆς παρουσίας τῆς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κινηματογράφου Παλλᾶς.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν παρέστησαν ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνῶν, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ὁ Μέγας εὐεργέτης τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθηνόδωρος Δρακόπουλος, ἐκπρόσωποι τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ πλῆθος κόσμος.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος τῆς Κ. Ἐφορείας Αἰμοδοσίας, καθηγητῆς κ. Μ. Μακκάς, ἀφοῦ ὠμίλησε περὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς Αἰμοδοσίας ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς μέχρι σήμερον, ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἐπιτελεσθὲν μέχρι σήμερον καὶ εἰδικώτερον κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἔργον αὐτῆς.

Περαιῶν τὴν ὁμιλίαν του ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐπάρκεια αἵματος πρὸς κάλυψιν τῶν συνεχῶς αὐξανόμενων ἀναγκῶν.

Ἀκολούθως ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων ἡ Α.Β.Υ. ἀπένειμε τιμητικὰς διακρίσεις καὶ διπλώματα εἰς ἐθελοντὰς αἰμοδοτὰς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΑΘΜΟΥ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Μάρτιον 6.036 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐξ ὧν 3.053 τραυματίαι καὶ 800 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Ἐπίσης ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. παρέσχε διὰ τοῦ Ἀσυρμάτου αἰτηθείσας ἰατρικὰς ὁδηγίας εἰς 2 ποντοπόρα πλοῖα διὰ σοβαρῶς ἀσθενούντων μέλη τῶν πληρωμάτων των.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Μάρτιον τὸ Κέντρον Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπάρους πάσχοντας 1.010 φιάλας αἵματος δωρεάν.

Τὸ Ἑλληνικὸ νόημα τῆς Ἀνοιξέως

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ· Γ· ΔΗ

Ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐθεοποίησαν τὴν Ἀνοιξὶ καὶ τὴν ἔαξαν—ὅπως ψάλλει ὁ Ὅμηρος—ἀνάμεσα στὶς θεότητες ὥρες, ἔτσι καὶ οἱ νεώτεροι Ἕλληνες ἐπλάτυναν καὶ ὕψωσαν τὸ νόημα τῆς λέξεως. Καὶ ἀπὸ μίᾳ ἀπλῇ ἐποχῇ τοῦ ἔτους, ποὺ εἶναι βέβαια ὥραία καὶ θελκτική, ἀλλὰ περιορίζεται πάντως σ' ἓνα μικρὸ χρονικὸ διάστημα (τρεῖς μῆνες), τὴν ἔχουν ἐπεκτείνει στοὺς πλατύτατους ὀρίζοντες τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς. Καὶ τὴν ἔχουν ἀνεβάσει ὥς τὰ ἀνώτατα, τὰ θεῖα ὕψη τοῦ Οὐρανοῦ.

Καὶ ἦταν πολὺ φυσικὸ. Ἡ ὁμορφιά τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνοιξέως δὲν βρίσκεται μόνον στὴν ἐξάισια καλ-

λονή τῆς Ἑλληνικῆς Φύσεως, ποὺ ξαναγεννιέται καὶ ἀνανεώνεται μὲ τὸν ἐρχομὸ τῆς Ἀνοιξέως. Βρίσκεται συγχρόνως καὶ προπάντων στὴ λεπτὴ καὶ μυστικὴ, ἀλλὰ καὶ πεντακάθαρη καὶ ζεῖδωρη ἐκείνη πνοή, ποὺ τὴν φέρνει μαζί τῆς ἡ Ἀνοιξίς καὶ τὴν διαχύνει ὥς τὶς ἀκρότατες ἴνες τοῦ μυαλοῦ καὶ ὥς τὰ βαθύτερα φυλλοκάρδια.

Ἔτσι γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ ἀντίληψιν καὶ αἴσθησιν, ἡ ἐτυμολογία τῆς ὀνομασίας μπορεῖ νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴ λέξη «ἀνοιγμα» καὶ νὰ σημαίνει τὸ ἀνοιγμα τοῦ καιροῦ, ποὺ δίδωχιν τὰ σύννεφα καὶ τὰ χιόνια, καὶ φέρνει τὴν καθαρὴν ἀτμόσφαιρα καὶ τὸν ἥλιο, ἀλλὰ δὲν σταματᾷ καὶ δὲν κλείνεται στὰ στενὰ περιθώρια τοῦ ὅρου αὐτοῦ. Τὰ σπᾶει καὶ ξεχύνεται σὲ ἀπέραντους ἰδεατοὺς χώρους, στοὺς ὠραίους, μεγάλους καὶ ὑψηλοὺς χώρους, ποὺ μιὰ ἄλλη ἀνοιξὶς πιο πλούσια καὶ πιο γόνιμη—ἡ ἐσωτερικὴ ἀνοιξίς—ἀπλώνει μπροστὰ στὴ σκέψιν καὶ στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Διδώχιν καὶ ἡ ἀνοιξὶ αὐτὴ τὰ σύννεφα καὶ τὰ χιόνια, ἀλλὰ τὰ διώχιν ἀπὸ μέσα μας, ἀπὸ τὸ συννεφιασμένο καὶ παγωμένο πνεῦμα, ποὺ τὸ σκεπάζει ἡ «χειμερία νάρκη» τῆς κουρασμένης καὶ κακουχημένης σκέψεως. Καὶ φέρνει ἐπίσης αὐτὴ ἡ ἀνοιξὶ τὴν καθαρὴν ἀτμόσφαιρα καὶ τὸν ἥλιο, ἀλλὰ τὴν φέρνει στὴν καρδιά μας, ποὺ τὴν καθαρίζει καὶ τὴ θερμαίνει, τὴ ζωογονεῖ καὶ τὴ γονιμοποιεῖ μὲ τὴ θαλπωρὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς αἰσιοδοξίας, μὲ τὴ ζωντανὴ καὶ δυνατὴ πνοὴ τῆς δημιουργίας.

Ἀνοίγει ὁ οὐρανός, ἀλλὰ ἀνοίγει καὶ ἡ ψυχὴ. Ἀνοίγουν τὰ δέντρα καὶ τὰ μπουμπούκια, ἀλλὰ ἀνοίγουν καὶ οἱ πόρτες τῆς καρδιάς, καὶ ξεπετάγονται οἱ καινούργιοι βλαστοὶ καὶ τὰ φρέσκα λουλούδια τῶν πιο ὠραίων καὶ πιο εὐγενικῶν ἐπιδιώξεων τῆς. Ἀνοίγουν οἱ πηγὲς τῆς γῆς, καὶ τὰ νερά τὴ δροσιζοῦν καὶ τὴ γονιμοποιοῦν, ἀλλὰ ἀνοίγουν καὶ οἱ ἀστέρεις μέσα στὸν ἀνθρώπο δυνάμεις καὶ τὸν διαποτίζουν μὲ νέα ζωτικότη-

τα καὶ σφρίγγος, μὲ νέαν ὁρμὴ καὶ δύναμιν γιὰ καινούργια δρᾶσι καὶ ἀγῶνα.

Ἄν ἡ φυσικὴ Ἀνοιξὶ εἶναι—ὅπως σωστὰ τὴ λένε—μαγευτικὴ, ἡ ψυχικὴ Ἀνοιξὶ εἶναι μαγικὴ. Καὶ ἂν ἡ πρώτη εἶναι πράγματι ἡ ἀνάστασις τῆς Φύσεως, ἡ δευτέρη εἶναι ἡ ἀνάστασις τοῦ Ἀνθρώπου. Μὲ τὴ μαγικὴ πνοὴ τῆς καὶ τὴ θαυματουργικὴ παρουσία τῆς ἀνασταίνει ἀληθινὰ τὸν Ἀνθρώπο, τὸν ζωοποιεῖ καὶ τὸν ἐμψυχώνει.

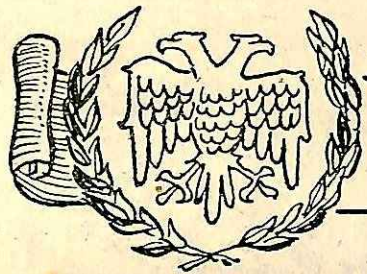
Ἀπ' αὐτὸ τὸ ὠραῖο καὶ πλατὺ νόημα εἶναι γεμᾶτα καὶ τὰ δημοτικὰ μας τραγούδια, κάθε φορὰ, ποὺ μιλοῦν γιὰ τὴν Ἀνοιξὶ καὶ τὴν τραγουδοῦν. Ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας, ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὸν πιο αὐθόρμητο καὶ τὸν πιο γνήσιο τρόπο μέσα στὰ τραγούδια αὐτά, χαίρει καὶ χαρακτηρίζει τὴν Ἀνοιξὶ ὥς μιὰ βασικὴ ἀφετηρία ζωῆς, ἀπὸ τὴν ὁποία ξεκινοῦν οἱ «κλέφτες», γιὰ νὰ ζήσουν ἐλευθεροὶ καὶ ν' ἀγωνιστοῦν γιὰ τὴ λευτερίαν, ἀλλὰ καὶ ὥς μιὰ ζωογόνα πηγὴ, ποὺ χαρίζει στοὺς ἀνθρώπους ὑγείαν καὶ χαρὰ.

«Χελιδόνι μου γοργό, ποὺ ῥθες ἀπ' τὴν ἔρημον, τί καλὰ μᾶς ἔφερες; Τὴν ὑγείαν καὶ τὴν χαρὰ καὶ τὰ κόκκινα τ' αὐγά».

Καὶ ἰδοὺ μέσα στὴν ἀπλὴ καὶ λιτὴ αὐτὴν εἰκόνα τοῦ χελιδonioῦ, ποὺ μαζί μὲ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν χαρὰ φέρνει καὶ τὰ κόκκινα αὐγά, τὸ κορύφωμα τοῦ νοήματος τῆς Ἀνοιξέως, ὅπως τὸ ἀντιλαμβάνεται καὶ τὸ νοιώθει ὁ Ἑλληνικὸς λαός: ἡ Ἀνάστασις στὴν ὑπέρτατη μορφή τῆς, στὴν ἀνώτατη πραγματοποίησί της: ἡ Ἀνάστασις ὅχι πια τοῦ Ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδιοῦ τοῦ Θεοῦ!

Γι' αὐτὸ ἄλλωστε τοποθετήθηκε ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ μέσα στὴν καρδιά τῆς Ἀνοιξέως, γιὰ νὰ συμβολίσῃ τὴν Ἀνάστασιν Του καὶ μέσα στὴν καρδιά τοῦ Ἀνθρώπου, τὴν ἀνάστασι, ποὺ φέρνει τὴν ψυχικὴν ὑγείαν καὶ τὴν πνευματικὴν χαρὰ καὶ ἐμψυᾶ μέσα του τὴν πνοὴ τῆς ἀθανασίας.

Ο Θάνατος του Αθανάτου

ΠΕΝΘΟΥΣ ΜΝΗΜΗ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/τού της Έθν. Βιβλιοθήκης

«Ο ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος» θάνατος τοῦ μεγάλου βασιλέως μας, τοῦ τελευταίου μεσαιωνικοῦ ἥρωος μᾶς φέρει κατ' ἔτος ὄχι μόνον τὸ βαθὺ πένθος, — καὶ πενθοῦμεν τὸν Βασιλέα ὡς σύγχρονον πάντοτε πρόσωπον, δείγμα καὶ αὐτὸ τῆς ἐνδόξου ἐπιβιώσεώς του διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Μᾶς φέρει καὶ εἰς ἀναλογισμὸν τοῦ ἱεροῦ παρελθόντος, μᾶς διδάσκει τί ἐχάσαμεν: Τὴν Αὐτοκρατορίαν, τῆς ὁποίας τὴν φυσιογνωμίαν δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν ποτέ.

Ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία — ἡ Ἑλληνικὴ Μεσαιωνικὴ Χριστιανικὴ Αὐτοκρατορία — ἦτο ἑλληνική, διότι, πρῶτον, ἰδρύθη, ἐξ ἀρχῆς εἰς περιοχὰς Ἑλλήνων ἢ ἐξελληνισμένας διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀποικισμού, διὰ τῶν ἡγεμονιῶν τῶν Ἀθηνῶν ἰδίως, ἀλλὰ καὶ τῆς Σπάρτης, κατ' ἐξοχὴν δὲ διὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Διαδόχων καὶ Ἐπιγόνων. Δεύτερον δέ, διότι τὸ πνεῦμα, ἡ ὅλη παιδεία, ὁ ὅλος πολιτισμὸς ἦτο ἑλληνικός. Εἰς τὸ Βυζάντιον διὰ νὰ λέγεται πεπαιδευμένος ἔπρεπε νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ ἑλληνικά καὶ μάλιστα ἀττικά. Διότι εἶναι κανὼν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ: Οἱ ζωντανοὶ πολιτικοὶ καὶ κοινωνικοὶ ὀργανισμοὶ στρέφονται μὲ νοσταλγίαν πρὸς τὴν ἱερωτέραν στιγμὴν τοῦ παρελθόντος, δέχονται ἀπ' ἐκεῖ δύναναι καὶ γνῶσιν, τοποθετοῦνται ἐντὸς τῆς παραδόσεως.

Καὶ ἀφοῦ εἰς τὸ Βυζάντιον ὅλος ὁ δημόσιος βίος καὶ ὁ ἀνώτερος κοινωνικὸς βίος καὶ κυρίως ὁ κοινωνικὸς βίος τῶν γυναικῶν (αἱ ὁποῖαι συντηροῦν, ὡς γνωστὸν, παντοῦ τὸν γνησιώτερον γλωσσικὸν τύπον) ἐκινεῖτο εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐδημιουργεῖτο σιγά-σιγά καὶ ἀνάλογος ψυχολογία, — κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ Πατριάρχου Φωτίου καὶ ἔπειτα Βυζαντινῶν, ὅπου ἡ θρησκεία ὡς Ἑλληνική Ὁρθόδοξία καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἡ ἑλληνικὴ παιδεία ἦσαν κύρια γνωρίσματα τῆς ἐθνικῆς, ὡς εἴπωμεν, συνειδήσεως. Ἀλλὰ τοῦτο εἶχεν ἀνάγκην προ-

καλλιεργεῖται: Τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, ἡγετικὸν στοιχεῖον ἐξ ἀρχῆς, ἐξαπλώνεται διαρκῶς καὶ περισσότερον χάρις εἰς τὴν δικαίαν διοίκησιν καὶ εἰς τὴν ἐνιαίαν ἐμφάνισιν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Χάρις ἐπίσης εἰς τὴν παιδείαν, εἰς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν, ποὺ κυριαρχεῖ εἰς ὅλον τὸν βίον, ἡ Αὐτοκρατορία ἐξελίσσεται εἰς ἑλληνικὸν κράτος, — μὲ τὴν πάροδον τοῦ καιροῦ εἰς συνειδητὸν ἑλληνικὸν κράτος. Παρὰ τὴν ρωμαϊκὴν ἐπιφάνειαν, τὸ θεμέλιον ἦτο ἐλληνοχριστιανικὸν καὶ ἑλληνικὸν τὸ πνευματικὸν στρώμα. Καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν, ὅτι καὶ εἰς τὸν δημόσιον βίον — ὄχι ἀπὸ τοῦ ἔκτου αἰῶνος, ὅπως ἀνακριβῶς λεγομένον συνήθως, ἀλλ' ἤδη ἀπὸ τοῦ 430 μετὰ Χριστόν, ὅταν ἐθεσπίσθη ἐπὶ Θεοδοσίου Β' τοῦ Μικροῦ τὸ περίφημον «ἑλληνιστὶ διατίθεσθαι» βασιλικὸν χρυσόβουλλον — εἰσήγετο ἡ ἑλληνικὴ ὡς ἐπίσημος γλῶσσα εἰς τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τῆς Αὐτοκρατορίας. Καὶ συνετέλεσεν εἰς τοῦτο ἡ ἐπιέγουσα ἀνάγκη νὰ ἐξυπηρετῇται τὸ κράτος, ἀλλ' ὄχι ὀλίγον καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα, ἡ ὁποία καλύπτεται ἀπὸ κάθε ἄλλον ἀντελαμβάνετο τὴν ἀνάγκην αὐτήν: Ἡ σύζυγος τοῦ Θεοδοσίου Εὐδοκία, κόρη τοῦ Ἀθηναίου φιλοσόφου Λεοντίου, ἡ ὁποία ὡς Ἀθηναῖς, πρὶν ἀσπασθῇ τὸν Χριστιανισμόν, εἶχε γίνῃ διδάσκαλος καὶ διὰ τὴν καλλονὴν καὶ διὰ τὴν σοφίαν.

Καὶ εἶναι τὸ πρῶτον ἄξιον μεγαλυτέρου θαυμασμοῦ, διότι κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους κράτη ἐθνικὰ δὲν ὑπῆρχαν, — αὐτὰ ἀρχίζουν ἀπὸ τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ κατόπιν. Μόνον τὸ Βυζάντιον ἀποκτᾷ σιγά-σιγά συνειδήσιν «ἐθνικοῦ» κράτους, ὡς εἴπωμεν «ἑλληνικοῦ» κράτους. Αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαῖον. Καὶ εἶναι χαρὰ κτηριστικὰ ὅσα λέγει σύγχρονος Γερμανὸς ἐπιφανὴς τεχνοκρίτης: «Εἰς τὴν βυζαντινὴν τέχνην ἐκδηλώνεται ἡ ἑλληνικὴ μεγαλοφυΐα, ἡ ὁποία προϋποθέτει τὴν ὑπαρ-

ξιν ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἡ λιτότης, ἡ ἀπλότης, ἡ σαφήνεια τῆς βυζαντινῆς τέχνης φέρουν τὴν σφραγίδα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Εἰς τὸ Βυζάντιον δὲν ἀνέλαβε κανεὶς ἄλλος λαὸς τὴν ἀρχαίαν κληρονομίαν τῆς τέχνης, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ Ἑλληνισμός, καὶ συνέχισε τὸ ἔργον τοῦ ὑπὸ ἄλλους ὅρους».

Ὁ βίος ὅμως τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας δὲν ὑπῆρξεν ἀνέφελος. Κάθε ἄλλο. Ἐνα μέτωπον εἶχε διαρκῶς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Συχνὰ εἶχε καὶ δύο μέτωπα ἐχθροπραξιῶν. Πότε — πότε εἶχε καὶ τρία. Καὶ τὸ μεγαλύτερον δυστύχημά της ὑπῆρξεν ἡ ἐπιδρομὴ τῶν Σταυροφόρων, τῶν «βαρβάρων τῆς Δύσεως», ὅπως τοὺς ὀνομάζει ὁ Ἰταλὸς φιλόλογος, φιλόσοφος καὶ ποιητὴς Λεοπάρντι. Τῷ 1204 θὰ καταλάβουν οἱ Σταυροφόροι τὴν Βασιλίδαν καὶ θὰ διαπράξουν αἵσχη, ποὺ δὲν ὑπολείπονται ἐκείνων ὅσα ἐγιναν κατὰ τὴν ἄλωση τοῦ 1453. Οἱ «ἄξεστοι» — διὰ νὰ ἐνθυμηθῶμεν πάλιν τὸν Λεοπάρντι — δίδουν τὸ καίριον πλῆγμα εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν, ἡ ὁποία, παρὰ τοὺς ὑπερηφάνους ἀγῶνάς της, τοὺς πράγματι ἐπικούς, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνορθωθῇ. Καὶ θὰ ἔλθῃ ὁ Σουλτάνος νὰ δώσῃ τὴν χαριστικὴν βολήν, ἡ ὁποία ὅμως θὰ εἶναι συγχρόνως ἡ ἀφετηρία τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως.

Κατόπιν τούτων εἶναι ὀρθὸν νὰ συζητοῦμεν διαρκῶς διὰ τί ἔπεσε τὸ Βυζάντιον; Μήπως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀντιστρέψωμεν τὸ ἐρώτημα; Ὁχι, διὰ τί ἔπεσε, ἀλλὰ πῶς, παρὰ τὸν κολοσσιαῖον ἐναντίον τῶν ἐπιδρομῶν ἀγῶνα, ἐκρατήθη χίλια ἑκατὸν καὶ πλέον ἔτη;

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

— Ἡ καλωσύνη παραμένει πάντοτε τὸ καλλίτερον στολίδι τοῦ ἀνθρώπου.

— Πόσο μακριὰ αὐτὸ τὸ μικρὸ φῶς ρίχνει τίς ἀκτίνες του μέσα στὸ σκοτάδι! Ἔτσι καὶ ἡ καλὴ πρᾶξις λάμπει ἀνάμεσα στὶς κακίες τοῦ κόσμου. (Σαίκεσπηρ)

Κροτοῦν τὰ τύμπανα, ἡχοῦν τὰ περὶ ἔργα ἐκεῖνα, ἀπὸ τεράστια καλὰ μῆτρα τῆς ζούγκλας, πνευστὰ ὄργανα. Σημαίνεται συναγεμρός! Εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ βασιλέως τῶν Ἰνδιδῶν πλησιάζουν ξένοι, ἀγνωστοί, ἀπὸ μακρινῆς χώρας. Ἡμίγυμνοι καὶ ξυπόλητοι τρέχουν ὅλοι νὰ ἴδουν τὸ σπάνιον δι' αὐτοὺς θέαμα. Καὶ ἦτο σπάνιον πράγματι καὶ περίεργον τὸ θέαμα ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι νὰ φέρουν μακρὰ καὶ συνεχῆ ἐνδύματα καὶ τὸ σπουδαιότερον νὰ φοροῦν ὑποδήματα. Ἡ εἰδήσις φθάνει μέχρι τοῦ βασιλέως των. Ἐρωτᾷ ποῖοι εἶναι καὶ τί θέλουν. Ὁ Ρουφίνος, ὁ πρεσβευτὴς τοῦ αυτοκράτορος Ἰουστίνου μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ διερμηνέως του ἀπαντᾷ, ὅτι εἶναι ἀπεσταλμένοι τοῦ «Ρωμαίου» αυτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι φέρουν μηνύματά του καὶ δῶρά του καὶ τὸν παρακαλοῦν νὰ τοὺς ὀρίσῃ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ποὺ θὰ τοὺς δεχθῇ. Ἡ φήμῃ τοῦ αυτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο μεγάλη. Ἐφθανε ἕως τὰς Ἰνδίας, αἱ ὁποῖαι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀποτελοῦσαν καὶ τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ τὸ Ἰνδὸς καὶ Βυζαντινοὶ εἶχαν τὸν ἴδιον ἐχθρόν, τοὺς Πέρσας. Μεγάλην ὡς ἐκ τούτου χαρὰν δοκιμάζει ὁ Ἰνδὸς βασιλεὺς. Δίδει διαταγὰς

Ἡ προσφορὰ αἵματος διὰ τὸν ἄγνωστον πάσχοντα συνάνθρωπόν μας, εἶναι προσφορὰ ἀγάπης.

*

Εἰς ὅλον τὸν κόσμον προσφέρουν καθημερινῶς εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν δωρεὰν αἷμα 17.000 ἐθελονταὶ αἱμοδότηται.

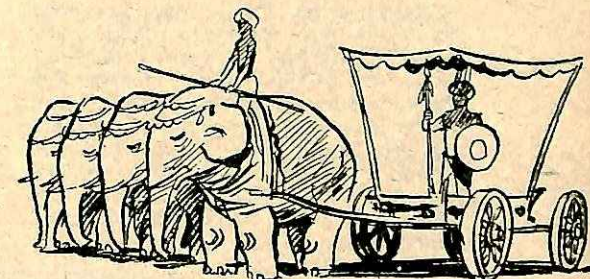
Ποιὸς ἀπὸ σᾶς θὰ εἶναι ὁ 17001;

νὰ ἐτοιμάσουν ὑποδοχὴν, ἡ ὁποία θὰ ἐταίριαζε πρὸς τὴν φήμην, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δύναναι τοῦ μεγάλου αυτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Ρουφίνος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοὺς ὅσους συνέβαινον εἰς παρομοίαν περιπτώσει εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰ ὅσα εἶχεν ἀκούσει διὰ τὰ πλοῦτη τῶν Ἰνδῶν ἡγεμόνων, ἐπερίμενε ἡ δεξιότης καὶ ἡ ἀκρόασις νὰ γίνῃ μέσα εἰς ἀνάκτορα, ἔστω ξύλινα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἰδιόμορφον καὶ πολὺμορφον ἐκεῖνον γλυπτὸν Ἰνδικὸν διάκοσμον, ὅπως αὐτὸν ἡ φήμῃ εἶχε μεταφέρει ἕως τὴν μακρινὴν Εὐρώπην. Ἐπερίμενε ν' ἀντικρύσῃ ἕνα ἀσιάτην ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος νὰ κάθεται σὲ θρόνον φαντασμαγορικόν, μέσα σὲ αἵθουσα παραμυθένια, ἐνδεδυμένον μὲ τὴν γνωστὴν ἀσιατικὴν χλιδήν, περιτριγυρισμένον ἀπὸ τοὺς φορτωμένους χρυσὰ στολίδια καὶ πετράδια αὐλικούς του. Ἐπερίμενε νὰ περάσῃ ἀπὸ προπύλαια, ἀπὸ αὐλὰς μὲ κιονοστοιχίας, ἀπὸ πόρτες χρυσοποικίλτες αἰθουσῶν καὶ ἀπὸ διαδρόμους μὲ περίεργα στολίδια μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν αἶθουσαν τοῦ θρόνου. Τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν ἀντίκρυσε καὶ ὅμως ὡς μὴ νομισθῇ ὅτι ἡ ὑποδοχὴ, ἡ ὁποία τοῦ ἐγίνε, δὲν εἶχε ἀσιατικὴν μεγαλοπρέπειαν. Ὁ Ἰνδὸς βασιλεὺς δὲν ἐκάθητο βεβαίως ἐπάνω σὲ θρόνον οὔτε καὶ εἰς κλειστὸν χώρον εὕρισκετο. Ἐμενεν ἀπλῶς ὀρθὸς ἐπάνω εἰς ἕνα ἀμάξι μὲ τέσσαρας τροχοὺς, ὑψηλὸ καὶ στολισμένον παντοῦ μὰ πέταλα (φύλλα) χρυσοῦ. Εἰς τὸ ἀμάξι αὐτὸ δὲν ἦσαν ζευγμένα ἄλογα, ἀλλὰ ἐλέφαντες ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους καὶ ὀχι ἕνας ἢ δύο, ἀλλὰ τέσσαρες. Περιττὸν νὰ λεχθῇ, ὅτι τὰ λουριά καὶ τὰ ἄλλα ἐξαρτήματα τῶν ἐξημερωμένων θηρίων ἐκείνων ἦσαν χρυσοποικίλτα καὶ μὲ ἄλλα πολὺτιμα στολίδια. Ὁ βασιλεὺς ἐκράτοῦσε μὲ τὸ ἕνα χερὶ ἐπιχρυσωμένην μικρὰν ἀσπίδα, ἐνῶ μὲ τὸ ἄλλο δύο ἐπιχρυσωμένα ἐπίσης ἀκόντια. Ὁλόγυρά του εἶχον παραταχθῇ οἱ αὐλικοί του κρατοῦντες καὶ

αὐτοὶ πολὺτιμα ὄπλα. Δὲν ἔλειπε τέλος καὶ ἡ μουσική. Ἰνδοὶ παρατεταγμένοι σὲ διάφορα σημεία, ἀπ' ὅπου θὰ διήρχοντο οἱ Βυζαντινοί, μὲ πνευστὰ ὄργανα ἐπαιζαν διαφόρους σκοποὺς διὰ νὰ τονώσουν τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ὑποδοχῆς.

Ὅλα αὐτὰ ἔκαμαν, καθὼς ἦτο ἐπόμενον, μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν Ρουφίνον καὶ τὴν ἀκολουθίαν του. Μεγαλύτεραν ὅμως ἔκαμε τὸ ντύσιμό

Τὴν ἀμαξίαν ἔσεσαν τέσσαρες ἐλέφαντες

τοῦ Ἰνδοῦ βασιλέως, ἡ μάλλον ἡ γύμνια του. Ἐκεῖνος ἦτο πράγματι σχεδὸν γυμνός. Ἐνα στενὸ κομμάτι λινόχρυσου ὕφασμα ἐσκέπαζε τοὺς γλουτοὺς του, ἐνῶ μερικὰ μικρὰ ταινία στολισμένα μὲ μαργαριτάρια καὶ πολὺτιμα πετράδια ἐκάλυπτον τὸ κάτω μέρος τῆς κοιλίας, κατὰ δὲ ἄλλο παρόμοιο τοὺς ὤμους. Ἐφοροῦσε πολλὰ βραχιόλια. Εἰς τὸ κεφάλι του εἶχε τυλιγμένο σαρκί λινόχρυσον μὲ σιρήνια καὶ ἄλλα κοσμήματα. Διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τέλος τὸν διάκοσμόν του πρέπει νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἔφερε καὶ βαρύτιμον περιδέραιον.

Ἡ κατάπληξις τοῦ Ρουφίνου ἦτο τεράστια ἀπὸ τὸ θέαμα ἐκεῖνο. Ἐγίνε δὲ πρὸς μεγάλην, ὅταν ὁ Ἰνδὸς βασιλεὺς τὸν ἐκάλεσε ν' ἀνέβῃ εἰς τὸ ἀμάξι, τὸν ἐφίλησε, καθὼς καὶ τὸ σφραγισμένο ἔγγραφον τοῦ αυτοκράτορος. Ἐκεῖ ἀπεσφραγίσθη τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο, ἀνεγνώσθη, μετεφράσθη καὶ ἀμέσως ἐδόθη διαταγὴ τὰ στρατεύματά του νὰ κτυπήσουν τοὺς Πέρσας, ἐχθροὺς καὶ τῶν δύο.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΣ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. Έπιθ. Μ. Έκπαιδευσεως

Γύρο από το 110 μ.Χ. στη Φλαβία Νεάπολι—την αρχαία πόλη της Παλαιστίνης Σιχέμ—ήλθε στον κόσμο ένα χαριτωμένο και έξυπνο αγοράκι, που οι Έθνηκοι γονείς του το ώνόμασαν Ίουστινο.

Το αγοράκι μεγάλωνε μέσα σε στοργικές φροντίδες και έδειχνε εξαιρετική κλίση στα γράμματα. Οι εναλλαγές και τα φαινόμενα της φύσεως το βύθιζαν συχνά σε έκσταση.

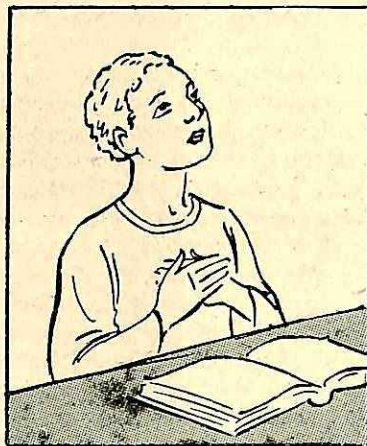
Άληθεια, έλεγε συχνά στους γονείς του, πώς βρέθηκαν κεντημένα στο γαλάζιο μανδύα του Ούρανού όλες αυτές οι εξαίσιες φλόγινες διαμαντόπετρες;

Από πού έρχεται ο άνθρωπος, που πηγαίνει, ποιά είναι η αποστολή του;

Οι γονείς του, βλέποντας τη μεγάλη του επιθυμία να εξιχνιάση τα μυστήρια του Σύμπαντος, τον έστειλαν στην Αντίχεια και αργότερα στην Έφεσο, όπου στην άναγνωση της Αγίας Γραφής βρήκε μεγάλη ικανοποίησι.

Έμεινε στην Έφεσο ώσπου μπήκε βαθιά μέσα στη Χριστιανική διδασκαλία. Όταν νόμιζε πως την έκανε κτήμα του, έφυγε και γύρισε πολλές πόλεις, στις οποίες διέδιδε το λόγο του Θεού. Τελικά κατέληξε στην πρωτεύουσα της οικουμένης, τη Ρώμη, όπου ίδρυσε δική του σχολή, στην οποία έφοιτούσε πλήθος κόσμου. Έδιδασκε με ένθουσιασμό και ζήλο και ο λόγος του έκρυβε ποιήσι και πειστικότητα.

Ο Ίουστινος υπήρξε σπουδαίος συγγραφέας. Έγραψε πολλά φιλοσοφικά και θρησκευτικά βιβλία. Από όλα αυτά σώζονται δυο απολογίες υπέρ της Χριστιανικής διδασκαλίας έναντι των Έθνικών και μία απολογία έναντι των Ίουδαϊκών ενστάσεων περί του Χριστιανισμού, σε μορφή διαλόγου, με τον τίτλον «Διάλογος προς Τρύφωνα». Τις δυο πρώτες απολογίες του έστειλε στους Ρωμαίους αυτοκράτορες Αντωνίον Πιον και τους διαδόχους του Μάρκον Αυρήλιον και

Βρήκε στην ανάγνωση της Γραφής μεγάλη ικανοποίησι

Λούκιον Βέρον. Στους αυτοκράτορας τόνιζει ότι άδίκως καταδιώκονται οι χριστιανοί, ότι οι κατηγορίες έναντιόν τους είναι ψευδείς και ότι καμμία ανθρώπινη φιλοσοφία δεν φθάνει στο ύψος της Χριστιανικής διδασκαλίας. Υποστήριξε επίσης ότι οι Χριστιανοί είναι ενάρετοι και νομοταγείς. Στον Έβραϊον Τρύφωνα τόνιζει ότι ο Χριστιανισμός είναι η άληθινή Θρησκεία, πάνω από όλες τις άλλες.

Οι αγώνες του, τα κηρύγματά του, τα συγγράμματά του, ο έλεγχος έναντιόν των φιλοσόφων έξεσήκωσαν σκληρόν έναντιόν του διωγμόν. Το 165, όταν έβασίλευε ο Μάρκος Αυρήλιος, συνελήφθη, έβασσανίσθη κατά τον πιό άγριο τρόπο και τελικώς άπεκεφαλίσθη μαζί με άλλους 6 μάρτυρας Χριστιανούς.

Η εκκλησία μας εορτάζει την μνήμη του την 1ην Ιουνίου, την ημέραν δηλαδή, που απέθανε μαρτυρικών θάνατον. Όλος ο Χριστιανικός κόσμος, αλλά ιδιαίτερα έμεις, οι Έλληνες του χρεωστούμε ευγνωμοσύνη και θαυμασμό, διότι συνέγραψε αναπτύσσων τον χριστιανισμόν με διδάγματα από την αρχαίαν φιλοσοφίαν.

Τη στιγμή μάλιστα, που άλλοι χτυπούσαν την αρχαία φιλοσοφία, ο Ίουστινος έφθασε στο σημείον να υποστηρίξη ότι ο Έρράκλειτος και ο Σωκράτης είχαν μπη κατά Θεϊαν παραχώρησιν στο πνεύμα του χριστιανισμού. Έτσι απέδωκε δικαιοσύνην στην ύψηλην Έλληνικήν διανόησιν, την οποίαν εμελέτησε και εγνώρισεν όσον όλίγον στην έποχήν του. Από την Έλληνικήν φαρέτρα μάλιστα δανείσθηκε τα βέλη του για να κτυπήση τον αντιχριστιανό κυνικό φιλόσοφο Κρήσκεντα. Υπήρξε με δυο λόγια από τους πρώτους επισήμους όπαδούς και υπεραπολογητάς του έλληνικού πνεύματος.

Σεφυμίζοντας την Ιστορία μας

Τιμή στους πολεμιστάς

Είναι γνωστό το πόσο ελάτρευναν και έτιμούσαν οι αρχαίοι Σπαρτιάτες τους ήρωϊκούς πολεμιστάς. Ανάμεσα λοιπόν στις άλλες τιμητικές έκδηλώσεις τους είναι και η εξής:

Κάθε χρόνο τέτιον καιρό, ενώ η Άνοιξη άγκάλιαζε τους κάμπους και τα βουνά της Σπάρτης, οι Σπαρτιάτες

έώρταζαν τα «Άνδρεία». Στην επίσημη αυτή εορτή η πολιτεία έδινε ένα πολυτελέστατο συμπόσιο, στο όποιο συνδαιτυμόνες ήταν μόνο οι άνδρες, που είχαν πολεμήσει για την πατρίδα.

Κατά τη διάρκεια του συμποσίου, η νεολαία παραταγμένη όλόγυρα έψαλλε πατριωτικούς παιάνες, ο λαός ύπηρετούσε τους συνδαιτυμόνες, και οι άρχοντες παρακολουθούσαν τιμητικά την πανήγυρι.

Άλλά και στάς Άθήνας γίνονταν μεγάλες εορτές για τους πολεμιστάς, επιβλητικώτατες και θεαματικώτατες.

Κάθε επέτειο μεγάλης μάχης οι πολεμιστάι στολισμένοι με κλάδους έλγας περνούσαν κάτω από την «Πύλη των Ηρώων», παρά τον Κεραμεικό, ενώ ο λαός τους έρραινε με λουλούδια και σ' ώρισμένες στιγμές ύποκλινόνταν εμπρός τους.

Η άθηναϊκή επίσης νεολαία, που γυμναζόταν στα όπλα, τους ύποδεχόταν με πολεμικά θούρια, και με τα δόρατα και τις ασπίδες της έσημάτιζε θριαμβευτικές άψιδες.

KIMΩN.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

Και πάλι για τα δόντια σας

Στα δόντια κάνουνε κακό—όλοι οι γιατροί το λένε—τα παγωμένα τα νερά και τα φαγιά, που καΐνε. Ποτέ ν' άγγίξη παγωτό στα δόντια σου δεν κάνεις, κι αν είναι η σούπα σου καυτή, ν' αφήσης να χλιάνη.

Και πρό παντός: Άν πιής νερά, παιδί μου, παγωμένα, μη φας άμέσως ύστερα φαί πολύ ζεστό. Άλλ' ούτε και τ' αντίθετο. Τα δόντια τα καυμένα είναι πολύ εύαίσθητα και βλάπτονται μ' αυτό.

Η ΓΙΑΓΙΑ

Είς το περιθώριον της Γεωγραφίας

ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΛΠΙΝΙΣΜΟΣ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Έκπ. Συμβούλου

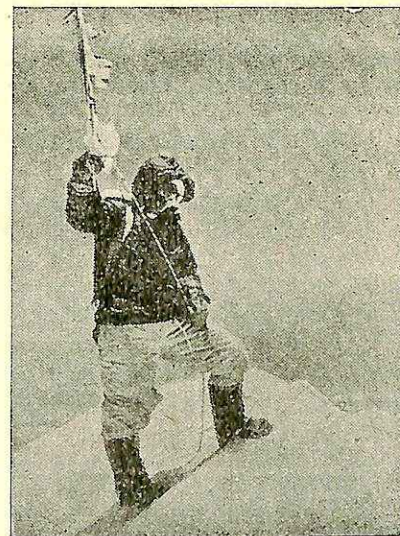
Το κλίμα των όρεινών περιοχών προκαλεί ώρισμένες αντιδράσεις του ανθρώπινου οργανισμού, οι όποιες είναι τόσο έντονότερες, όσο ο οργανισμός δεν έχει προσαρμοσθή ακόμη στο κλίμα αυτό. Οι αντιδράσεις αυτές έχουν και δυσάρεστα, αλλά και ώφέλιμα έπακόλουθα για τον άνθρωπο και την υγεία του.

Την ώφέλιμη επίδρασι, που έχει το όρεινó κλίμα στην υγεία του ανθρώπου, την έπρόσεξαν από τα πολύ παλαιά χρόνια, ιδίως οι γιατροί, οι όποιοι για τη θεραπεία ώρισμένων μάλιστα άσθενειών συνιστούν τη διαμονή σε όρεινó κλίμα.

Έννοείται, ότι ώφέλιμη επίδρασι στην υγεία του ανθρώπου έχει το κλίμα των όρεινών περιοχών, αλλά όχι σε πολύ μεγάλο ύψος. Υστερα από παρατηρήσεις και μελέτες των ειδικών το όρεινó κλίμα έχει διαιρεθί σε τρεις ζώνες: Τη ζώνη μικρού ύψους μεταξύ 400—800 μέτρων. Τη ζώνη μέσου ύψους από 800—1000 μέτρα και τη ζώνη μεγάλου ύψους 1.000—1.500 μέτρα.

Σ' αυτά τα ύψη έχουν ιδρυθή ειδικά θεραπευτήρια, τα λεγόμενα συνήθως σανατόρια, εις τα όποια διαμένουν άσθενείς, οι όποιοι συχνότατα θεραπεύονται από την άσθένειά τους. Έκείνο δε που συντελεί στη θεραπεία είναι η μικρότερη άτμοσφαιρική πίεσις, το ψύχος, η καθαρότητα της άτμοσφαιρας, η ξηρότητα του άέρα και η μεγαλύτερη έντασι και κανονικότητα της ήλιακής άκτινοβολίας. Εύεργετική επίδρασι άσκούν επίσης στην υγεία του ανθρώπου τα

Ένας από τους κατακτητάς του Έβερεστ τη στιγμή που φθάνει στην κορυφή

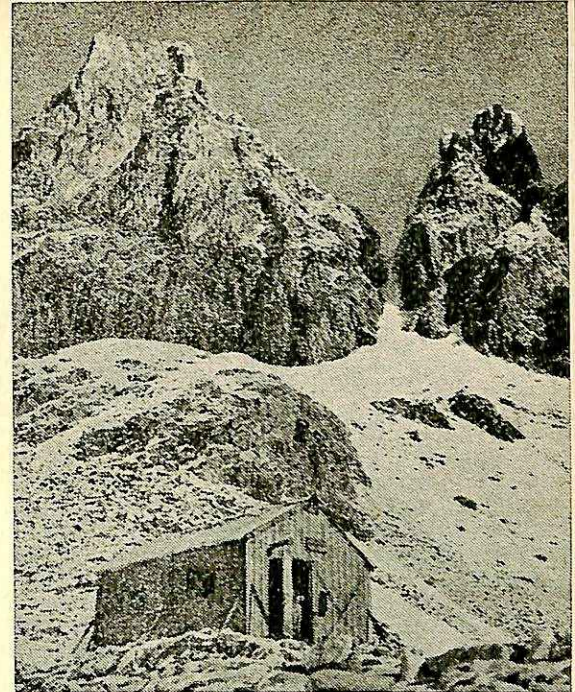
δάση των πεύκων, των ελάτων και άλλων δένδρων, που βρίσκονται συνήθως κοντά στα σανατόρια.

Έκτός όμως από τους πραγματικούς άσθενείς και κάθε άνθρωπος, που μπορεί να διαμείνη στο βουνό, ώφελείται από άπόψεως υγείας, όπως είναι τα παιδιά, οι άναρρωνύοντες από διάφορες άλλες άρρώστειες και όσοι θέλουν να ξεκουραστούν για ένα διάστημα από τους κόπους και τις φροντίδες της καθημερινής εργασίας.

Άλλά και εκείνοι, που για τον ένα ή τον άλλο λόγο δεν μπορούν να διαμείνουν για πολύ ή λίγο καιρό στο βουνό, μόλις εύρουν την κατάλληλη εύκαιρία έπιχειρούν έκδρομη έπάνω στα όρη όχι μόνο για να δοκιμάσουν τη χαρά της έκδρομής, αλλά και για να γνωρίσουν καλύτερα ένα βουνό και να το «κατακτήσουν». Έτσι άνεπτυχθηκε η όρειβασία ή, όπως λέγεται με το ξενικό όνομα της, ο «άλπινισμός». Η όρειβασία μπορεί να πη κανεις ότι άποτελεί—άπλως—μιά πεζοπορική έκδρομη στο βουνό, με άναβάσεις σε διάφορες κορυφές, πεζοπορεία άρκετών ώρων και έπιστροφή. Σήμερα όμως η όρειβασία γίνεται πιό συστηματικά, οι όρειβάτες είναι έφωδιασμένοι με πολλά σύνεργα άπαραίτητα για την προσπάθειά τους, έπιδιώκουν δύσκολες άναβάσεις σε ψηλές κορυφές και σε διάφορα σημεία των βουνών έχουν ιδρυθή καταφύγια, για την προστασία των όρειβατών σε περίπτωση άνάγκης, όταν π.χ. ξεσπάση καμμία καταιγίδα ή χιονοθύελλα.

Ο άλπινισμός είναι η τελειότερη μορφή της όρειβασίας και οι άλπινιστές, όπως λέγονται στην περίπτωσι αυτή οι όρειβάτες, δεν έπιδιώκουν άπλως να άνέβουν σε ένα ύψηλό όρος, αλλά προσπαθούν να κατακτήσουν άπάτητες κορυφές και μάλιστα άνεβαίνοντας από τα πιό δύσκολα και πιό επικίνδυνα σημεία των.

Ο άλπινισμός άναπτύχθηκε κυρίως στην Εύρώπη, ιδίως στις χώρες τις όποιες καταλαμβάνουν οι Άλπεις (Ίταλία, Γαλλία, Έλβετία, Αυστρία) και από εκεί πήρε το όνομα του. Υπάρχουν σήμερα χιλιάδες άνθρωποι, που έπιδίδονται με πάθος στον άλπινισμό, για να δοκιμάσουν τη χαρά μιάς δύσκολης άναβάσεως και να

Καταφύγιο όρειβατών στις Άλπεις

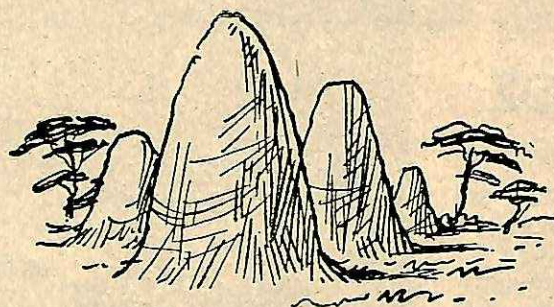
άπολαύσουν το θέαμα, που άνοίγεται μπροστά των από εκείνα τα ύψη. Έννοείται ότι η άνάβασις αυτή δεν είναι καθόλου εύκολο έπιχείρημα, ο δε άλπινιστής σε κάθε βήμα του διατρέχει πολλούς κινδύνους. Έτσι και τα δυστυχήματα, που συμβαίνουν, δεν είναι σπάνια.

Έξ άλλου ο άλπινιστής πρέπει να έχει μεγάλη σωματική άντοχή, ψυχραιμία, εύκινησία και πολλές άλλες ικανότητες. Διότι οι άλπινιστές δεν έπιχειρούν τις άναβάσεις μόνο με τα χέρια και τα πόδια των. Έφοδιάζονται με ειδικά παπούτσια, με σχοινιά, με σιδερένιους γάντζους και πολλά άλλα σύνεργα, άπαραίτητα για την έπιτυχία στη δύσκολη προσπάθειά των.

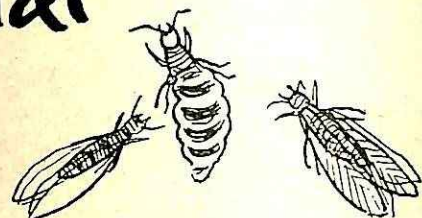
Η άνάβασι έπιχειρείται συνήθως από μικρές ομάδες άλπινιστών, τους όποιους πάντοτε σχεδόν συνοδεύουν ειδικά έξασκημένοι όδηγοί. Αυτοί γνωρίζουν τα κατάλληλότερα δρομολόγια για κάθε άνάβασι και μπορούν να προσφέρουν την κατάλληλη βοήθεια σε ώρες άνάγκης.

Οι άναβάσεις στα ύψηλά όρη δεν γίνονται μόνο το καλοκαίρι, όποτε ο καιρός είναι πιό καλός, αλλά και το χειμώνα. Όχι μόνο διότι σε πολλές περιπτώσεις το παχύ στρώμα του χιονιού διευκολύνει την άνάβασι, αλλά και διότι οι όρειβάτες έπιδίδονται σε διάφορα άγωνίσματα, όπως είναι οι χιονοδρομίες.

Σήμερα ο άλπινισμός έχει διαδοθή σε όλόκληρον τον κόσμο και η κατάκτησι μιάς ύψηλης κορυφής άποτελεί σπουδαιότατο γεγονός, όπως κατά το 1953 η κατάκτησι του Έβερεστ, της ύψηλότερης κορυφής σε όλόκληρο τον κόσμο.

Οι Τερμίται

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗ, 'Υφηγητού Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Ανεγράφη πρό δλίγων μηνών εις τὰς ἐφημερίδας εἰδήσεις, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὸν περίφημον ναὸν τοῦ Ἀγίου Μάρκου τῆς Βενετίας ἐνεφανίσθησαν ἀποικίαι Τερμιτῶν. Τοῦτο ἀνησύχησε σοβαρῶς τοὺς ἀρμοδίους διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἱστορικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν μνημείων τῆς Ἰταλίας, συνελήθη δὲ ἐκτάκτως ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀντιτερμιτικῆς Ἀγῶνος διὰ νὰ κρίνῃ ποῖα μέτρα πρέπει νὰ ληφθοῦν πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου. Θὰ ἐνδιέφερε ἀσφαλῶς τοὺς ἀναγνώστας νὰ γραφοῦν ὀλίγα περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ καταστρεπτικοῦ ἔργου τῶν τερμιτῶν.

Οἱ Τερμίται ἀνήκουν στὴν οἰκογένεια τῶν λεγομένων «ἰσοπτέρων» ἐντόμων, εἶναι δὲ γνωστοὶ καὶ μὲ τὸ ὄνομα «λευκαὶ μύρμηκες» χωρὶς στὴν πραγματικότητα νὰ συγγενεύουν μὲ τοὺς γνωστούς μας «Υμενοπτέρους» μύρμηκας. Παρουσιάζουν ὅμως μ' αὐτοὺς κοινὰ σημεῖα ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ζωῆς τῶν κατὰ «κοινωνίας» καὶ αὐτὸ ἀσφαλῶς συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ πάρουν καὶ τὴ προσωνυμία τῶν μυρμηγκῶν.

Τὰ ἐντομα ταῦτα ζοῦν κατὰ σμήνη εἰς τὰς τροπικὰς κυρίως περιοχὰς λόγῳ τοῦ εὐνοικοῦ κλίματός τῶν. Κατασκευάζουν ἐκεῖ συνήθως τὰς γραφικὰς φωλεὰς τῶν, αἱ ὁποῖαι σχηματίζουν ἐσωτερικῶς πραγματικὸν λαβύρινθον καὶ ἐγείρονται ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους εἰς ὕψος πολλᾶκις, πού ὑπερβαίνει τὰ 7 μέτρα. Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὀνομαστῶν αὐτῶν φωλεῶν χρησιμοποιοῦν οἱ Τερμίται χῶμα κυρίως

καὶ πολτὸν ξύλου, τὰ ὁποῖα ἀναμινγνύουν μὲ ἐκκρίματα τοῦ σώματός τῶν. Ἡ κατασκευὴ μιᾶς Τερμιτοφωλεᾶς, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτοῦνται πολλάκις 10 καὶ περισσότεροι τόννοι χῶματος, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἄρτιον ἔργον συγχρόνου ἀρχιτεκτονικῆς. Ὑπάρχει ἐσωτερικῶς πλήρης σύστημα καθαριότητος καὶ τεχνικοῦ κλίματος διὰ σταθερὰν θερμοκρασίαν, ἀερισμὸν κ.τ.λ. καὶ ἐπίσης σύστημα πλήρους ἀπομονώσεως ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν περιβάλλον. Ἐξωτερικῶς αἱ Τερμιτοφωλεαὶ ὁμοιάζουν μὲ πύργους, φρούρια ἢ μὲ πελώρια μανιτάρια, τὰ ὁποῖα ἐνθυμίζουσιν ἐκρηξὶν ἀτομικῆς βόμβας.

Αἱ λεγόμεναι Κοινωνίαι τῶν Τερμιτῶν εἶναι πολλάκις μεγάλαι καὶ εἶναι δυνατόν τότε νὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἐντομα, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς φθάνει τὸ ἐν ἑκατομύριον. Αἱ ἀνεπτυγμέναι αὐταὶ κοινωνίαι, περιλαμβάνουν ἓνα βασιλεῖα, μίαν βασίλισσαν, πολλὰς χιλιάδας τυφλῶν καὶ ἀπτερῶν ἐργατῶν καὶ στρατιωτῶν καὶ ἐπίσης ἓνα μέγα ἀριθμὸν εἰδικῶν Τερμιτῶν, καταλλήλων διὰ τὴν διαιώνισιν τοῦ εἴδους.

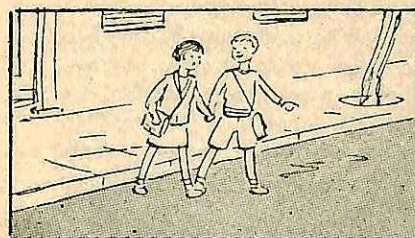
Κυρία τροφὴ τῶν Τερμιτῶν εἶναι τὸ ξύλον καὶ ἄλλαι οὐσίαι ἐκ κυτταρίνης, σύντηες ὅμως εἶναι καὶ τὸ φαινόμενον τοῦ καννιβαλισμοῦ. Ὑπάρχει, ἐξ ἄλλου, εἶδος Τερμιτῶν, πού καλλιεργοῦν, μπορεῖ νὰ πῇ κανεῖς, εἰδικὰ μανιτάρια, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν γιὰ τροφὴν τοῦς. Ἡ συγκέντρωσις τῶν τροφῶν γίνεται συνήθως στὰς ὑπογείους στοὰς, αἱ ὁποῖαι συνδέονται

μὲ τὰς φωλεὰς καὶ τῶν ὁποίων τὸ μήκος ὑπερβαίνει πολλὰς φορὰς τὰ 200 μέτρα.

Εἰς χώρας ὅπου ἐνδημεῖ ὁ κίνδυνος ἐκ τῶν Τερμιτῶν, καὶ κυρίως εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἔχουν ὀργανωθῇ εἰδικὰ Γραφεῖα ἐρεῦνης, τὰ ὁποῖα μελετοῦν τὸν τρόπον προστασίας τῶν οἰκημάτων κ.τ.λ. ἀπὸ τὰ καταστρεπτικὰ αὐτὰ ἐντομα. Ἐρευνᾶται, πρὸς τοῦτο, ἡ φυσικὴ ἀντοχὴ τῶν διαφόρων εἰδῶν ξυλείας καὶ ἐπιτυγχάνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ χρησιμοποίησις διὰ τὰς οἰκοδομὰς ξυλείας, ἡ ὁποία ἀντέχει εἰς τὰς προσβολὰς τῶν Τερμιτῶν. Ἐμποτίζονται ἐπίσης τὰ ξύλα δι' εἰδικῆς οὐσίας καὶ οἱ μηχανικοὶ λαμβάνουν προστατευτικὰ μέτρα πρὸς πλήρη ἀπομόνωσιν τῶν Τερμιτῶν. Διὰ τὴν ἐξολόθρευσιν, ἐξ ἄλλου, τῶν ἐπιβλαβῶν αὐτῶν ἐντόμων χρησιμοποιοῦνται διάφοροι τοξικαὶ οὐσίαι, αἱ ὁποῖαι τοποθετοῦνται, κυρίως ἐντὸς τῶν φωλεῶν. Σύνθηθς ἐπίσης τρόπος καταπολεμήσεως εἶναι καὶ ὁ ἀπὸ αἵματος ψεκασμός.

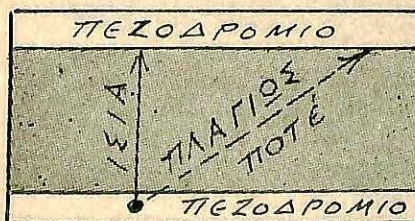
Κατὰ τοὺς εἰδικούς ὑπάρχουν 1500 καὶ περισσώτερα εἶδη Τερμιτῶν. Πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ ἀποτελοῦν ἐκλεκτὴν τροφὴν τῶν κατοίκων τῶν τροπικῶν περιοχῶν. Ἐχουν ἐπινοήσῃ μάλιστα οἱ Ἰθαγενεῖς αὐτοὶ καὶ εἰδικὰς μεθόδους διὰ τὴν σύλληψιν τῶν Τερμιτῶν. Προτιμοῦν ἐκ τῶν λευκῶν αὐτῶν μυρμηγκῶν τοὺς περὶ τοὺς καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως τὰς βασιλίσσας, αἱ ὁποῖαι τρώγονται ὡμαὶ καὶ πρόκειται, ὅπως λέγουσιν, περὶ νοστιμιωτάτου φαγητοῦ.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

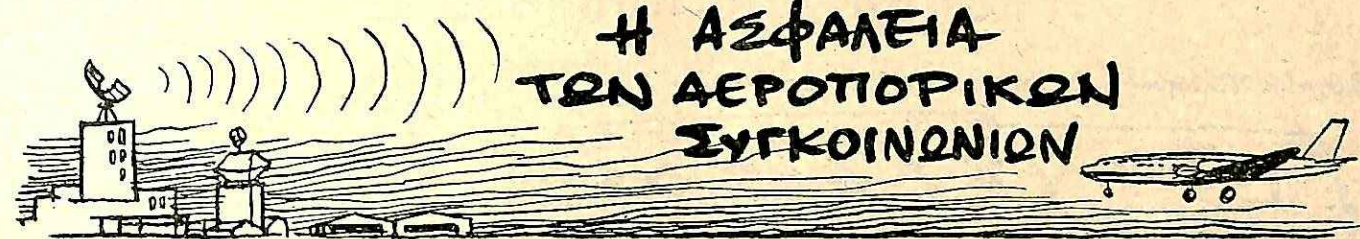
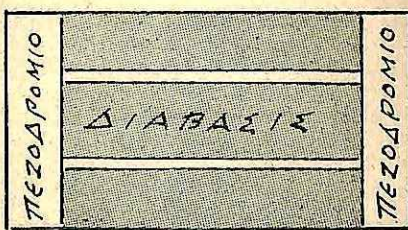
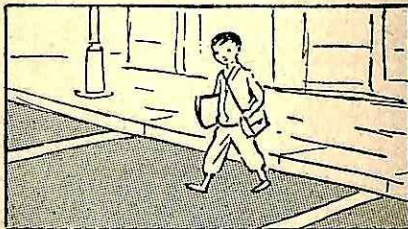
ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Ἀπ' τὸ πεζοδρόμιο παιδιὰ σὰν κατεβῆτε γιὰ νὰ περάσετε ἀπέναντι νὰ μὴ χρονοτριβῆτε. Πέραστε εὐθὺς μὲ προσοχή. Καὶ μὴ ξεχνάτε ἰδίως, πὼς πρέπει νὰ προσέξετε καὶ νὰ διευθυνηθῆτε ἴσια, ἐντελῶς ἀπέναντι, κι ὅχι ποτὲ πλαγίως. Ἰσια εἶναι πιὸ σύντομα, ταχύτερα περνάτε κ' ἔτσι στὴ μέση τῆς ὁδοῦ πιὸ λίγο περπατᾶτε.

Στὶς κεντρικώτερες ὁδοὺς, τὶς ἀσφαλτοστρωμένες, πάνω ἐκεῖ στὴν ὁδὸ εἶναι σημειωμένες κάτι διπλῆς λευκῆς γραμμῆς, πού σὰν ταινίες μοιάζουν, οἱ διαβάσεις τῶν πεζῶν, καθὼς τὶς ὀνομάζουν. Ἐκεῖ ὅταν θῆς ἀπέναντι, παιδί μου, νὰ περάσης, πρόσεχε πάντα νὰ περνᾷς ἀπὸ τὶς διαβάσεις.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

Ἡ παρατηρουμένη, τὸν τελευταῖο καιρὸ, αὐξήσις τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ἀεροπλάνου, ὡς μέσου συγκοινωνίας καὶ ἡ συνεπείᾳ ταύτης στενότης τοῦ ἐναέριου χώρου ὑπεράνω τῶν ἀεροδρομίων, καθιστοῦν συνεχῶς ἀναγκαίαν τὴν ἐξεύρεσιν τρόπων διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτεραν ἀσφάλειαν τῶν πτήσεων.

Εἰς τὸν κύκλον τῶν λαμβανομένων μέτρων τὸ ραντάρ παίζει ἐξέχοντα ρόλον.

Τὰ ὄργανα ὅμως, τὰ ὁποῖα διαθέτει σήμερα ἡ ἀεροπολία καὶ τὰ ὁποῖα καθιστοῦν τοὺς πιλότους ἱκανοὺς νὰ ἐλέγχουν μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται, εἶναι ἀναγκη νὰ συμπληρωθοῦν μὲ ἀντίστοιχα, τοποθετούμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τὰ ὁποῖα θὰ παρακολουθοῦν τὰ ἀεροσκάφη, ὅταν εἰσέλθουν εἰς τὴν περιοχὴν ἐλέγχου τοῦ ἀεροδρομίου διὰ νὰ βοηθοῦν τοὺς πιλότους εἰς ὁμαλὴν προσγείωσιν ἢ ἀπογείωσιν. Τοῦτο ἔγινε τελευταίως κατορθωτὸν χάρις εἰς μίαν νέαν συσκευὴν, διὰ τῆς ὁποίας τὰ ἀεροσκάφη τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας ὀδηγοῦνται ἀσφαλῶς εἰς τὸν διάδρομον προσγειώσεως τοῦ ἀεροδρομίου.

Ἡ νέα αὕτη συσκευὴ ἐλέγχει ἀγρύπνως τὸν ἐναέριον χώρον περίγυρὸν τῶν ἀεροδρομίων καὶ πολλὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ ἀμερικανικὰ ἀεροδρόμια ἔχουν ἐφοδιασθῇ μὲ τὸ νέον αὐτὸ πολύτιμον ὄργανον ἐλέγχου.

Τὰ Ὑπουργεῖα Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ὅλων τῶν Κρατῶν ἐξετίμησαν τὴν συμβολὴν τοῦ εἰς τὴν ἀσφάλειαν ἐπιβατῶν καὶ πληρωμάτων καὶ μεριμνοῦν διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ εἰς ὅλα τὰ ἀεροδρόμια, τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγάλην κίνησιν. Ἡ συσκευὴ Ραντάρ τοῦ τύπου αὐτοῦ παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς τὸν χειριστὴν τῆς, πού εἶναι ἐγκατεστημένος πρὸ αὐτῆς εἰς τὸν κεντρικὸν Πύργον ἐλέγχου τοῦ ἀεροδρομίου, νὰ παρακολουθῇ ὀπτικῶς ὅλα τὰ ἀεροσκάφη, τὰ ὁποῖα προσγειώνονται ἢ ἀπογείωνονται. Πέραν τούτου ὅμως ἐλέγχει τὴν ἀπόστασιν καὶ εἰς ὀριζοντίαν διεύθυνσιν μεταξὺ τῶν ἀεροσκαφῶν εἰς περίπτωσιν, πού ἐντὸς τῆς περιοχῆς

ἐλέγχου τοῦ ὄργανου εὐρίσκονται περισσότερα τοῦ ἐνὸς ἀεροπλάνου καὶ τὰ καλεῖ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου νὰ προσγειωθοῦν κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἀφίξεώς τῶν, τὸ ἓνα κατόπιν τοῦ ἄλλου.

Προτοῦ ἀκόμη τὸ ἀεροσκάφος εἰσέλθῃ εἰς τὴν ζώνην ἐλέγχου τοῦ Ραντάρ, ἡ ἀφίξις τοῦ σημειοῦται ἀπὸ τὴν συσκευὴν, πού ἐρευνᾷ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος καὶ ἔχει ἀκτῖνα δράσεως εἰς ὕψος 3500 μέτρων περίπου καὶ εἰς μίαν ἀπόστασιν ἄνω τῶν 1.000 χιλιομέτρων. Ἐπὶ τῆς ὁθόνης τοῦ Ραντάρ ἀναγνωρίζει ὁ χειριστὴς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀεροσκάφους ὑπὸ τὴν μορφήν ἐνὸς φωτεινοῦ σημείου, πού κινεῖται. Τὸ παρακολουθεῖ ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐμφανίσεώς του ἐπὶ τῆς ὁθόνης μέχρι τῆς στιγμῆς, πού θὰ δοθῇ εἰς τὸ σκάφος ἐντολὴ προσγειώσεως. Εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης τὸ ἐπιτηρεῖ μέχρι τοῦ πέρατος τῆς προσγειώσεώς του. Κατ' ἀνάλογον τρόπον παρακολουθεῖ τὴν ἀπογείωσιν τῶν ἀεροσκαφῶν κατὰ τὸ διάστημα, πού εὐρίσκονται εἰς τὴν περιοχὴν ἐλέγχου τῆς συσκευῆς.

Αἱ συσκευαὶ Ραντάρ παρακολουθεῖσας τῆς κινήσεως τῶν ἀεροδρομίων διαθέτουν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ μίαν κεραίαν («Ἀντένα»), ἡ ὁποία τοποθετεῖται («μοντάρεται») ἐπὶ ἐνὸς ὑψηλοῦ σημείου, συνήθως ἐπὶ τοῦ ἱψηλοτέρου γειτονικοῦ πρὸς τὸ ἀεροδρόμιον κτιρίου. Ἡ κεραία αὕτη ἐκτελεῖ 25 περιστροφὰς ἀνὰ πρῶτον λεπτόν καὶ συλλαμβάνει τὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα, πού ἀνακλῶνται ἐπὶ κάθε ἀντικείμενον καὶ τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς ἀκτίνος «ἐμβελείας» δράσεώς της. Ἔτσι, ἀκόμη καὶ τὰ ἀεριοθούμενα ἀεροπλάνου, πού κινοῦνται μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα, προφθάνουν νὰ καταγραφοῦν, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς κεραίας, ἐπὶ τῆς ὁθόνης τῆς συσκευῆς. Ἡ τοποθέτησις τῆς Κεραίας ἐπὶ ἐνὸς ὑψηλοῦ κτιρίου καὶ ἡ κάποια μικρὴ ἀπόστασις της ἀπὸ τὸν χώρον προσγειώσεως κρίνονται ἀπαραίτητα πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως καὶ παρερμηνείας τῶν φωτεινῶν σημείων ἐπὶ τῆς ὁθόνης τῆς συσκευῆς.

Διότι πρέπει ἐδῶ νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ κεραία τοῦ Ραντάρ συλλαμβάνει καὶ διαβιβάζει πρὸς ἀπεικόνισιν εἰς τὴν ὁθόνην ὅχι μόνον ἀκτινοβολίας ἠλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων, πού ἐπιστρέφουν μετὰ τὴν ἀνάκλασιν τῶν ἐπὶ κινουμένων σωμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σταθερῶν τοιοῦτων ὅπως λ.χ. ὑψηλὰ κτίρια ἢ ἄλλαι ἐγκαταστάσεις. Ἐπ' αὐτὴν εἰς τὴν ὁθόνην τῆς συσκευῆς πρέπει νὰ ἀπεικονίζονται σημεῖα, πού νὰ ἀντιπροσωπεύουν τὰ ἀεροσκάφη, τὰ ὁποῖα κινοῦνται πρὸς προσγείωσιν καὶ ἀπογείωσιν. Ἐτσι μόνον θὰ δυνηθῇ ὁ χειριστὴς νὰ ρυθμίσῃ τὸν διαθέσιμον χώρον διὰ τὰς κινήσεις τῶν ἀεροπλάνων καὶ νὰ δώσῃ τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς τοὺς πιλότους τῶν.

Ἡ συσκευὴ Ραντάρ ἀεροδρομίων συμπληρῶνεται καὶ μὲ μίαν συσκευὴν ἀσυρμάτου, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ὁποίας ὁ χειριστὴς τοῦ Ραντάρ διαβιβάζει ἐντολὰς πρὸς τὸν πιλότον διὰ νὰ ὀδηγήσῃ τὸ σκάφος τοῦ πρὸς τὸν διάδρομον προσγειώσεως.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ πείρα ἀπὸ τὴν πρῶτην ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω συσκευῆς Ραντάρ ἀπέδειξε, ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις δὲν ἀποφεύγεται ἡ ἀπεικόνισις γειτονικῶν κτιρίων, ἢ ὀλῆ ἐγκαταστάσεις ἐφωδιάσθη μὲ μίαν μηχανολογικὴν διάταξιν, ἡ ὁποία ἀπαλείφει τὰ παραπλανητικὰ αὐτὰ σημεῖα ἐπὶ τῆς ὁθόνης καὶ ἐπιτρέπει συγχρόνως τὴν ζωηρὰν ἀπεικόνισιν τῶν κινουμένων σωμάτων—ἐν προκειμένῳ τῶν ἀεροπλάνων—ἐπ' αὐτῆς. Ἡ συμπληρωματικὴ αὕτη ἐγκατάστασις ἔλαβε ἀπὸ τὴν κατασκευαστρίαν Ἑταιρείαν Τελεφοῦνκεν τὸν διεθνή ὀρισμὸν Moving Targets Indication (Μ.Τ.Ι.), πού σημαίνει Ἐνδεῖξις Κινουμένων Στόχων. Ὁ χειριστὴς τῆς συσκευῆς ρυθμίζει μὲ ἓνα διακόπτην τὴν ἐντάσιν τῶν φωτεινῶν σημείων ἐπὶ τῆς ὁθόνης, πού ἀπεικονίζονται τὰ ἀεροπλάνου, ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἄλλων ζωτικῶν σημείων, ὅπως τοῦ διαδρόμου προσγειώσεως τῶν ἀεροσκαφῶν καὶ τῆς ἐπικινδύνου ζώνης, ὥστε νὰ γνωρίζῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὸν διαθέσιμον χώρον πρὸς προσγείωσιν καὶ τὴν

(Συνέχεια εἰς σελ. 14)

Ἀρχαῖοι Ἕλληνες — Οἱ δημιουργοὶ τῶν ἐπιστημῶν

Τὸ Θέατρον τῆς Ἐπιδαύρου

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια καὶ οἱ πύραυλοι καὶ οἱ τεχνητοὶ δορυφόροι εἶναι τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπισύρει τὴν ἐντατικὴν ἔρευναν τῶν φυσικῶν καὶ τῶν ἐδικῶν μηχανικῶν. Καὶ τοῦτο εἶναι εὐνόητον· διότι, ἐὰν κατορθωθῇ, ὥστε νὰ λαμβάνεται εὐθητὴ ἀτομικὴ ἐνέργεια, ἐλπίζεται ὅτι ὁ τρόπος διαβίωσης τῶν ἀνθρώπων θὰ γίνῃ πολὺ ἀντεωτέρος. Ἀπὸ τὴν τελειοποίησιν ἐξ ἄλλων τῶν πυραύλων καὶ τῶν δορυφόρων ἀναμένεται νὰ ἐπιτευχθῇ ἐπικοινωνία τῶν ἀνθρώπων μὲ τοὺς ἄλλους δορυφόρους τοῦ ἡλιακοῦ μὲ συστήματος ἢ καὶ ἄλλων ἡλιακῶν συστημάτων.

Ἐκ μιάς τοιαύτης ἐπικοινωνίας αἱ γνώσεις μας περὶ τοῦ κόσμου θὰ γίνουν καλύτεραι. Ἐκεῖνος ὁ κλάδος τῆς φυσικῆς, ὁ ὁποῖος ἦτο μέχρι τινὸς σχεδὸν παρημελημένος, ἦτο ὁ κλάδος τῆς ἀκουστικῆς. Ἐνῶ οἱ νόμοι τῆς φυσικῆς εἶχαν ἐρευνηθῇ τελείως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πυθαγόρου καὶ διεσώθησαν μέχρι τῆς ἐποχῆς μας, ἐν τούτοις οἱ νόμοι τῆς ἀκουστικῆς τῶν κλειστῶν καὶ τῶν ἀνοικτῶν χώρων δὲν ἔφθασαν μέχρις ἡμῶν. Οὐδεὶς παλαιὸς συγγραφεὺς ὁμιλεῖ περὶ νόμων τῆς ἀκουστικῆς, τοὺς ὁποίους τυχὼν ἐγνώριζαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Παρὰ τοῦτο ὅμως ἡ ἀκουστικὴ, τὴν ὁποῖαν παρουσιάζει τὸ θέατρον τῆς Ἐπιδαύρου, μᾶς πείθει ὅτι οἱ κατασκευασταὶ τοῦ θεάτρου ἐγνώριζαν νόμους ἀκουστικῆς, τοὺς ὁποίους ἀγνοεῖ ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη.

Ἡ ἔρευνα τῶν νόμων τῆς ἀκουστικῆς διὰ τῶν κλειστῶν χώρων (θέατρα) καὶ τοὺς ἀνοικτοὺς χώρους (θέατρα ὑπαίθρου) ἤρχισε συστηματικῶς πρὸ πενήντα περίπου ἐτῶν, χωρὶς ὅμως ἐν τῷ μεταξύ νὰ σημειωθῇ καμμία σημαντικὴ πρόοδος. Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἤρχισε ἐντατικὴ ἔρευνα ἐπὶ τῶν ἤχων καὶ τῶν θορύβων, τοὺς ὁποίους προκαλοῦν τὰ ἀνθρώπου ὑφίσταται σοβαροτάτας βλάβας

ἀπὸ τοὺς πολλοὺς θορύβους. Ἀπόγονοι ἀνθρώπων διαβιούντων ἐν πολλοὺς θορύβους εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι διανοητικῶς ἀνάπηροι καὶ σωματικῶς πλημμελεῖς. Αἱ κακαὶ συνέπειαι ἐκ τῆς διαβίωσης ἐν χώροις πολυθορύβους εἶναι πολλαί. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἤχων καὶ τῶν θορύβων εἰς τὸν ὁργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου διεπίστωσεν ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶναι κατεσκευασμένος ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας οὕτως ὥστε νὰ ζῇ ἐντὸς ὁρισμένης ἐντάσεως ἤχων καὶ θορύβων. Τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὑποφέρει καὶ καταστρέφεται τὸσον ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἤχους καὶ θορύβους, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν παντελὴ ἔλλειψιν ἤχων καὶ θορύβων.

Καὶ ἐνῶ διὰ τοὺς ἤχους καὶ τοὺς θορύβους τῶν ἀεροπλάνων ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη γνωρίζει πολλά, διὰ τὴν ἀκουστικὴν τῶν κλειστῶν χώρων καὶ ἰδίως τῶν ἀνοικτῶν (θέατρα ὑπαίθρου), δὲν γνωρίζει τίποτε. Ἡ σύγχρονος ἐπιστήμη δὲν ἐγνώριζε κανὲν ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχουν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα νόμοι ἀκουστικῆς διὰ τὰ θέατρα τοῦ ὑπαίθρου. Περὶ τῆς ὑπάρξεως τοιούτων νόμων ἐπίστημεν, ἀπ' ἧς ἐποχῆς ὁ ἀείμνηστος Ἕλλην ἀρχαιολόγος Καββαδίας ἀνεκάλυψε διὰ τῶν ἀνασκαφῶν του καὶ ἔφερε πάλιν εἰς φῶς τὸ ἀρχαῖον θέατρον τῆς Ἐπιδαύρου (κατὰ τὸ 1881). Τὸ θέατρον αὐτὸ διατηρεῖται σχεδὸν ὁλόκληρον. Ἐλλείπει μόνον ἡ σκηνή, ἐν ᾧ τὸ κοῖλον αὐτοῦ μὲ τὰς πολλὰς κερκίδας καὶ τὸ διάζωμα σώζεται ἐξ ὁλοκλήρου καὶ περιλαμβάνει καθίσματα ἐκ λευκοῦ τιτανολίθου, ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει πρὸς μάρμαρον, εἰς τὰ ὁποῖα κάθηται ἀνέτως 14.000 περίπου θεαταί. Καὶ σήμερον ἀκόμη, ὁπότε τὸ θέατρον δὲν σώζεται, ὡς ἦτο εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, ὅλοι οἱ θεαταί, καὶ τῶν πλὴν μακρυνῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς θέσεων, ἀκούουν εὐκρινῶς ὅ,τι λέγουν οἱ ἠθοποιοὶ εἰς τὴν σκηνήν. Ὁ θεατὴς

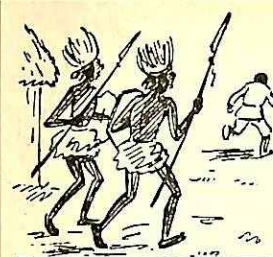
καθήμενος εἰς τὴν πλὴν μακρυνὴν ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς σκηνῆς θέσιν, εἶναι δυνατόν νὰ ἀκούῃ εὐκρινῶς ἤχον, ὁ ὁποῖος προκαλεῖται, ὅταν πρόσωπον εὐρισκόμενον πρὸ τῶν πρώτων ἐδωλίων (εἰς τὸ μέσον τῆς ὀρχήστρας) σκίζῃ ἐφημερίδα. Ἡ θαυμασία ἀκουστικὴ τοῦ θεάτρου τῆς Ἐπιδαύρου ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀρχιτέκτονες ἐγνώριζον νόμους ἀκουστικῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων κατασκεύαζον τὰ θέατρα εἰς τὸ ὑπαίθρου. Παρ' ὅλας τὰς προσπάθειας τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης οἱ ἀκουστικοὶ αὐτοὶ νόμοι δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀνακαλυφθῇ.

Τὸ κοῖλον τοῦ θεάτρου τῆς Ἐπιδαύρου δὲν εἶναι ἐντελὲς ἡμικύκλιον, ὅταν θεωρήσωμεν τὴν κάτοψιν αὐτοῦ. Ἐκ τῶν δέκα κερκίδων αὐτοῦ, αἱ ὀκτὼ ἐσωτερικαὶ ἀνήκουν εἰς ἡμικύκλιον, τοῦ ὁποίου τὸ κέντρον συμπίπτει μὲ τὸ κέντρον τῆς ὀρχήστρας. Ἐκάστη τῶν δύο εἰς τὰ ἄκρα κερκίδων ἀνήκει εἰς ἡμικύκλιον ἀκτίνος κατὰ τρία καὶ ἡμισὺ μέτρα περίπου μεγαλυτέρας τῆς ἀκτίνος τοῦ ἡμικυκλίου τῶν 8 κερκίδων. Καὶ διὰ μὲν τὴν ἐξωτερικὴν κερκίδα, τὴν εὐρισκόμενὴν δεξιὰ τοῦ παρατηρητοῦ, εὐρισκόμενον εἰς τὸ κέντρον τῆς ὀρχήστρας καὶ βλέποντος τὸ κοῖλον τοῦ θεάτρου, τὸ κέντρον τοῦ ἡμικυκλίου, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἀνήκει, εἶναι 3,5 μ. ἀριστερὰ τοῦ κέντρου τῆς ὀρχήστρας, ἐν ᾧ διὰ τὴν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐξωτερικὴν κερκίδα τὸ κέντρον τοῦ ἡμικυκλίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει αὕτη, εἶναι 3,5 μ. δεξιὰ τοῦ κέντρου τῆς ὀρχήστρας. Εἶναι πιθανόν, ἡ τοιαύτη κατασκευὴ τοῦ θεάτρου τῆς Ἐπιδαύρου νὰ συνδέεται πρὸς τοὺς ἀγνώστους εἰς ἡμᾶς νόμους τῆς θαυμασίας ἀκουστικῆς αὐτοῦ. Τὸ θέατρον τῆς Ἐπιδαύρου κατεσκευάσθη κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα π.Χ. Θεωρεῖται τὸ τελειότερον ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν θεάτρων. Ὁ ἀρχιτέκτων αὐτοῦ κατήγετο ἐκ τοῦ Ἀργαίου καὶ ὠνομάζετο Πολύκλειτος. Εἶναι δὲ οὗτος Πολύκλειτος ὁ νεώτερος, διότι ὑπῆρχε καὶ ἄλλος Πολύκλειτος, ὁ πρεσβύτερος, περίφημος ἀρχιτέκτων, καταγόμενος ἐπίσης ἐξ Ἀργαίου, ὁ ὁποῖος ἤκμασε κατὰ τὸν 5ον αἰῶνα π.Χ. Ἡ κατασκευὴ τοῦ θεάτρου τῆς Ἐπιδαύρου ἤρχισε περίπου κατὰ τὸ 380 π.Χ. καὶ ἔληξε περὶ τὸ 350 π.Χ. ἦτοι διήρκεσε 30 ἔτη. Καὶ ὅλα τὰ ἄλλα θέατρα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος εἶχαν καλὴν ἀκουστικὴν δὲν ὡς τὸ θέατρον τῆς Ἐπιδαύρου.

ΕΕΝ δημ. σχολ. Καλλονῆς - Λέσβου ἐτοιμάζουν δῶματα δι' ἀπόρους οἰκογενείας.
Juniors of Elem, School Kaloni - Lesvos packing gifts for needy families.

ΕΕΝ Α' καὶ Β' δημ. σχολ. Ἀρχανῶν Κρήτης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of 1st and 2nd Elem. Schools Archanae - Crete planting trees

Τὸ μυστηριώδες δάσος

(8) (Μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν)

—Καθόλου. Ἀπ' τὴν ἡμέρα ποὺ βρῖσκομαι ἐδῶ, οὔτε φάνηκε. Προχθὲς μάλιστα, ἐκεῖνος ποὺ μὲ φιλοξενεῖ, ὁ σωτήρας μου δηλαδή, μοῦ ἔδωσε μὲ νοήματα νὰ καταλάβω, πῶς ὁ βασιλιὰς Τάλα-Τάλα εἶναι παράλυτος. Κι οὔτε βγαίνει ποτὲ ἀπ' τὴν καλύβα του, ἀλλὰ κι οὔτε δέχεται κανένα.

—Ἀσχημο αὐτό, ψιθύρισε ὁ Μάξ. Τότε πῶς θὰ τοῦ πάρωμε τὴν ἀδεια γιὰ νὰ φύγωμε;

—Καλὰ, αὐτὰ θὰ τὰ σκεφθοῦμε ἀργότερα, φώναξε ὁ Τζῶν, ποὺ εἶχε στρωθῇ κι ὅλα στοῖ φαί. Ἐλάτε νὰ φάμε πρὶν κρυώσει τοῦτο τὸ ὥραιο κρέας, κ' ὕστερα βλέπομε.

—Καλὰ λές. Εἶπαν μαζί ὁ Μάξ κι ὁ Κάμη.

Κι ἀφοῦ ἔφαγαν ἀπ' ὅλα καὶ χόρτασαν, κοιμήθηκαν ἀρκετὰ γιὰ νὰ ξεκουραστοῦν, καὶ μόλις ἐξύπνησαν, ὁ Μάξ πῆρε τὸ Λάγκα καὶ τράβηξε ὁλόγισια γιὰ τὸ καλὺβι τοῦ Τάλα-Τάλα.

Ἀλλ' ὅχι νὰ μπῇ, μὰ αὐτὲ νὰ πλησιάσῃ δὲν μπόρεσε. Δυὸ φρουροί, κουνώντας τὰ δόρατά τους καὶ χτυπώντας τις δοντάρες τους, τὸν ἔκαναν ν' ἀπομακρυνθῇ τροχάδην...

—Καὶ λοιπὸν τί θὰ κάνωμε; ἔλεγε σὲ λίγο πάλι ὁ Μάξ στοὺς συντρόφους του. Τὸ χωριὸ ὁλόγυρα φρουρεῖται, τὸ βασιλεῖα δὲν μποροῦμε νὰ τὸν δοῦμε... Ἐδῶ θὰ μένωμε πάντα;

—Δὲν μποροῦμε νὰ κάνωμε τίποτε. Ἄν θὰ φύγωμε θὰ μᾶς τὸ δείξῃ ὁ χρόνος, εἶπε ὁ Τζῶν.

Ἔτσι, οἱ ναυαγοὶ μας πέρασαν μερικὲς μέρες γεμάτοι σκέψι καὶ ἀπογοήτευσιν. Μὰ κάποια μέρα εἶδαν ἀσυνήθιστη κίνησιν στοῖ χωριὸ. Πολλοὶ ἀπ' τοὺς κατοίκους ἔφερναν ἀπ' τὸ δάσος μεγάλες ποσότητες καρπῶν, ἄλλοι κουβαλοῦσαν πολὺ κυνήγι, καὶ τὴν ἐπομένη ἤρχισαν ἄλλοι νὰ τὰ μαγειρεύουν κι ἄλλοι νὰ στολίζουν τις καλύβες μὲ παράξενα στολίδια.

Ὁ μόνος κατὰλληλος, γιὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἐξηγησὶ ὅλων αὐτῶν, ἦταν φυσικὰ ὁ σωτήρας τοῦ Λάγκα, μὲ τὸν ὁποῖο εἶχαν ὅλοι τοὺς ἀποκτῇσαι τώρα ἀρκετὴ οἰκειότητα, γιὰ καὶ καλόκαρδος ἦταν καὶ πάντα πρόθυμος νὰ τοὺς ἐξυπηρετῇ.

—Χαχαλούμπα τιρλικούμπο.., ἤρχισε νὰ τοὺς λήξῃ ἅμα τὸν ἐρώτησαν. Καὶ μὲ τὰ ἐκφραστικά του νεύματα τοὺς ἔκανε νὰ ἐνοήσουν, ὅτι ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἶχαν θρησκευτικὴ γιορτὴ, στήν ὁποία θὰ ἐμφανιζόταν καὶ ὁ Τάλα-Τάλα.

—Ἐπὶ τέλους! Ἐπὶ τέλους θὰ τὸν δοῦμε! Φώναξαν κ' οἱ τέσσερις.

Ἡ ἄρπα τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας.

—Καὶ θὰ καλοφᾶμε καὶ θὰ καλοπιόυμε, πρόσθεσε ὁ Τζῶν.

Ὅπως ἦταν φυσικὸ, οἱ φίλοι μας περίμεναν τὴ γιορτὴ αὐτὴ μὲ μεγάλη ἀνυπομονησία.

Καὶ τέλος ἡ ὥρα ἔφτασε. Μόλις ἔπεσε ὁ ἥλιος, ἤρχισε ἀπὸ μακριὰ ν' ἀκούεται μιὰ ἐξωφρενικὴ μουσικὴ, ποὺ σιγὰ—σιγὰ δυνάμωνε κ' ἐπὶ τέλους μιὰ πρωτόγονη ὀρχήστρα, ἀπὸ πενήντα τοῦλάχιστον παράξενα ὄργανα, ἔφθασε στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ.

Ὅλο τὸ χωριὸ τότε φωτίσθηκε μὲ πυρσούς, καὶ ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ βγήκαν ἀπ' τις καλύβες τοὺς καταστολισμένους κ' ἔπεσαν στοῖ φαγοπότι. Ὁ φίλος, ἐρυθρόδερμος, δὲν ἔπαυε νὰ φέρνῃ στοὺς ναυαγούς μας ἀπ' ὅλα τὰ φαγητὰ καὶ τὰ γλυκὰ τῆς γιορτῆς, ποὺ μερικὰ τὰ βρήκαν εὐτυχῶς νοστιμώτατα. Τὸ κρασί ὅμως δὲν τοὺς ἄρεσε καθόλου καὶ δὲν ἤπιαν. Στὴ διάρκειά τοῦ φαγητοῦ, μερικοὶ ἐκτελοῦσαν διάφορα διασκεδαστικά νούμερα.

Κ' ὕστερα ἤρχισε ὁ χορὸς. Ὅλοι οἱ ἐρυθρόδερμοι ἔπιασαν ἕνα ἐξωφρενικὸ, ἕνα κάθε ἄλλο παρὰ ρυθμικὸ χορὸ, μαζί μὲ φωνές, σφυρίγματα καὶ οὐρλιάσματα, καὶ κάθε τόσο οἱ πιὸ ζαλισμένοι ἀπ' τὸ κρασί ἔπεφταν κάτω, χωρὶς πιά νὰ σηκώνονται.

Ἐαφνικὰ μιὰ δυνατὴ τυμπανοκρουσία ἀκούστηκε, καὶ ὅλοι γονάτισαν καὶ περίμεναν σιωπηλοί. Ἀπ' τὴ βασιλικὴ καλύβα ἔβγαине τέλος ὁ Τάλα-Τάλα, ἡ μάλλον τὸν ἔβγαζαν καθιστὸ σ' ἕνα θρόνον καὶ τὸν ἔφερναν στὴν πλατεῖα μὲ τιμητικὴ φρουρά.

—ὦ!!! ἔκανε σιγὰ ὁ Τζῶν, τὴ στιγμὴ ποὺ τὸν περνοῦσαν ἀπὸ μπροστὰ τους. Ἀ... ἄ... αὐτὸς εἶναι, αὐτός!

—Αὐτός; Τί ἐννοεῖς δηλαδή;

—Νά. Κοίταξέ τον καλά, Μάξ.

—Ἀ! Εἶναι λευκός! εἶπε ὁ Μάξ. Μὰ ναι, εἶν' ὁ Γιοχάουζεν!!!

—Ναί, αὐτὸς εἶναι! Χωρὶς ἄλλο, ψιθύρισε κι ὁ Κάμη.

Δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβολία. Οἱ πυρσοὶ τριγύρω του τὸν ἐφώτιζαν τόσο καλά, ποὺ οἱ φίλοι μας μπόρεσαν νὰ διακρίνουν τὰ χαρακτηριστικά του θαυμάσια. Καὶ κοντὰ στ' ἄλλα δὲν τοῦ ἐλείπαν οὔτε καὶ τὰ ματογυάλια. Παράξενο πῶς τὰ εἶχε ἀκόμα, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια. Μόνο, ποὺ ὁ ἀριστερὸς φακὸς ἔλειπε, ὅπως διαπίστωσε μὲ τὰ σπουδαῖα του μάτια ὁ Λάγκα.

Τὸν ἔβγαλαν καθιστὸ σ' ἕνα θρόνον.

(Συνέχεια εἰς σελ. 20)

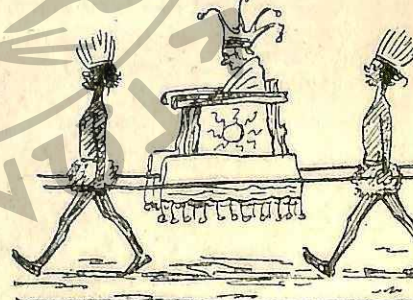
Αὐτὸς εἶναι! Αὐτός!

μαγειρεύουν γιὰ τὴν γιορτὴς

Στόλιζαν τις καλύβες

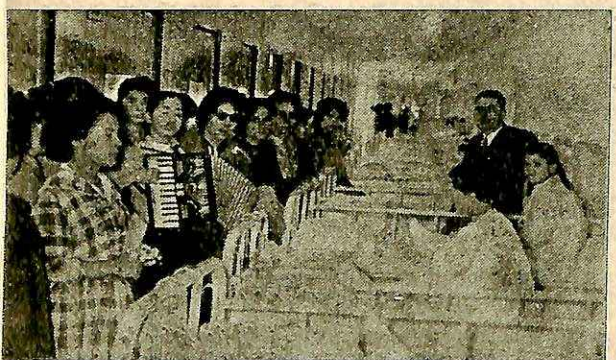
↑ Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου 'Αμφιλοχίας έφύτευσαν 6.000 पेδια εις έκτασιν 120 στρεμμάτων
Juniors of High School Amphilochia planted 6.000 trees at an area of 120 acres.

← Ε.Σ.Ν. 1ου δημ. Σχολ. Δοξατού Δράμας με δέματα δια τούς πτωχούς
Juniors of 1st Elem. School Doxaton Drama with gifts for the poor.

← Ε.Σ.Ν. Γ' Γυμν. 'Αρρένων 'Αθηνών, με δέματα ιατρισμού, γραφ. ύλης και φαρμακευτικού υλικού δια τούς πλημυροπαθείς μαθητάς του Γ' δημ. Σχολ. Κομοτινής
Juniors of 3rd High School for Boys Athens with gifts for the flood victims of Komotini, Thrace.

← Ε.Σ.Ν. Δημ. 'Εμπ. Σχολ. Θηλέων 'Αθηνών εις τὸ ΠΙΚΗΠΑ Πεντέλης
Juniors of Commercial School for girls Athens at the children's hospital in Penteli

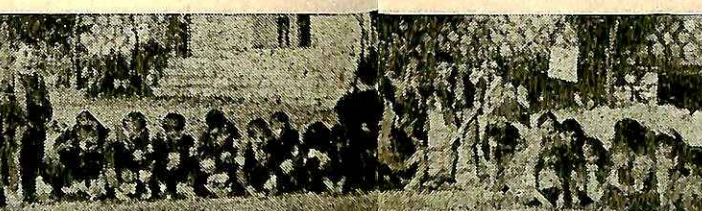
↓ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Μεγάλου Κεφαλοβρύσου, Τρικάλων περιποιούνται τὰ δένδρα, ποὺ έφύτευσαν.
Juniors of Elem. School Meg. Kefalovrisson-Trikala looking after the trees they planted

↓ Ε.Σ.Ν. μαθ. Δημ. Σχολ. Λεύκτρων Θηβών καθαρίζουν τὸ δασύλλιον τῆς περιοχῆς
Juniors of Elem. School Leuktra Thebes clearing the wood of the district

↓ Ε.Σ.Ν. μαθ. Ποταμιάς Κουκλεσίου Τανανίων καθαρίζουν τὴν αὐλήν
Juniors of Elem. School Potamia-anina cleaning the playground.

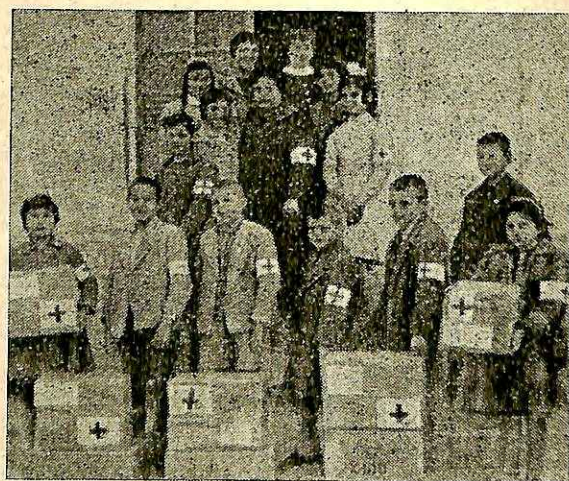
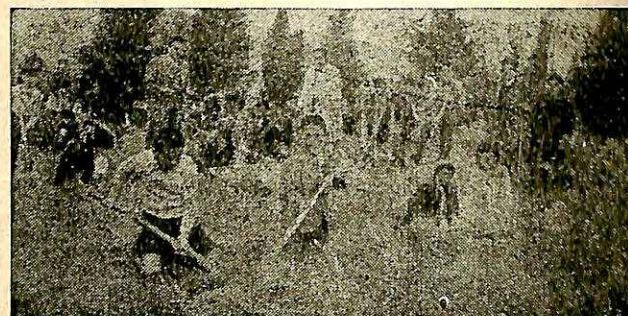
← 'Αριστερά: Ε.Σ.Ν. 6ου Γυμν. Θηλέων 'Αθηνών αποστέλλουν δέματα με εἶδη ιατρισμού κλπ. πρὸς τὸ ὄπ' αὐτῶν υὑθετηθὲν δημ. σχολεῖον Πλατείος, Φλωρίνης
Left: Juniors of 6th high School for girls Athens dispatching gifts to the Elem. School Platy Florina, which they have adopted

↓ Κάτω: Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Ξυλοκάστρου με δέματα δια τούς ασθενεῖς τῆς Κλινικῆς Κιάτου
Below: Juniors of High School Xylokastron with gifts for the patients at the Kiaton Dispensary

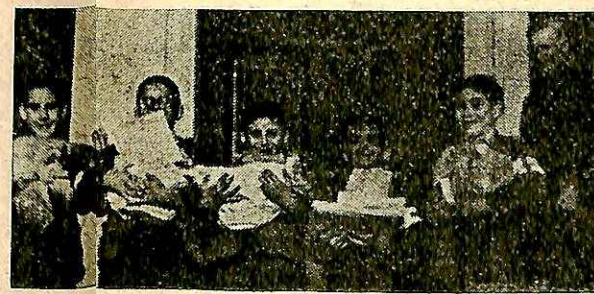
→ Δεξιά: Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Πάργας ἀναδασώνουν τὴν περιοχὴν.
Right: Juniors of Secondary School Parga Epirus levelling their playground.

↓ Κάτω: Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. Κυψέλης Ξάνθης έφύτευσαν 1000 δασικά δενδρύλλια.
Below: Juniors of Elem. School Kypseli Thrace planting 1000 forest trees.

← 'Αριστερά: Ε.Σ.Ν. Α' και Β' δημ. Σχολ. 'Ασπροπύργου με δέματα δια τὰ παιδιὰ τῆς υπαίθρου.
Left: Juniors of 1st and 2nd Elem. Schools Aspropyrgos with gifts for the indigent pupils of remote villages.

↓ Κάτω: Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Τριλόφου, Θεσσαλονίκης με δώρα δια τούς τροφίμους τῆς Σχολῆς Τυφλῶν, τὴν ὅποιαν ἐπισκέφθησαν.
Below: Juniors of Elem. School Trilophon with gifts for the inmates of the school for the Blind in Salonica.

→ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. 'Αγ. Παρασκευῆς με δέματα δια πτωχὰς οικογενείας
Juniors of Elem. School Aghia Paraskevi with gifts for the needy families.

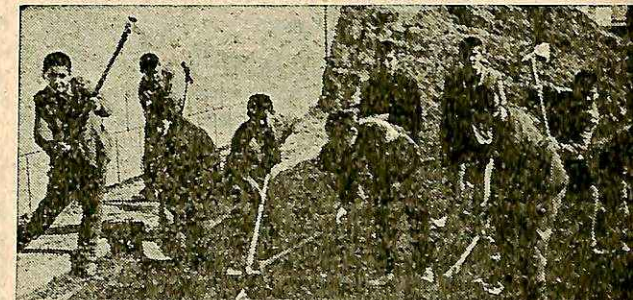
↓ Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Παναετολίου 'Αγρινίου με δέματα δια πτωχὰς οικογενείας.
Juniors of 1st Elem. School Panaetolion with gifts for needy families

↓ Ε.Σ.Ν. μαθ. τοῦ Δημ. Σχολεῖου Παλατιομανίκης Μεσολογγίου, κουρεύουν τούς συμμαθητάς των.
Juniors of Elem. School Palaeomanki, Missolonghi cutting the hair of their schoolmates

↑ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Ροβιδῶν Εὐβοίας καθαρίζουν τούς δρόμους καὶ τὰς κρήνας τοῦ χωρίου.
Juniors of Elem. School Rovies Euboea clearing the village streets and springs

↑ Ε.Σ.Ν. 7ου δημ. Σχολ. Α' περ. Λαρίσης ισοπεδώνουν τὴν αὐλήν
Juniors of 7th Elem. School 1st District Larissa levelling their playground

↑ Ε.Σ.Ν. τοῦ Παλλαδίου Λυκείου 'Αθηνῶν εἰς τὸ 'Ασκληπιεῖον Ε.Ε.Σ. Βουλῆς ἐπουψαχάγησαν τούς ασθενεῖς.
Juniors of Private School Palladion, Athens at the R.C. Children's Hospital in Voula where they recreated the patients.

↓ Ε.Σ.Ν. 11ου δημ. Σχολ. Καλαμῶν ψυχαγωγῶν τούς ασθενεῖς τῆς Στέγης 'Ανιάτων
Juniors of 11th Elem. School Calamata recreating the inmates at the invalids hospital

↓ Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Βογατσικοῦ Καστορίας βοηθοῦμενοι ἀπὸ τούς στρατιώτας τῶν φυλακίων ἀναδασώνουν τὴν περιοχὴν τῶν παιδικῶν Κατασκηνώσεων.
Juniors of Elem. School Vogatsikon Mécedonia with the help of the servicemen planted trees at the area for children's summer camps.

Αθλητική Ζωή

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΣΤΑ 5000 Μ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Τα αγωνίσματα των δρόμων άνοχης υπήρξαν στη σύγχρονη αθλητική μας ιστορία τα δημοφιλέστερα. Από την εποχή του θρυλικού Σπύρου Λούη, του πρώτου Ολυμπιονίκου του Μαραθωνίου, οι δρόμοι άνοχης προκαλούν πάντα το μεγαλύτερο ενδιαφέρον όχι μόνο στον φιλάθλο, αλλά και στον άγνοοντα τα αθλητικά πράγματα κόσμο. Ένα απ' τα πιο δημοφιλή απ' αυτά τα αγωνίσματα είναι του δρόμου 5.000 μέτρων, που θ' αναφέρωμε σε συντομία το ιστορικό του. Πρέπει όμως προηγουμένως να σημειώσωμε ότι μετά τον Λούη, ιδιαίτερη αήγη έδωσαν στους δρόμους άνοχης οι αθληταί—έφημεριδοπώλαι, που λόγω της φύσεως του επαγγέλματός των είχαν παλαιότερα επιδοθή στα αγωνίσματα αυτά με επιτυχία. Οι νέοι αυτοί, που αγωνίζονταν σκληρά στη βιοπάλη, είχαν προκαλέσει άμεριστη τη συμπάθεια του φιλάθλου κοινού για τις θυσίες τους και στον αθλητικό στίβο. Ένας απ' αυτούς μάλιστα, ο 'Αλέξης Κράνης, πλησίασε πρό τριακονταετίας και πλέον τη φήμη του Λούη με τις διεθνείς επιτυχίες του.

*Ας δούμε, λοιπόν, το ιστορικό του δρόμου των 5.000 μ. στην 'Ελλάδα. Το άγώνισμα αυτό διεξάγεται στη χώρα μας από 46 έτων. Για πρώτη φορά περιελήφθη στο πρόγραμμα των Πανελληνίων αγώνων το 1914 και πρώτος ρεκορντμαν και Πανελληνιονίκης υπήρξε ο Διαμαντής Κάντζιας του Πειραικού Συνδέσμου, που έκάλυψε την απόστασι σε 16'.45" 8/10. Μετά τον Κάντζια βελτίωσε το ρεκόρ του δρόμου 5 χιλιομέτρων ο αθλητής του Πανιωνίου Σπύρης Παναγ. Ρετέλας, που έπρωτεύεε στους προσλυμπιακούς αγώνους των 'Αθηνών, το 1920 με χρόνον 16'.41" 8/10. Ο 'Αλέξης Κράνης, που προαναφέραμε, του 'Εθνι-

κού Γ.Σ., ένεφανίσθη τότε στο αθλητικό στερέωμα, αλλά παρ' όλες τις επιτυχίες του δεν είχε κατορθώσει μέχρι του 1924 να καταρρίψει το ρεκόρ του Ρετέλα. Στην ολυμπιακή «κούρσα» όμως του 1924 στο Παρίσι, ο συναγωνισμός του Κράνη προς τον 'Ιταλό Σπερόνι είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθή νέο ρεκόρ από τον 'Ελληνα δρομέα, άπείρως καλλίτερο απ' τα προηγούμενα, αφού έφριχνε το «τείχος» των 16 λεπτών και πλησίαζε τα διεθνή επίπεδα. Η επίδοσις αυτή του Κράνη στους 'Ολυμπιακούς αγώνες των Παρισίων ήταν 15'. 45" 8/10. Για να αναγνωρισθί όμως το ρεκόρ αυτό δεημιουργήθη πολυς θόρυβος, γιατί η χρονομέτρησις του δεν ήταν απολύτως κανονική. Συγκεκριμένως, έπειδή ο Κράνης δεν ήταν μεταξύ των πρώτων νικητών, που χρονομετρούνται, η χρονομέτρησις του έγινε από έπισήμους μόν 'Ελληνες χρονομέτρες, αλλά από τις κερκίδες. Για να καταρριφθή αυτή η επίδοσις του Κράνη—ο οποίος εν τώ μεταξύ ειδικεύθηκε άργότερα στα 10.000 μ. και τον Μαραθώνιο—χρειάστηκαν όκτώ χρόνια. Στους 'Ελληνοαγλυμπιακούς αγώνες του 1932, που έγιναν στην 'Αλεξάνδρεια, ο αθλητής του 'Ηρακλέους Θεσσαλονίκης Δημ. Νάνος ένικησε εις χρόνον 15'. 38" 6/10.

*Αλλά πέντε χρόνια πέρασαν για να βελτιωθί το ρεκόρ αυτό από τον εξέλιχθέντα κατόπιν εις διεθνούς άξιας μαραθωνοδρόμον Κύπριον Στέλιον Κυριακίδη του Γ.Σ. 'Ολύμπια. Ο Κυριακίδης εις τους Πανελληνίους αγώνες του 1937 έπέτυχε χρόνον 15'. 35".

Δέν πέρασαν όμως παρά 15 μόνον ήμέρες και μιὰ νέα καταπληκτική, για την εποχήν εκείνη, επίδοσις ήλθε: Στους τριεθνείς αγώνες 'Ελλάδος—Πολωνίας—Τσεχοσλοβακίας, που έγιναν στην 'Αθήνα, ο Κώστας 'Αρβανίτης του Παναθηναϊκού, συναγωνιζόμενος στήθος προς στήθος επί 4900 μέτρα, τον περίφημον τότε Πολωνόν πρωταθλητήν Νόγι, υπέκυψε μόν με έλάχιστη διαφορά, αλλά επέτυχε τον θαυμασίον διά την εποχήν εκείνην χρόνον 15'. 19" 2/10. Το ρεκόρ αυτό, όπως ήταν έπόμενον, έγινε και ρεκόρ διαρκείας του άγώνισματος, γιατί «έκράτησε» 13 χρόνια. 'Επί πολυ διάστημα προσεπάθησε να καλλιερεύση την επίδοσιν αυτήν ο Βασίλ. Μαυραπόστολος του Α.Ο. Παλαιού Φαλήρου. Τέλος, η κατάρριψις συνετελέσθη στους αγώνες του Εύρωπαϊκού πρωταθλήματος των Βρυξελλών το 1950, όποτε ο Μαυραπόστολος επέτυχε χρόνον 15'. 08" 4/10 και τον διετήρησε μέχρι το 1954.

Τότε, εις το Μπάρι της 'Ιταλίας, όπου έγινε συνάντησις των εθνικών ομάδων 'Ελλάδος και 'Ιταλίας, ο δρομέας του Παναθηναϊκού Α.Ο. Κώστας Θεοδωράκης, κατόπιν ώραιου συναγωνισμού προς τον

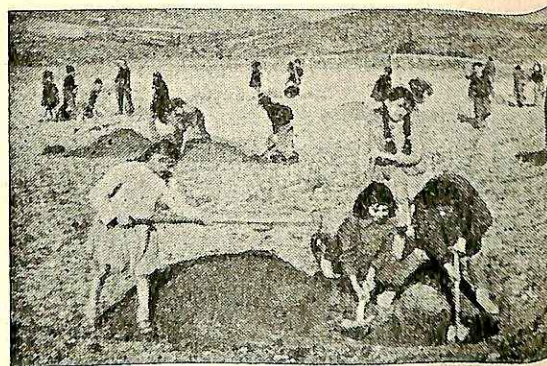
πρωτοεμφανιζόμενον την εποχήν εκείνην Γεώργ. Παπαβασιλείου, διέσπασε πρώτος το «τείχος» των 15 λεπτών, έπιτυχών χρόνον 14'. 59" 8/10.

*Απ' εκεί κι έπειτα όμως η κυριαρχία περιέρχεται εις τον Παπαβασιλείου, της Α.Ε.Κ., που καταρρίπτει διαδοχικά και επανειλημμένως το 'Ελληνικόν ρεκόρ του δρόμου των 5 χιλιομέτρων. *Ετσι το 1955 στους Β' Μεσογειακούς αγώνες της Βαρκελώνης εις την 'Ισπανίαν, ο Παπαβασιλείου έπραγματοποίησε την πρώτην μεγάλην διεθνή έπιτυχίαν του, υποβιβάσας συγχρόνως τον χρόνον των 5000 μ. εις 14'. 41" 2/10. Τόν έπόμενον χρόνο εις τους Βαλκανικούς αγώνες του Βελιγραδίου ο Παπαβασιλείου καλύπτει τα 5 χιλιομέτρα εις 14'. 35" 8/10 και εις τους διεθνείς αγώνες της Σόφιας το 1958 φθάνει το Πανελλήνιο ρεκόρ εις τα 14'. 34" 4/10. Τόν θαυμάσιον αυτόν χρόνον κατώρθωσε πέρυσι να καταρρίψει ο Χρήστος Χιώτης του Γ.Σ. «'Απόλλων» εις 14'. 26" 8/10.

Το τελευταίο αυτό ρεκόρ, που άποτελεί και σήμερα την εθνικήν επίδοσιν του άγώνισματος, υπήρξε άποτέλεσμα ενός μεγάλου και δραματικού άγώνος του Χιώτη προς τον Παπαβασιλείου και προς τους φημισμένους Γερμανούς πρωταθλητάς, τους όποιους τελικώς ένικησε κατά τους 'Ελληνογερμανικούς αγώνες των 'Αθηνών της 10ης 'Ιουνίου 1958. *Όπως θα θυμούνται ίσως οι φίλαθλοι, οι δύο πρωταθληταί μας έπεβλήθησαν καθαρά των αντιπάλων των κατά τους Ιστορικόν αυτόν αγώνα, τερματίσαντες πρώτος και δεύτερος. Και ο μόν Χιώτης εδημιούργησε το νέον 'Ελληνικόν ρεκόρ με 14'. 26" 8/10, ο δε Παπαβασιλείου έκάλυψε την απόστασιν εις 14'. 31" 8/10.

*Εκτός απ' τους πρωταθλητάς, που προαναφέραμε, υπήρξαν και άλλοι 'Ελληνες δρομείς άνοχής, που διέτρεψαν και συνέβαλαν στις έπιτυχίες των νέων ρεκόρ, χωρίς να εμφανίζονται ως ρεκορντμεν ή Πανελληνιονίκαί. Κι όμως σε αρκετούς απ' αυτούς όφειλονται πολλά για την πρόοδο του άγώνισματος και του ρεκόρ του. Οι σημαντικώτεροι απ' αυτούς είναι ο Χρύσανθος Τσουκαλάς του Παναθηναϊκού, ο όποιος άνεδείχθη νικητής σε πολυούς Βαλκανικούς και άλλους διεθνείς αγώνες, ο 'Ανδρέας Λαούρης του ίδιου όμίλου, ο 'Αθαν. Μπεκιάρης του 'Ορφέως Σερρών, ο 'Αθαν. Ραγάζος του Κ.Σ. 'Αλμυρού, που εξέλιχθη άργότερα σε σπουδαίον μαραθωνοδρόμον, ο Νικ. Νίτσας του 'Εθνικού Γ.Σ., ο Χρήστος Βαρτζάκης του Πειραικού Συνδέσμου και άλλοι.

ΕΣΝ δημ. σχολ. Τοξοτών, Ξάνθης, φροντίζουν διά την διάδοσιν της καλλιεργείας ελαιοδένδρων εις την περιοχήν των. Juniors of Elem. School Toxotes Thrace planting olive trees.

Για να γνωρίσωμε την 'Ελλάδα

ΠΕΝΤΕΛΗ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

*Η έκδρομη στην Πεντέλη είναι από τις πιο ώραιες της 'Αττικής. *Υστερα από μιὰ διαδρομή τριών τετάρτων με το λεωφορείο φθάνομε στο βουνό με τα πυκνά πεύκα. Ο άρωματισμένος άέρας μάς χαϊδεύει το πρόσωπο και μάς ζωογονεί καθώς κατεβαίνομε στο μοναστήρι της Πεντέλης.

Το ιστορικό αυτό βουνό, που χιλιάδες χρόνια τώρα δίνει από τα σπλάχνα του το μάκρο, για τ' άριστουργήματα της 'Ακροπόλεως και τ' άλλα της αρχαίας 'Αθήνας, έγινε στο μεσαιώνα τόπος ιερός. Πολλοί Χριστιανοί έρχονταν εδώ να ζήσουν ήρημίτες. Ήταν ένα μικρό, πρωτόγονο μά ίδιότυπο 'Αγιο Όρος. Γι' αυτό σε παλαιά βιβλία, όνομάζεται η Πεντέλη, «Όρος των 'Αμώμων», δηλαδή βουνό άγίων κι άναμαρτήτων.

Στα 1578 ήρθε εδώ ο έπίσκοπος της Εύριπίας, της σημερινής Χαλκίδος, Τιμόθεος. Αυτός ώργάνωσε κοινοβιακά τους πιο πολλούς από τους σκορπισμένους ήρημίτες κι έχτισε το μοναστήρι της Πεντέλης, στο όνομα της Παναγίας.

*Ανέκδοτα Κολοκοτρώνη

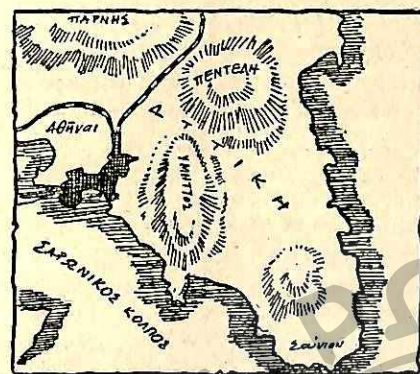
Τον 'Ιούλιο του 1821 συνέτρωγαν ο Δημήτριος 'Υψηλάντης και ο Κολοκοτρώνης, κάτω από τους ίσκιους των δένδρων, κοντά στο 'Αστρος. Το γεύμα από όρνι ψητό, είναι στρωμένο άπάνω σε φύλλα. Το κρασί ρετινιότο σ' ένα άσκι και για ποτήρια μικρά φλασκιά. Όταν κάθησαν στο τραπέζι, ο Κολοκοτρώνης, θέλοντας να υπενθυμίση στον συνδαιτυμόνα του τη φτώχεια του 'Ελληνικού λαού από τα δεινά της τυραννίας, είπε γυρίζοντας προς τον 'Υψηλάντη, ενώ έκοβε το ψητό με τα χέρια του. «Αυτά είναι τα χρυσά μαχαίρια και τα χρυσά πηρουνία της 'Ελλάδας κι αυτό το ρετινιόκρασο τα πολύτιμα κρασιά της».

Τ. Τσιρμπίνας

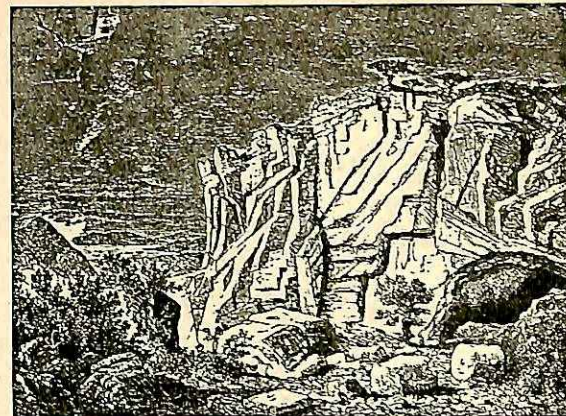
*Η μονή αυτή ήταν άλλοτε σε μεγάλες δόξες, πλουσιωτάτη κι εύτυχισμένη. Ήταν «σταυροπηγιακή μονή», έξαρτωμένη δηλαδή απ' ευθείας από το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Οι Τούρκοι δέν την φορολογούσαν. *Εστελνε μόνο κάθε χρόνο 4000 λίβρες μέλι στην Βαλιντέ Σουλτάνα, την μητέρα του έκαστοτε Σουλτάνου, που προστάτευε γι' αυτό την μονή. Οι κυνέλες όμως της μονής ήσαν χιλιάδες πολλές κι η παραγωγή τεράστια. *Ετσι, έστελναν οι μοναχοί στην Πόλι κι άλλο μέλι πολυ επί πληρωμή. Όλο αυτό το μέλι μοιραζόταν στους φτωχούς κατά το ραμαζάνι.

Το μοναστήρι της Πεντέλης έπαθε

ζημιές μεγάλες και καταστροφές με την έκστρατεία του Βενετού Μοροζίνη (1688—1690), την πανούκλα των 'Αθηνών στα 1778 και τελευταία με την 'Επανάστασι του 1821.

Μετά τον ίδρυτή και πρώτον ήγούμενο Τιμόθεο, η μονή είχε επί 300 χρόνια ήγουμένους, συνέχεια σχεδόν όλους, απ' την μεγάλη αθηναϊκή οικογένεια Δέγλερη. Όλοι αυτοί ενδιαφέρθηκαν πολυ για το μοναστήρι, που απέκτησε σιγά—σιγά πολυτιμα κειμήλια, χειρόγραφα, άφιερώματα, μεγάλη κτηματική περιουσία, ποιμνια άμέτρητα. Και σήμερα ακόμη έχει αρκετά μεγάλη περιουσία και πολλά μετόχια. Τα κυριώτερα είναι η μονή Νταού Πεντέλης, στην νοτιοανατολική άκρη του βουνού, σε μιὰ ειδυλλιακή ρεματιά, γεμάτη πλατάνια, κι η μονή 'Αγίου Νικολάου. Της μονής Πεντέλης είναι και το λίγο πιο πάνω απ' αυτήν χαριτωμένο και παλαιότατο έκκλησάκι της 'Αγίας

Το σπήλαιο στα άρχαία λατομεία

Τριάδος του Νερού, που εκεί άναβλύζει άφθονο και δροσερό.

Λίγα λεπτά νοτιώτερα απ' το μοναστήρι βρίσκεται το ωραιότατο καστέλλι της Δουκίσσης της Πλακεντίας. Η παράξενη εκείνη γυναικα του περασμένου αιώνος έχτισε στην 'Αττική τρία μέγαρα, που άφησε μισοτελειωμένα όλα. Μιὰ τσιγγάνα της είχε προφητεύσει πως θα πέθαινε, αν τέλειωνε κάποιο σπίτι. Το πιο μισοτελειωμένο είναι αυτό εδώ, της Πεντέλης. Κοντά στο όλομάρμαρο έρημωνμένο μέγαρο βρίσκεται κι ο τάφος της Δουκίσσης.

Πιο ψηλά απ' το μοναστήρι, άνεβαίνοντας αρκετά, φθάνομε στη λεγομένη σπηλιά του Νταβέλη. Στην πραγματικότητα, μάλλον, δέν έχει σχέση με τον περίφημο ληστή. Η σπηλιά αυτή είναι ένα παλιό έσωτερικό σπήλαιο, που άπεκάλυψαν τα άρχαία λατομεία. Έδώ έρχονταν οι μεγάλοι άρχαίοι αρχιτέκτονες για να διαλέξουν την πολυτιμη πρώτη ύλη των υπερόχων δημιουργημάτων τους. Καθαρά φαίνονται οι τομές των μαρμάρων, που έχουν πάρει το μελιχρό χρώμα του χρόνου.

*Η έκμεταλλεύσις του «Πεντελησιού» μαρμάρου άρχισε το 570 π.Χ. Στην εποχή του Περικλή, όταν έγιναν τα άθάνατα μνημεία στην 'Ακρόπολι, ήταν πιο έντατική. Και σήμερα ακόμη, πάνω στην κορυφή της Πεντέλης, 400 μ. ανατολικά του ύψηλοτέρου σημείου, φαίνονται πάνω σε ένα είδος μικρής πλατείας, σε ύψος 1200 μ., ίχνη λαξεύσεως στο βράχο. Εκεί ύψωνόταν πιθανώς τα την εποχή εκείνη ένα κολοσσιαίο άγαλμα της 'Αθηνάς, προστάτιδος της Πεντέλης.

Το σπήλαιο των λατομείων ήταν τόπος λατρείας του Πανός. Τον τραγοπόδη θεό όμως έδιώξαν άργότερα οι ήρημίτες. *Ετσι φαίνεται από παλαιохριστιανικά χαράγματα κι έπιγραφές. Νασκοί του 'Αγ. Νικολάου και του 'Αγ. Σπυρίδωνος με ωραιότατες εικόνες στολίζουν το σπήλαιο.

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

(Συνέχεια από σελ. 9)

σειράν προτεραιότητας των άνω του αεροδρομίου περιϊπταμένων αεροπλάνων.

Τελευταίως έκυκλοφόρησε εις την αγοράν όλόκληρος σειρά παρομοίων συσκευών έλέγχου άσφαλείας πτήσεων, προσγειώσεων και άπογειώσεων και είναι γνωστά εις τον κόσμο των ειδικών με διαφόρους χαρακτηριστικάς έπωνυμίας. Όλοι έξυπηρετούν ένα και τον αυτόν βασικόν σκοπόν, να καταστήσουν τας κινήσεις των αεροπλάνων άσφαλείς και να άποτρέψουν όδυνήρα δυστυχήματα.

Γ. Παππάς

Δ. ΚΑΡΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, Φιλολόγου

Οι Έλληνες, λαός κατ' ἐξοχήν ναυτικός, ήταν πολύ φυσικό, ἐνωρίς ἤδη ἀπὸ τὸ λυκαυγὲς τοῦ ἐθνικοῦ των βίου, νὰ λατρεύσουν θαλάσσιες θεότητες.

Πασιγνώστο είναι, ὅτι ὁ θεὸς Ποσειδῶν, πού μὲ τοὺς ἀδελφούς του Δία καὶ Πλούτωνα ἐμοιράσθηκαν τὸν κόσμον, ἔλαβε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του τὴν θάλασσα, ἐνῶ τὰ ἀδελφία του, Ζεὺς καὶ Πλούτων, ἐμοιράσθηκαν ἀντιστοίχως τὴν κυριαρχίαν τῆς Γῆς καὶ τοῦ Ἄδου.

Ὁ κυριώτερος ἀπὸ τοὺς δευτερευούσης σημασίας θαλασσίους θεοὺς εἶναι ὁ Νηρεὺς. Ὁ Νηρεὺς ἦταν γυιὸς τοῦ Πόντου καὶ τῆς Γῆς. Ἀπὸ τὸν γάμο του μὲ τὴν Ὠκεανίδα Δωρίδα ἀπέκτησε 50 κόρες τῆς Νηρηίδες (οἱ πῖο γνωστὲς Νηρηίδες εἶναι ἡ Ἀμφιτρίτη, πού ὑπῆρξε σύζυγος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἡ Θέτις, ἡ γυναῖκα τοῦ Πηλέως καὶ μητέρα τοῦ ἥρωος Ἀχιλλεύς). Ὁ Νηρεὺς ὠνομάζετο ἀπὸ τοὺς Ἀρχαίους «Ἄλιος γέρων» δηλ. ὁ γέρων τῆς θάλασσας.

Ἰσως τὸ θέαμα, πού παρουσιάζουν οἱ λευκοὶ ἀφροί, ὅταν στεφανώνουν τὶς κορυφές τῶν κυμάτων συνετέλεσε ὥστε οἱ παλαιοὶ νὰ φανταστοῦν τὸν Νηρέα, ὡς γέροντα. Συνηθισμένη κατοικία του ἦταν μία λαμπερὴ σπηλιά, πού εὑρίσκετο εἰς τὰ βάθη τοῦ Ὠκεανοῦ. Χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα, πού ἐπίστευαν οἱ ἀρχαῖοι ὅτι εἶχε ὁ θεὸς αὐτός, ἦταν ἡ καλὴ σὺνη καὶ ἡ προφητικὴ ἰκανότης. Κατὰ τὸν μῦθον προεῖπε εἰς τὸν Πάριν ὅτι ἡ Τροία θὰ καταληφθῇ.

Γιὰ τὶς κόρες τοῦ Νηρέως, τὶς Νηρηίδες, οἱ πρόγονοί μας ἐπίστευαν ὅτι, ὅταν ἐφρούσκωνε τὴν θάλασσα ἡ δροσερὴ αὖρα, αὐτὲς ἀνέβαιναν εἰς τὴν ἐπιφάνεια τῶν κυμάτων καὶ ἀρχίζαν τοὺς αἰθέρους χοροὺς των.

Ἄλλος θαλάσσιος θεὸς εἶναι ὁ Πρωτεύς, πού ἐπίσης ὠνομάζετο «Ἄλιος γέρων». Ὁ Πρωτεύς εἶναι ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ Ποσειδῶνος, πού γνωρίζει μὲ κάθε λεπτομέρεια ὅλες τὶς θάλασσες, στὶς ὁποῖες καὶ βόσκει τὰ πρόβατα τοῦ Ποσειδῶνος. Ὅταν ὁ ἥλιος μεσουρανεῖ ὁ «ἄλιος γέρων» βγαίνει στὴν ἀμμουδιὰ μὲ τὸ κοπάδι του γιὰ νὰ ξεκουρασθῇ καὶ νὰ τὸν δροσίση ἡ θαλασσία Αὖρα. Ὁ Πρω-

τεύς ἔχει τὴν ἰκανότητα, ὅπως καὶ ὁ Νηρεὺς, νὰ προλέγῃ τὰ μέλλοντα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὅμως αὐτὸ δὲν τὸ κάνει μὲ τὴν θέλησίν του· πρέπει νὰ ἐξαναγκασθῇ. Ἀλλὰ νὰ ἐξαναγκασθῇ εἶναι πολὺ δύσκολο, γιατί ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ μεταμορφώνεται σὲ ὅ,τι ζῷο ἀγριο ἢ φαινόμενο φυσικὸ ὑπάρχει στὴ γῆ λ.χ. σὲ λιοντάρι μὲ μεγάλη χαίτη, σὲ φοβερὸ δράκοντα, σὲ ἀγριοχοῖρο μὲ φοβερά δόντια, σὲ κύμα καταγάλανο ἢ σὲ δένδρο μὲ πλούσιο φύλλωμα. Ὅμως ὁ Ὀμηρος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ Μενέλαος δασκαλεμένος ἀπὸ τὴν κόρη τοῦ Πρωτέως Εἰδοθέα γιὰ τὶς πονηριὲς τοῦ πατέρα της, τὸν ἐπίασε στὸν ὕπνον καὶ παρὰ τὶς φοβερὲς μεταμορφώσεις του τὸν ἐκρατοῦσε γερά, ὥσπου ὁ Πρωτεύς ἀναγκάστηκε νὰ ὑποδείξῃ στὸν Μενέλαο τὸν τρόπο τῆς ἀσφαλούς ἐπιστροφῆς του στὴν Πατρίδα. Ἰσως ἀφορμὴ γιὰ τὸν μῦθον τοῦ Πρωτέως καὶ τὶς ἰδιότητές του νὰ ἔδωσε στὴν καταπληκτικὰ γόνιμη ἑλληνικὴ φαντασία τὸ κύμα, τὸ φευγαλέο καὶ ἀσύλληπτο, πού εἶναι δυνατόν νὰ παίρνῃ μορφὲς ποικίλες ἢ νὰ ἐμφανίζεται μὲ τὶς πῖο φοβερὲς ὄψεις.

Ἄλλος θαλάσσιος θεὸς, τοῦ ὁποῖου μάλιστα οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευαν ὅτι ἡ λατρεία του μετεφέρθη ἀπὸ τὴν Λιβύη, εἶναι ὁ Τρίτων. Ὁ θεὸς αὐτὸς γεννήθηκε ἀπὸ τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὴν Ἀμφιτρίτη. Ὁ Τρίτων διαφέρει ἀπὸ τὸν Νηρέα καὶ τὸν Πρωτέα κατὰ τὴν μορφή: Ἐνῶ δηλ. ἀπὸ τὴν μέση καὶ πάνω τὸ σῶμα του μοιάζει ὅπως τῶν εὐτυχισμένων θεῶν, κάτω ἀπὸ τὴν μέση καταλήγει σὲ οὐρά σὰν τῶν θαλασσιῶν τεράτων, μᾶς πληροφορεῖ ὁ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος. Ὁ Τρίτων ἔχει ἕνα μεγάλο κογχύλι—βούκινο καὶ φουᾶ μ' αὐτό, ὅταν πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ καθισμένος σὲ μεγάλοπτερο ἄρματος ὁ πατέρας Ποσειδῶν. Ὁ Τρίτων εἶναι ὁ ἀγγελιοφόρος καὶ ὁ ὑπηρετὴς τοῦ πατέρα του· μοιάζει δηλαδὴ σὰν τὸν Ἑρμῆ τὸν ἀγγελιοφόρο τῶν θεῶν. Ἐνῶ ὁ Τρίτων κατ' ἀρχὰς ἦτο μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του δὲν ἄργησε νὰ πολλαπλασιασθῇ, γιατί οἱ ἀρχαῖοι ἔδωσαν τὸ ὄνομά του σὲ πλῆθος θαλασσιῶν τεράτων. Οἱ Τρίτωνες, τὰ θαλάσσια αὐτὰ τέρατα μὲ τὴ φοβερὴ ὄψη, κατοικοῦν σὲ θαλάσσια σπηλιά καὶ συναναστρέφονται τὶς πεντάμορφες Νηρηίδες, μὲ τὶς ὁποῖες σχηματίζουν χαριτωμένους χορούς. Μοιάζουν δηλ. πρὸς τοὺς σατύρους τοὺς συνοδοὺς τῶν νυμφῶν μάλιστα δὲ στὴν ἀρχαία τέχνη εἰκονίζονται με-

ρικὲς φορὲς μὲ κέρατα καὶ μυτερὰ αὐτιά, ὅπως δηλ. καὶ οἱ Σάτυροι. Αὐτὲς εἶναι οἱ πῖο χαρακτηριστικὲς θεότητες τῆς θαλάσσης.

ΣΧΟΛΙΚΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Ἀπαραίτητα φάρμακα γιὰ ἕνα σχολικὸ φαρμακεῖο:

Α' ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Αἰθέρ. Δίδεται σὲ λιποθυμίες. Λίγες σταγόνες μέσα σὲ νερὸ ἢ ἐπάνω σὲ ἕνα κομμάτι ζάχαρι.

Ἀσπρίνη. Δίδεται σὲ πονοκέφαλο, πυρετό, ρευματικούς πόνους ὀδοντόπονο κ.λ.π.

Κινίνη. Σόδα Φαρμακευτικὴ. Δίδεται σὲ δυσπεψίες (1 κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ σὲ 50 δρμ. νερό).

Β' ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Αἰθέρ. Χρησιμοποιεῖται ὡς τοπικὸ ἀντισηπτικὸ καὶ ἀναισθητικὸ σὲ ἐνέσεις κ.λ.π.

Ἀμμωνία. Χρησιμοποιεῖται γιὰ ἐπαλείψεις σὲ κεντήματα ἐντόμων (μέλισσας, σφήκας κ.λ.π.) καὶ δι' εἰσπνοὰς σὲ λιποθυμίες.

Βαζελίνη Βορική: Χρησιμοποιεῖται γιὰ ἐπαλείψεις σὲ ἐγκαύματα καὶ τραύματα καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ ἐλαφρὰς μορφῆς δερματικὰς παθήσεις.

Βάμμα Ἰωδίου. Χρησιμοποιεῖται ὡς ἀντισηπτικὸ καὶ γιὰ καυτηρίασι τραυμάτων. Δὲν πρέπει ὅμως ποτὲ νὰ ἀφήνωμε βαμβάκι μὲ ἰώδιο ἐπάνω στὸ τραῦμα, διότι τὸ ἰώδιο καταστρέφει τοὺς ἰστούς. Μόνον ἐλαφρὰ ἐπάλειψις ἐπιτρέπεται.

Οἶνόπνευμα. Χρησιμοποιεῖται ὡς ἀπολυμαντικὸ. Νερό Ὁξυγονοῦχο (Ὁξυζενέ). Χρησιμοποιεῖται ὡς ἀντισηπτικὸ καὶ αἰμοστατικὸ. Μικρὰ τεμάχια βάμβακος βρεγμένα σὲ ὀξυγονοῦχο νερὸ σταματοῦν τὴν αἱμορραγίαν τῆς μύτης.

Γ' ΕΠΙΔΕΣΜΙΚΑ ΕΙΔΗ Κ.Λ.Π. Βαμβάκι ἀσηπτικόν. Γι' ἐπιδέσεις.

Γάζα ἀποστειρωμένη: Γιὰ τραύματα, πληγές.

Ἐπίδεσμος.

Θερμόμετρο.

Λευκοπλάστης: Γιὰ νὰ στερεώνεται ἡ γάζα σὲ τραῦμα, πού δὲν χρειάζεται ἐπίδεσμος.

Σταγονόμετρο.

Ψαλλίδι.

1 σύριγγα δι' ἐνέσεις.

Ἀπὸ τὴ Λαογραφία μας

Ἡ ΕΥΧΗ ΚΑΙ Ἡ ΚΑΤΑΡΑ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ -

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Στὶς παραδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ εὐχὴ τῶν γονέων εἶναι ἡ μεγαλύτερη εὐτυχία γιὰ τὰ παιδιὰ, ὅπως καὶ ἡ κατάρα τοὺς ἢ μεγαλύτερη συμφορά. Πολλὲς παροιμίες μᾶς δείχνουν πόσο ἡ πατρικὴ ἢ ἡ μητρικὴ εὐλογία φυλάει τὸ παιδί ἀπὸ κάθε κίνδυνον, τὸ προστατεύει σὲ κάθε δυστυχία, τὸ συνοδεύει καὶ τὸ καθοδηγεῖ: «Εὐχὴ γονέων ἔπαιρνε καὶ στὰ βουνὰ περπάτει» «Εὐχὴ γονέων ἔπαρε καὶ πλοῦτο μὴ γυρεῖς» λέει ὁ λαὸς μας. Τὸ ἴδιο πράγμα φαίνεται καὶ στὰ λαϊκὰ παραμύθια ἢ στὶς διήφορες ἑλληνικὲς διηγήσεις. Μιὰ τέτοια διήγησις, πού δείχνει ἀκριβῶς τὴ σημασία τῆς εὐχῆς τῶν γονέων εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθη:

Σὲ κάποια μακρινὴ χώρα ἦταν κάποτε ἕνας βασιλιάς, πού εἶχε δυὸ παιδιὰ. Ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα νὰ πεθάνῃ, ἐφώνασε τοὺς δυὸ γιουὺς του καὶ ἐμοίρασε τὴν περιουσία του. Στὸ ἕνα μέρος ἦταν ἡ εὐχὴ του μονάχα. Στὸ ἄλλο μέρος ἦταν ἡ κατάρα του καὶ ὅλα του τὰ πλοῦτά. Ὁ μεγαλύτερος γυιὸς διάλεξε τότε τὴν κατάρα τοῦ πατέρα του μ' ὅλη του τὴν περιουσία, ὁ μικρὸς μόνον τὴν εὐχὴ του. Σὲ λίγο διάστημα πέθανε ὁ βασιλιάς. Τότε ὁ μεγάλος πῆρε τὸ βασίλειο καὶ ὁ μικρὸς ἔφυγε καὶ πῆγε σ' ἄλλη μακρινὴ πολιτεία. Ἐκεῖ στάθηκε συλ-

Σιγυρίζει, ἀσπρίζει δεξιὰ καὶ ἀριστερά

λογισμένος, γιατί δὲν ἤξερε πού νὰ μείνῃ. Καθὼς βρισκόταν μπροστὰ σ' ἕνα καφενεῖο τοῦ ἦλθε ἡ ἰδέα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν καφετζῆ δουλειά: «Μπάρμπα καφετζῆ, τοῦ λέει, θὰ ἤθελες νὰ μὲ πάρῃς νὰ ἐργασθῶ γιὰ λίγο κοντά σου;»

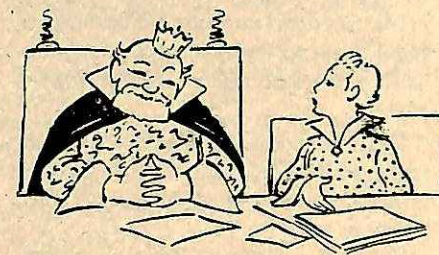
—«Πῶς νὰ ἐργασθῇς κοντά μου, παιδί μου, πού ἐγὼ μὲ δυσκολία μπορῶ νὰ τὰ καταφέρω μόνος μου;»

—«Μὴ στενοχωρῆσαι μπάρμπα-καφετζῆ, ἐγὼ ὅταν ἔλθω μαζί σου θὰ μᾶς βοηθήσῃ ὁ Θεός, γιατί ἔχω τὴν εὐχὴ τοῦ πατέρα μου!..»

—«Καλὰ λοιπόν, ἔλα!» τοῦ ἀπαντᾷ καὶ ὁ καφετζῆς. Μπαίνει τὸ βασιλόπουλο στὸ καφενεῖο καὶ ὅπως ἦταν πρόθυμο καὶ ἐργατικόν, σιγυρίζει τὸ κατᾶστημα, ἀσπρίζει δεξιὰ καὶ ἀριστερά, καθαρίζει καλὰ τοὺς πάγκους καὶ τὶς καρέκλες, ἔτσι τοὺς σὲ λίγο τὸ καφενεῖο ἐγίνε ἀγνώριστο. Ἐτυχε ἐκεῖνη τὴν ὥρα καὶ περνοῦσαν δυὸ ἀξιωματικοὶ τοῦ βεζίρη ἀπὸ κεῖ, μπαίνουν μέσα καὶ τὸ παιδί τρέχει νὰ τοὺς περιποιηθῇ. Τόσο εὐχαριστήθηκαν οἱ δυὸ ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τοὺς καλούς του τρόπους, πού εἶπαν καὶ στὸν βεζίρη γιὰ τὴ μεγάλη περιποίησι, πού τοὺς ἔκανε. Μιὰ μέρα λοιπόν, πού ἦταν κοντά στὸ καφενεῖο καὶ ὁ βεζίρης, μπαίνει μέσα καὶ τὸ παιδί, πού ἐκατάλαβε ἀμέσως ποῖος ἦταν, τοῦ ἔκανε ὑπόκλισι βεζιρική καὶ τόσο τὸν ἐπεριποιήθηκε, πού ἐκεῖνος ἐνθουσιάσθηκε καὶ ὅταν ἔφυγε ἄφησε στὸ δίσκο εἴκοσι λίρες. Σιγὰ-σιγὰ τὸ παιδί ἀπέκτησε τὴν συμπάθεια ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ὁ γέρο-καφετζῆς ἔτριβε τὰ χέρια του ἀπὸ τὴν χαρὰ του. Ἡ φήμη του ἐφθασε καὶ στ' αὐτιά τοῦ βασιλιά, πού ἀπεφάσισε καὶ αὐτὸς νὰ πάῃ στὸ καφενεῖο νὰ γνωρίσῃ αὐτὸ τὸ παλληκάρι, πού ὅλοι ἔλεγαν πῶς μοιάζει μὲ βασιλόπουλο. Μετῃμιέσθη λοιπόν ὁ βασιλιάς σὲ τεχνίτη καὶ ἐπῆγε καὶ αὐτὸς στὸ καφενεῖο. Τὸ παλληκάρι ὅμως τὸν ἐγνώρισε καὶ τοῦ ἔκαμε ἀμέσως ὑπόκλισι βασιλική. Ἐμεινε τότε εὐχαριστημένος ὁ βασιλιάς καὶ ὅταν ἔφυγε βγάξε ἕνα δέμα ἀπὸ πενήντα λίρες καὶ τὸ ἀφίνει στὸ δίσκο. Ἀπὸ τότε

ὁ μεγαλειότατος ἔμεινε μὲ τὴ σκέψινὰ πᾶρῃ κοντά του τὸ παιδί, πού τοῦ ἔκανε τόση ἐντύπωσι. Τὸ προσεκάλεσε λοιπόν στὸ παλάτι καὶ τὸ εἶχε γιὰ πρῶτο του σύμβουλο. Σιγὰ-σιγὰ μὲ τὴν τιμιότητα, τὴν καλωσύνη καὶ τὴν ἰκανότητά του, τὸ παλληκάρι ἐκέρδισε τὴν ἀγάπη ὅλων μέσα στὸ παλάτι. Ὅταν μάλιστα εἶπε καὶ τὴν ἀλήθεια στὸν βασιλιά γιὰ τὴν καταγωγή του, τότε ἐκεῖνος τὸ ἐπᾶντρεψε μὲ τὴν κόρη του καὶ τὸ ἀνέβασε στὸ θρόνον, γιατί ὁ ἴδιος εἶχε πιά γεράσει.

Τότε τὸ βασιλόπουλο ἐθυμήθηκε καὶ τὸν ἀδελφόν του. Στέλνει λοιπόν τέσσερες στρατιῶτες στὴν πόλιν του νὰ δοῦν τί γίνεται. Ὅταν ὅμως ἔφθασαν ἐκεῖ οἱ ἀπεσταλμένοι καὶ τὸν ἐγύρεψαν, δὲν τὸν βρῆκαν πιά βασι-

Τὸ εἶχε πρῶτο του σύμβουλο

λιά: «Ποῦ εἶναι ὁ βασιλιάς σας;» ἐρώτησαν.

—«Ἐξόριστος! τοὺς ἀπήντησαν. Τὸν ἔδιωξε ὁ λαὸς μακριὰ καὶ τώρα βρίσκεται ἐπάνω σ' ἐκεῖνο τὸ βουνόν. Ἀπὸ τὴν ὥρα π' ἀνέβηκε στὸ θρόνον ὅλο συμφορὲς καὶ κακὰ ἔφερε στὸν τόπον. Ἐσέρνε μαζί του τὴν κατάρα τοῦ πατέρα του!» Ἐπῆγαν λοιπόν οἱ στρατιῶτες καὶ τὸν βρῆκαν δυστυχισμένο καὶ φτωχὸ νὰ κλαίῃ, μαζί μὲ τὰ παιδιὰ καὶ τὴ γυναῖκα του, τὴν συμφορὰ του: «Μὴ στενοχωρεῖσαι, τοῦ εἶπαν τότε. Τελείωσαν τὰ βάσανά σου. Μᾶς ἔστειλε ὁ ἀδελφός σου, ὁ βασιλιάς νὰ σὲ πᾶμε κοντά του». Γεμάτοι χαρὰ ἐτοιμάσθηκαν ἐκεῖνοι, ἀκολούθησαν τοὺς στρατιώτες καὶ ἐπῆγαν ὅλοι μαζί στὴν πόλιν ὅπου ἔβασίλευε ὁ μικρὸς ἀδελφός.

Ὅταν συναντήθηκαν τὰ δυὸ ἀδελφία ἀγκαλιάστηκαν καὶ διηγήθηκαν ὁ ἕνας στὸν ἄλλον τὶς περιπέτειές τους. Καὶ τότε ὁ μεγάλος ἀδελφός κατᾶλαβε, ὅτι τὸ πολυτιμότερο πράγμα στὸν κόσμον εἶναι ἡ εὐχὴ τῶν γονέων μας. Γιατί αὐτὴ χαρίζει βασιλεία καὶ στὸν πῖο φτωχόν, ἐπειδὴ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ εἶναι πάντα κοντά του.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Τὸν Ἰούλιο, ὁ καλὸς δάσκαλος ἔσκαψε τὸ χῶμα, ποὺ ἦταν κοντὰ στὸ πηγάδι, τὸ πότισε καὶ φύτεψε κάτι σποράκια. Κάπου κάπου γιὰ ν᾿αἰνᾷ ὑγρὸ τὸ χῶμα ἔρχόταν καὶ τὸ πότιζε. Οἱ σπόροι ἔσκασαν μὲ τὴν ὑγρασία καὶ τὴ ζέστη καὶ ἄφησαν νὰ φυτρώσουν μερικά δενδράκια. Ἡ χαρὰ τοῦ δασκάλου ἦταν μεγάλη. Ἐπρεπε νὰ τὰ περιποιηθῇ.

Μὲ τὸ τσαπὶ σκάλισε τὰ δενδράκια, ξεριζώσε τὰ ἀγριόχορτα, ἔριξε κοπριὰ στὸ χῶμα καὶ τὸ πότιζε χορταστικά.

Γιὰ νὰ δυναμώσουν καὶ νὰ ψηλώσουν τὰ ἐπότηζε κάθε δυὸ μέρες ὥσπου νὰ γίνουν κατάλληλα γιὰ μπόλιασμα.

Ἦλθε ὁ χειμῶνας. Τὰ χιόνια σκέπασαν τὰ μικρὰ δενδράκια. Ἐφτασε καὶ ἡ ἀνοιξὶ καὶ ὅλο χαρὰ τὰ παιδάκια ἔτρεξαν νὰ δοῦν τί ἔγινε μὲ τὰ δενδράκια.

Ἦταν ὅλο ὑγεία, ζωηρὰ δυναμωμένα. Ἀρχισαν νὰ βγαίνουν καὶ τὰ φυλλαράκια τους καὶ σιγὰ σιγὰ χόρδηναν οἱ καρποὶ τους. Ὡς τὸν Ἀπρίλη εἶχαν ἀνάστημα 30 πόντων.

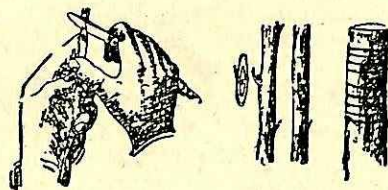
Μιά μέρα ὁ δάσκαλος μάζεψε τὰ παιδιὰ στὸν κήπο. Ἐτρεξαν κοντὰ του, καὶ τὸν ρωτοῦσαν.

—Κύριε τί θὰ κάνουμε;

—Σήμερα παιδιὰ μου θὰ σᾶς δείξω πῶς αὐτὰ τὰ ἀγρια δενδράκια, ποὺ εἶναι ἀγριοαχλαδιές, θὰ τὰ κάνουμε

ἡμερὰ γιὰ νὰ μᾶς δώσουν ὠραία μεγάλη ἀχλάδια. Κάθε σπόρος, εἴτε ἡμερὸς εἶναι εἴτε ἀγριος, δίνει ἀγριο δενδράκι, καὶ γιὰ νὰ ἡμερώσῃ τὰ μπολιάζουμε. Τὸ πῶς, θὰ τὸ δῆτε ἀμέσως. Ἐβγαλε ὁ δάσκαλος ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα κλαδί ἀπὸ ἡμερὴ ἀχλαδιὰ καὶ τὸ μπολιαστήρι καὶ ἐξακολουθῆσε.

—Αὐτὸ τὸ κλαδί, ποὺ βλέπετε, ἔχει μερικά φουσκώματα. Ἐνα-δύο-τρία. Αὐτὰ εἶναι μάτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα φυτρώνουν κλαδιά, ποὺ κάνουν φύλλα, ἀνθη καρπὸ. Μὲ τὸ μπολιαστήρι αὐτὸ χωρίζουμε μὲ τριγωνικὴ χαρακία ἓνα ματάκι στρουμπουλὸ καὶ ζωη-

ρὸ μὲ γύρω λίγη φλοῦδα. Ὅπως βλέπετε, ἡ φλοῦδα εἶναι ζουμερή καὶ σηκώνεται εὐκόλα. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ μικροῦλικο ματάκι θὰ τὸν χῶσωμε στὸν κορμὸ τῆς μικρῆς μας ἀγριοαχλαδιᾶς, ἀφοῦ κάνουμε μιὰ τομὴ σὰν ἓνα Τ. Θὰ ἀνασηκώσουμε τὴ φλοῦδα, ποὺ εἶναι καὶ αὐτὴ τρυφερή, χωρὶς νὰ τὴ σπᾶσουμε, μὲ προσοχὴ καὶ θὰ χῶσωμε, ἔτσι ὅπως τὸ κάνω, τὸ ματάκι μὲ τὴ φλοῦδα του. Θὰ τὸ πιέσωμε λίγο μὲ τὸ δάκτυλο, νὰ ἐφαρμόσουν οἱ δυὸ

φλοῦδες καὶ ἔπειτα θὰ τὸ περιτυλίξωμε μὲ μιὰ ἀσπρη ταινία. Τὸ κάνουμε αὐτὸ γιὰ νὰ μὴ εἰσχωρήσῃ ὁ ἀέρας καὶ ξηράνῃ τὸ ματάκι. Ἄμα σμίξουν οἱ φλοῦδες, τότε οἱ χυμοὶ θ' ἀρχίσουν νὰ ἀνεβαίνουν, νὰ προσφέρουν τροφές καὶ νὰ τρέφουν τὸ ματάκι. Ἐτσι ἀπ' αὐτὸ θὰ φυτρώσῃ ἓνα κλαδάκι, ποὺ θὰ μεγαλώσῃ. Αὐτὸ τὸ ματάκι θὰ δώσῃ τὸν κορμὸ τοῦ δένδρου, ποὺ ὅταν πιάσῃ καλά, τότε θὰ κόψωμε πάνω ἀπὸ τὸ μπόλι τὸ ἄγριο καὶ θ' ἀφήσωμε τὸ νέο κλαδί νὰ κάνῃ νέο κορμό. Καὶ ὁ δάσκαλος ἔδειξε στὰ παιδιὰ πῶς θὰ γίνεταί τὸ μπολιάσμα.

Ὅλα παρακολούθησαν μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον τὴ δουλειὰ τοῦ μπολιάσματος μὲ μάτι. Ὅλα χάρηκαν, ποὺ ἔμαθαν πῶς θὰ μπολιάζουν τὰ ἀγρια δένδρα καὶ θὰ τὰ κάνουν ἡμερὰ, γιατί ὁ δάσκαλος ἔδωσε καὶ ἀπὸ ἓνα κλαδί στὰ παιδιὰ μὲ μάτια γιὰ νὰ κάνουν κι αὐτὰ τὸ ἴδιο μὲ τὸ μπολιαστήρι.

—Τὸ μπολιάσμα τῶν ἀγρίων δένδρων σὲ ἡμερὰ εἶναι μεγάλῃ ὑπηρεσία πρὸς τὴν Πατρίδα μας, τοὺς εἶπε ὁ δάσκαλος.

ΥΓΙΕΙΝΕΣ ΤΡΟΦΕΣ

ΤΟ ΧΑΜΟΜΗΛΙ

Τὸ ταπεινὸ αὐτὸ λουλούδι, ποὺ φυτρώνει ἀφθονο στὸν τόπο μας, μᾶζι μὲ τὸ εὐχάριστο ἀρωμὰ του ἔχει πολλὲς φαρμακευτικὲς καὶ θεραπευτικὲς ιδιότητες.

Ὡς ρόφημα εἶναι μαλακτικὸ, ἐφιδρωτικὸ καὶ εὐκολύνει τὴν πέψη. Γαργάρες μὲ χλιαρὸ χαμομήλι συνιστῶνται γιὰ τοὺς ἐρεθισμοὺς τῶν ἀμυγδαλῶν καὶ πλῆσιμο τοῦ στόματος μὲ χαμομήλι γιὰ τὶς φλεγμονὲς τῶν οὐλῶν.

Κλύσματα μὲ νερό, ποὺ ἔβρασε χαμομήλι, ἀφοῦ προσθέσουμε καὶ λίγο λάδι, ἀπαλλάσσουν τὴν κοιλιά ἀπὸ τὰ ἀέρια.

Θερμὰ ἐπιθέματα, ἐντριβές μὲ χαμομήλι καὶ λάδι ὠφελοῦν στὰ κρυολογήματα. Ἐντριβές μὲ χαμομηλόλαδο καταπραΰνουν τοὺς ρευματικούς πόνους.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Ἀπολλωνίων Ρόδου φυτεύουν γεωμήλα ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς ὁμάδος.
Juniors of Elem. School Appollones Phodos planting potatoes to raise money for their groups aims.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Μαλανδρινίου Φωκίδος φυτεύουν δενδρύλλια.
Juniors of Elem. School Malandrinou planting trees.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

8η ΜΑΪΟΥ

Καὶ ἐφέτος κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 8ης Μαΐου, Διεθνoῦς Ἡμέρας τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, οἱ συνεργάται μας Ἑκπαιδευτικοὶ καὶ οἱ Ἕλληνες Ἑρυθροσταυριῖται θὰ ἑορτάσουν μὲ τοὺς συναδέλφους τῶν ὅλου τοῦ κόσμου τὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰδρυτοῦ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Ἑρρίκου Ντυνάν.

Σύνθημα διὰ τὴν Ἑρυθροσταυρικὴν Οἰκογένειαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, διὰ τὸ ἔτος 1960, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐσημείωσαμεν, εἶναι ἡ ἐντατικωτέρα προσπάθεια πρὸς κατάρτισιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων ἀτόμων ἱκανῶν νὰ παράσχουν ἀνάγκην.

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου αὐτῆς εἶναι μία εὐκαιρία, ἐκτὸς τῶν ὁμιλιῶν διὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν καὶ ἄλλων Ἑρυθροσταυρικῶν ἐκδηλώσεων, ποὺ θὰ γίνουν (ἐπιδείξεις παροχῆς Α' Βοηθειῶν, ἐπισκέψεις εἰς Νοσοκομεία καὶ ἄλλα φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα, ἐκτέλεισις ἔργων κοινῆς ὠφελείας, πράξεις ἀλληλοβοηθείας κλπ.) νὰ καταδειχθῇ ἐντονωτέρα ἡ προσήλωσις τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν εἰς τὰ εὐγενῆ Ἑρυθροσταυρικὰ ἰδεώδη.

Κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τὰ προγράμματα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἐπετείου εἰς τὰ Σχολεῖα ὁλοκλήρου τῆς χώρας ὑπῆρξαν πλούσια ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ τύχουν καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ 8η Μαΐου 1960, μὲ τὴν κηθεῖσαν πείραν καὶ τὴν ἐξάτλῳσιν τῆς Ἑρυθροσταυρικῆς ἰδέας, θὰ ἐορτασθῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν πανηγυρικώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν. Ἐποφελούμεθα δὲ τῆς εὐκαιρίας νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως, περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τούτου, μᾶς ἀποσταλοῦν τὸ ταχύτερον σχετικαὶ πληροφορίες, ἵνα ἐνημερώσωμεν καὶ τὸν ἐν Γενεύῃ Σύνδεσμον τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.Ν.

Εἰς τὸ δελτίον τῆς Ligue τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1960 δημοσιεύονται αἱ ἀκόλουθοι κρίσεις διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, ἀπὸ τὸν ἐπισκεφθέντα τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον τὴν Ἑλλάδα κ. Routley πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Ὀντάριο καὶ Ἀνώτατον Ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τοῦ Καναδά.

«Ἡ Ἑλλὰς ἔχει κατὰ τὴν γνώμην μου ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα προγράμματα διὰ τοὺς Ἑρυθροσταυρίτας.

Ἐκατοντάδες χιλιάδων παιδιῶν τῆς χώρας αὐτῆς εἶναι μέλη τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Τὰ εὐπορώτερα Σχολεῖα βοηθοῦν τὰ ἀπορώτερα. Ὅταν κατὰ τὴν παραμονὴν μου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπισκέφθην αἰφνιδίως ἓνα Σχολεῖον, τὰ παιδιὰ δέκονταν τὴν ἐργασίαν των διὰ νὰ ψάλλουν τὸν Ὕμνον τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Εἰς ἄλλο Σχολεῖο οἱ Ἑρυθροσταυριῖται ἐτοίμαζαν δέματα δι' ἐνδεῆ Σχολεῖα τῆς Ὑπαίθρου.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ θαυμασίαν δράσιν, ὅμοιαν τῆς ὁποίας δὲν εἶδον εἰς ἄλλας χώρας, τὰς ὁποίας ἐπισκέφθην.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. μοῦ εἶπε ὅτι εἰς πολλὰ χωρία τῶν ἀπομακρυσμένων περιοχῶν τῆς χώρας ὑπάρχουν πλέον τῶν 100.000 μαθηταί, οἱ ὁποῖοι δυσκολεύονται νὰ ἀγοράσουν ἀκόμη καὶ ἓνα μολύβι καὶ χαρτί.

Ἰδοὺ ἓνα σχέδιον βοήθειας, τὸ ὁποῖον θὰ μπορούσε κάποιος νὰ ἀναλάβῃ.

Αὐτὰ τὰ ὑπέρτοχα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἔπρεπε νὰ ἐφοδιασθoῦν μὲ τὸ ὑλικόν, τὸ ὁποῖον χρειάζονται».

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεύη, 18 Φεβρουαρίου 1960

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ζωηρὰν ἱκανοποίησιν μας διὰ τὸ τεῦχος τοῦ Περιδικoῦ σας μηνὸς Ἰανουαρίου 1960. Εἰς αὐτὸ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀνεγνώσαμεν μὲ ἰδιαίτεραν

εὐχαρίστησιν πόσον οἱ Ἕλληνες Ἑκπαιδευτικοὶ καὶ οἱ νεαροὶ Ἑρυθροσταυριῖται συμβάλλουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητός του.

Ἡ προσπάθειά σας εἶναι ἀξιοθαύμαστος. Ἰδιαίτεραν ἐντύπωσιν μᾶς ἐπροξένησαν αἱ δωρεαὶ τῶν Ἑλλήνων Ἑρυθροσταυριτῶν ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν Σχολείων ὅλης τῆς χώρας καὶ ἐποφελούμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐκτίμησιν τῆς Λίγκ διὰ τὴν προθυμίαν καὶ εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων των.

Ἐπίσης εἶναι ἀξία ἐξάρσεως ἡ δεινὸφύτευσίς καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν σχολικῶν κήπων.

Μετὰ τιμῆς
G. Tracewski
Ὑπ/τῆς Ε.Ε.Σ.Ν. Ligue

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Λονδίνον, 1 Μαρτίου 1960

Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν συμπληρωματικὴν ἀποστολὴν ἐκθεμάτων διὰ τὴν ἐκθεσίμ μας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ὁργανομένου Διεθνoῦς Συνεδρίου Ἑρυθροσταυριτῶν εἰς τὴν πόλιν μας.

Ἦδη ἐλήφθῃ τὸ δέμα καὶ τὸ περιεχόμενόν του μᾶς ἱκανοποίησε ἀπολύτως. Ἡ κούκλα εἶναι πραγματικῶς ὠραία καὶ τὸ λευκῶμα ἀκόμη περισσότερο ἐνδιαφέρον.

Ἡ Ἑλλὰς ἐκπροσωπεῖται ἀσφαλῶς κατὰ τρόπον ἐξαιρετικὸν εἰς τὴν Διεθνή ταύτην ἐκθεσίμ καὶ οἱ ἐπισκέπται τῆς θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσουν τὴν Ἑλληνικὴν συμμετοχήν.

Μὲ πολλὰς εὐχαριστίας
M. Jones

Δ/ντρια τοῦ Βρεττανικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

(Σημ. εἰς τὴν ὥς ἀνω ἐκθεσίμ ἐστάλησαν λευκώματα τῶν Σχολείων Α' Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν, Γυμνασίου Θηβῶν καὶ Ἰδιωτ. Σχολῆς Κρεατσούλης Πειραιῶς καὶ μία κούκλα τοῦ Β' Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν).

ΒΕΛΓΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Βρυξέλλαι, 9 Μαρτίου 1960

Εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ σᾶς γνωρίσωμεν λήψιν 2 λευκωμάτων (Α' Γυμν. Θηλ. Πειραιῶς καὶ Α' Πρωτ. Γυμν. Ἀρρ. Πειραιῶς), τὰ ὁποῖα, ὅπως ὅλα τὰ ἑλληνικὰ λευκώματα, προεκάλεσαν τὸν θαυμασμὸν ὅλων τῶν ἐπισκεπτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὰ ἴδωσιν.

Τὸ περιεχόμενον τῶν λευκωμάτων αὐτῶν, τὸσον ποικίλον καὶ μὲ τόσῃ λεπτότητα τοποθετημένον, παρέχει λαμπρὰν εἰκόνα τῆς ἀρχαίας καὶ συγχρόνου Ἑλλάδος καὶ ἐξετιμήθη μεθ' ὅλης ἀπό τὰ Σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπεστάλησαν.

Ἐκφράζοντες τὰ πλέον θερμὰ συγχαρητήριά μας καὶ τὰς εὐχαριστίας μας, διατελοῦμεν.

Μετὰ τιμῆς
Louis C. Picalausa
Γεν. Ἐπίτροπος Ε.Ε.Σ.Ν.
D. Godfrind
Γεν. Δ/τῆς

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΙ ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ τὸ τεῦχος Μαΐου εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ Σχολ. ἔτους 1959-60, θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ ὑπενθυμίσωμεν τὰ ἀκόλουθα:

1) Νὰ μᾶς σταλοῦν μέχρι τέλους Ἰουνίου τὸ βραδύτερον

α) Αἱ καθυστερούμεναι καταστάσεις ἐγγραφῆς μελῶν.
β) Τὰ ἐρωτηματολόγια δράσεως σχολ. ἔτους 1959-60 δεόντως συμπληρωμένα.

γ) Τὰ λευκώματα καὶ πίνακες ζωγραφικῆς.
δ) Αἱ ἐκθέσεις δράσεως διὰ τὸν διαγωνισμὸν «Ἀχ. Κύρου» σχολ. ἔτους 1959-60.

2) 'Επιστοχαί φυλλαδίων μηνός Μαΐου θά γίνουν δεκταί μέχρι 10 'Ιουνίου.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ Λ/ΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλούμεν θερμώς όπως επισπευσθῇ ἡ ἐξόφλησις τῶν ὀφειλῶν ἀντιτίμου περιοδικοῦ, τὸ μὲν πρὸς κάλυψιν δαπανῶν ἐκδόσεώς του, τὸ δὲ πρὸς τακτοποίησιν τῶν βιβλίων διαχειρίσεως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Τὸ τεῦχος τοῦ μηνός Μαΐου, εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ σχολ. ἔτους 1959-60 καὶ ἐπωφελοῦμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀπευθύνωμεν εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ ἰδιαίτερώς πρὸς τοὺς φίλους κ.κ. 'Εκπαιδευτικούς, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν πρόθυμον συνεργασίαν των βοηθοῦν τὸσον πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ περιοδικοῦ μας, τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ ἡ σταθερῶς καὶ μεγάλως αὐξανομένη κυκλοφορία του.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ὑδρας διὰ τοὺς πλημυροπαθεῖς μαθητὰς Κομοτινῆς εἶδη ἱματισμοῦ.

Γ2) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Λιμεναρίων Καβάλας διὰ τοὺς πλημυροπαθεῖς μαθητὰς Κομοτινῆς εἶδη ἱματισμοῦ.

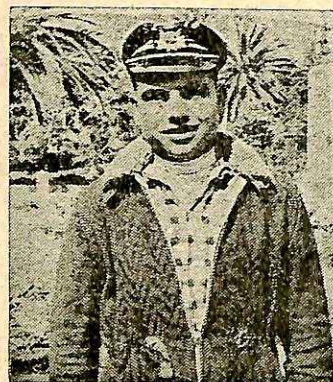
3) Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Ξυλοκάστρου Κορινθίας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἄνω Ζαλόγγου Ἰωαννίνων 2 δέματα μὲ εἶδη βοηθείας.

4) Οἱ ἐρυθροσταυρίται μαθηταὶ τῆς Β' τάξεως Δημ. Σχολείου Ἀλιάρτου Λεβαδείας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Τέκτονος Ξάνθης 2 δέματα μὲ γραφικὴν ὕλην.

5) Οἱ ἐρυθροσταυρίται μαθηταὶ τοῦ Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος Μυκόνου διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολείου Παπαδάτων Πρεβέζης τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 250.

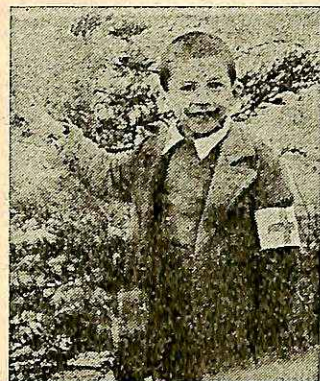
6) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Δεσφίνης Φωκίδος διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Καρυστίας 1 δέμα μὲ 60 ζεύγη καὶ νουργῶν καλτσῶν.

Σ η μ.—'Απὸ ἑλλειψι χώρου πολλὴ ὕλη δράσεως ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν., φωτογραφίαι καὶ μαθητικὴ συνεργασία ἐκρατήθησαν διὰ τὸ περιοδικὸν τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους.

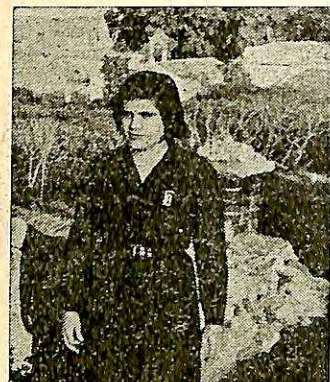

(1)

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

(3)

(4)

(2)

Συγχαίρομεν θερμότατα καὶ ἐπαινοῦμεν δημοσίᾳ τοὺς ἐρυθροσταυρίτας 1) Μιχαὴλ Κωτάτην, Ἐμπορικῆς Σχολῆς Χίου, 2) Ἀγγελικὴν Γ. Ἀθανασάκη, μαθ. Β', τάξεως, Β' δημ. Σχολ. Ἱεραπέτρας Κρήτης, 3) Γεώργιον Χαραλάμπους, δημ. Σχολείου Μαντείου Ἰωαννίνων, 4) Εὐδοξίαν Μπάτη, Γυμνασίου Θελέων Χίου καὶ 5) Χρῦσανθον Μ. Πλευράκη, μαθ. Β', τάξεως Β' δημ. Σχολ. Ἱεραπέτρας, οἱ ὅποιοι ἀνεῦρον διάφορα χρηματικὰ ποσὰ καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἀξίας καὶ παρέδωκαν ταῦτα εἰς τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα διὰ νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς ἀπολέσαντας αὐτά.

(5)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΔΑΣΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελίδα 11)

Τοῦ ἔκαναν ἓνα γύρο στὴν πλατεῖα, τοῦ ἔβαλαν μιὰ προσευχὴ καὶ τὸν ἐπῆγαν πάλι στὸ «παλάτι» του. Αὐτὸ ἦταν ὄλο. Κ' ὕστερα τὸ πανηγύρι ἐξακολούθησε, πάντοτε μὲ οἶνοποσία καὶ χορὸ, ὥσπου ἔπεσαν πιά ὄλοι ἀναίσθητοι. Ἀκόμα κ' οἱ φρουροὶ τοῦ χωριοῦ δὲν μπόρεσαν νὰ σταθοῦν στὰ πόδια τους αὐτὴ τὴ νύχτα.

Αὐτὸ περίμεναν κ' οἱ ναυαγοὶ μας.

—Καλύτερη εὐκαιρία, γιὰ νὰ τοὺς φύγωμε, δὲ θὰ βροῦμε, εἶπε ὁ Μάξ.

Οἱ ἄλλοι φυσικὰ συμφώνησαν μαζί του, κι ὅλη ἡ παρέα ἀποφάσισε νὰ δραπέτευση ἀμέσως. Καὶ θὰ ἔπαιρναν μαζί τους καὶ τὸν Γιοχάουζεν, ἂν μπορούσε νὰ βαδίση. Ἀλλ' ὁ δυστυχισμένος ἦταν παράλυτος...

—Θὰ τὸν ἀφήσωμε, τί νὰ γίνη, εἶπε ὁ Τζῶν. Ἀλλ'

ὅταν φθάσαμε στὴ Λιμπρεβίλ, θὰ γράψω ἀμέσως στὴν Ἀμερικὴ καὶ εἶμαι βέβαιος, πὼς θὰ ὀργανωθῇ καμμιὰ ἀποστολὴ, γιὰ νὰ ῥθῃ νὰ τὸν πάρῃ ἀπὸ δῶ.

—Ἔτσι πρέπει νὰ γίνη, εἶπαν κ' οἱ ἄλλοι.

Κι ἀφοῦ πῆραν μαζί τους μερικὰ τρόφιμα, ξεκίνησαν ὅσο μπορούσαν πρὸς ἀθόρυβα ἀπὸ τὸ κοιμισμένο χωριό. Τὶς λεπτομέρειες τοῦ νέου αὐτοῦ ταξιδιοῦ τους, πού κράτησε ἑνάμιση σχεδὸν μῆνα, δὲ θὰ τὶς διηγηθοῦμε τώρα. Ὁ Κάμη, μὲ τὸ ἐνοστικτὸ τῆς φυλῆς του, κατὰφερεν πάντα νὰ βρῇσκῃ τὸν καλύτερο καὶ συντομώτερο δρόμο, πού ἔπρεπε ν' ἀκολουθοῦν. Κ' ἔτσι, πότε πεζοί, πότε μὲ ποταμόπλοιο καὶ πότε μὲ κανένα ταξιδιωτικὸ ἀμάξι, κατῶρθωσαν χωρὶς μεγάλες περιπέτειες νὰ γυρίσουν τέλος στὴ Λιμπρεβίλ, ὅπου οἱ φίλοι τους, πού εἶχαν ἀνησυχήσει γιὰ τὴ μεγάλη τους ἀπουσία, τοὺς ὑποδέχτηκαν μ' ἐξαιρετικὴ χαρὰ καὶ ἀμέτρητη συγκίνησι.

ΤΕΛΟΣ (Διασκευὴ Β.)

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν Χριστουγέννων αἱ Ἐρυθροσταυρίται μαθητρίαι τῆς Δ' Τάξεως τοῦ Θ' γυμνασίου Θελέων—Ἀθηνῶν, ἐβάπτισαν ἓνα ἄπορο παιδάκι ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸ Σικιανίδειον Ἰδρυμα ὅπου ἐμοίρασαν δῶρα εἰς τὰ νοσηλευόμενα παιδάκια.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς Δημοσίου Εμπορικῆς Σχολῆς Καλλιθέας ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον. Προσέφεραν κάλτσες εἰς ἀπορον μαθητὴν καὶ γραφικὴν ὕλην εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ 4ου Δημοτ. Σχολείου Καλλιθέας. Ἐπεσκέφθησαν τὸ Ὀρφανοτροφεῖον καὶ τὸν οἶκον Τυφλῶν Καλλιθέας ὅπου ἐψυχαγωγῆσαν καὶ διένειμαν εἰς τοὺς τροφίμους αὐτῶν γλυκίσματα, εἶδη ἱματισμοῦ καὶ παιγνίδια, τὰ ὅποια ἀγόρασαν μὲ χρήματα ἰδικὰ των.

Δράσις τῶν ὁμάδων τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Πειραιᾶ μαρτυροῦν τὸν Πανεπιστημιόλυτον Ἀθηνῶν.

Ἐκάστη ὁμάς ἔχει προετοιμάσει πρόχειρον φαρμακεῖον διὰ τὴν παροχὴν τῶν πρώτων βοηθειῶν εἰς τὴν περίπτωσιν ἀτυχημάτων.

Κατὰ τὸν καθιερωθέντα ἔρανον εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου ὑπὲρ τοῦ πτωχοῦ παιδιοῦ συνεισέφερον 1681 δραχμὰς καὶ 160 ἀτομικὰ δέματα ποικίλου περιεχομένου (παιγνίδια, βιβλία, ἐνδύματα, ὑποδήματα, γραφικὴ ὕλη κλπ.).

Τὰ δέματα διετέθησαν ὡς ἑξῆς:

α) Εἰς Δημοτικὸν σχολεῖον Ζαβρόχου, υλοθετημένον ἀπὸ δεκαετίας, 48 δέματα.

β) Εἰς Δημοτικὸν σχολεῖον Μαρκοπούλου 52 δέματα.

γ) Εἰς Δημοτικὸν σχολεῖον Λεϊᾶς Φιλιατῶν 30 δέματα.

δ) Εἰς Δημοτικὸν σχολεῖον Βαβουρίου Φιλιατῶν 30 δέματα.

Ἡ διάθεσις τῶν χρημάτων ἐγένετο ὡς ἀκολούθως:

1. Εἰς Ὀρφανοτροφεῖον «Στέγη Πατρίδος» Παλαιῶν Φαλήρου δραχμὰς 500

2. Εἰς δημοτικὸν σχολεῖον Μαυροπούλου γραφικὴ ὕλη ἀξίας δραχμῶν 252

3. Εἰς δημοτικὸν σχολεῖον Χρυσοδούλης Παγωνίου γραφικὴ ὕλη ἀξίας δραχμῶν .. 360

4. Εἰς τὸ υλοθετημένον σχολεῖον Ζαβρόχου ἐποπτικὰ ὄργανα ἀξίας δραχμῶν 500

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημοτ. Σχολείου Αἰγίνης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον. Περιποιῶνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον. Συνεκέντρωσαν τρόφιμα διὰ ἀπόρους οἰκογενεῖας. Ὁργάνωσαν ἑορτάς. Μὲ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα (135 δρχ.) ἀγόρασαν θερμάστραν διὰ τὸ Σχολεῖον. Ἐπλήρωσαν τὰ εἰσιτήρια ἐκδρομῆς ἀπόρων συμμαθητῶν. Προσέφεραν 2 δέματα εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας καὶ 150 δρχ. εἰς τὴν ἐπιστάτην τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μελέων Νάξου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Κατεσκεύασαν λάκκους ἀπορριμμάτων. Παρασκευάζουν τὸ μαθητικὸν συσσίτιον. Ὁργάνωσαν ἑορτάς καὶ ἐκδρομὰς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον, τὰ λαχανικά του ὁποῖου διανέμουν εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας ὡς καὶ δενδρόκτονον μὲ 635 δενδρόκτονα. Διατηροῦν κοινοκιοτροφεῖον, πτηνοτροφεῖον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κυψέλης Αἰγίνης, φροντίζουν τὴν καθα-

τητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον. Περιποιῶνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον. Συνεκέντρωσαν τρόφιμα διὰ ἀπόρους οἰκογενεῖας. Ὁργάνωσαν ἑορτάς. Μὲ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα (135 δρχ.) ἀγόρασαν θερμάστραν διὰ τὸ Σχολεῖον. Ἐπλήρωσαν τὰ εἰσιτήρια ἐκδρομῆς ἀπόρων συμμαθητῶν. Προσέφεραν 2 δέματα εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας καὶ 150 δρχ. εἰς τὴν ἐπιστάτην τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μελέων Νάξου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Κατεσκεύασαν λάκκους ἀπορριμμάτων. Παρασκευάζουν τὸ μαθητικὸν συσσίτιον. Ὁργάνωσαν ἑορτάς καὶ ἐκδρομὰς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον, τὰ λαχανικά του ὁποῖου διανέμουν εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας ὡς καὶ δενδρόκτονον μὲ 635 δενδρόκτονα. Διατηροῦν κοινοκιοτροφεῖον, πτηνοτροφεῖον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κυψέλης Αἰγίνης, φροντίζουν τὴν καθα-

τητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον. Περιποιῶνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον. Συνεκέντρωσαν τρόφιμα διὰ ἀπόρους οἰκογενεῖας. Ὁργάνωσαν ἑορτάς. Μὲ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα (135 δρχ.) ἀγόρασαν θερμάστραν διὰ τὸ Σχολεῖον. Ἐπλήρωσαν τὰ εἰσιτήρια ἐκδρομῆς ἀπόρων συμμαθητῶν. Προσέφεραν 2 δέματα εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας καὶ 150 δρχ. εἰς τὴν ἐπιστάτην τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μελέων Νάξου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Κατεσκεύασαν λάκκους ἀπορριμμάτων. Παρασκευάζουν τὸ μαθητικὸν συσσίτιον. Ὁργάνωσαν ἑορτάς καὶ ἐκδρομὰς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον, τὰ λαχανικά του ὁποῖου διανέμουν εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας ὡς καὶ δενδρόκτονον μὲ 635 δενδρόκτονα. Διατηροῦν κοινοκιοτροφεῖον, πτηνοτροφεῖον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κυψέλης Αἰγίνης, φροντίζουν τὴν καθα-

τητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον. Περιποιῶνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον. Συνεκέντρωσαν τρόφιμα διὰ ἀπόρους οἰκογενεῖας. Ὁργάνωσαν ἑορτάς. Μὲ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα (135 δρχ.) ἀγόρασαν θερμάστραν διὰ τὸ Σχολεῖον. Ἐπλήρωσαν τὰ εἰσιτήρια ἐκδρομῆς ἀπόρων συμμαθητῶν. Προσέφεραν 2 δέματα εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας καὶ 150 δρχ. εἰς τὴν ἐπιστάτην τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μελέων Νάξου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Κατεσκεύασαν λάκκους ἀπορριμμάτων. Παρασκευάζουν τὸ μαθητικὸν συσσίτιον. Ὁργάνωσαν ἑορτάς καὶ ἐκδρομὰς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον, τὰ λαχανικά του ὁποῖου διανέμουν εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας ὡς καὶ δενδρόκτονον μὲ 635 δενδρόκτονα. Διατηροῦν κοινοκιοτροφεῖον, πτηνοτροφεῖον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κυψέλης Αἰγίνης, φροντίζουν τὴν καθα-

τητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον. Περιποιῶνται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον. Συνεκέντρωσαν τρόφιμα διὰ ἀπόρους οἰκογενεῖας. Ὁργάνωσαν ἑορτάς. Μὲ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα (135 δρχ.) ἀγόρασαν θερμάστραν διὰ τὸ Σχολεῖον. Ἐπλήρωσαν τὰ εἰσιτήρια ἐκδρομῆς ἀπόρων συμμαθητῶν. Προσέφεραν 2 δέματα εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας καὶ 150 δρχ. εἰς τὴν ἐπιστάτην τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μελέων Νάξου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Κατεσκεύασαν λάκκους ἀπορριμμάτων. Παρασκευάζουν τὸ μαθητικὸν συσσίτιον. Ὁργάνωσαν ἑορτάς καὶ ἐκδρομὰς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον, τὰ λαχανικά του ὁποῖου διανέμουν εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας ὡς καὶ δενδρόκτονον μὲ 635 δενδρόκτονα. Διατηροῦν κοινοκιοτροφεῖον, πτηνοτροφεῖον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κυψέλης Αἰγίνης, φροντίζουν τὴν καθα-

ριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωριοῦ καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον. Διένειμαν ἀπὸ τὸ φυτώριόν του δενδρόκτονα εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ. Ἐκαθάρισαν τὰ πεῦκα ἀπὸ τὶς κάμπες. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Προσέφεραν εἰς τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς των γραφικὴν ὕλην καὶ ἄλλα χρήσιμα εἶδη. Ἐλάβον μέρος εἰς διαφόρους ἑράνους. Ὁργάνωσαν ἑορτάς καὶ ἐκδρομὰς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀλόννησου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ χωριοῦ, τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Διανέμουν τὸ πρῶτον ρόφημα. Μεταφέρουν ὕλινον διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ προαυλίου τοῦ Σχολείου. Καλλιεργοῦν ἄνθη εἰς γλάστρας, ἔχουν σχολικὸν φυτώριον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Καρδιανῆς Τήνου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολικὴν βιβλιοθήκην. Βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Σπαρτιάδας Κερκύρας, ἐφύτευσαν περὶ τὰ 174 δένδρα εἰς τὰ κτήματά των καὶ εἰς διαφόρους τοποθεσίας τοῦ χωριοῦ, τὰ ὅποια καὶ περιποιῶνται. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπον. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀποχωρητηρίων τοῦ Σχολείου μεταφέροντες οικοδομησίμων ὕλινον. Ἐπιδιόρθωσαν δρόμον τοῦ χωριοῦ. Ἐλάβον μέρος εἰς διαφόρους ἑράνους. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον, τὰ φάρμακα τοῦ ὁποῖου ἀγόρασαν ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις πωλήσεως σπόρων τοῦ Σχολ. κήπου. Παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ὁργάνωσαν ἑορτάς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῶν Δημοτ. Σχολείων...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

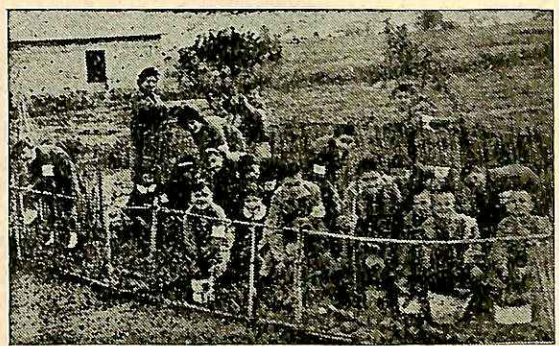
Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

Εἰς τὸν Σχολ. κήπον...

ΕΕΣΝ Γυμνασίου Σκοπέλου ψάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν
Juniors of secondary School Scopelos singing the carols to raise money for the poor

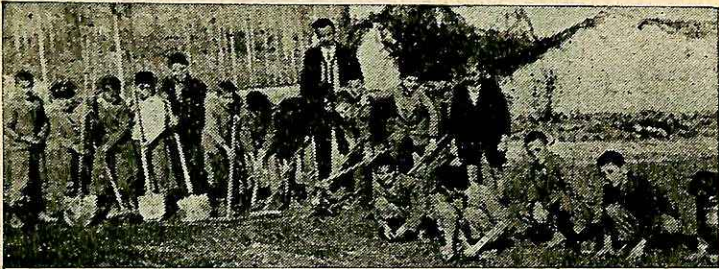
ΕΕΣΝ δημ. σχολ. Ἐλαφοτόπου Ἀμαλιάδος εἰς τὸν σχολ. κήπον
Juniors of Elem. School Elafotopos Amalias in their School garden

ΕΕΣΝ δημ. σχολ. Κάμπου Βοιῶν μὲ δῶρα διὰ πτωχὰς οἰκογενεῖας
Juniors of Elem. School Campos Voion with gifts for needy families

ΕΕΣΝ μαθ

ΕΕΝ δημ. σχολ. Παλαιφύτου Γιαννιτσών ισοπεδώνουν την αύλην
Juniors of Elem. School Palephyton, Yianitsa levelling their playground

λείων Ιου, Ζου, Τριαντάρου, Στενής, Φαλατάδου, Καρυάς, Τριποτάμου, Κιτιάδου, Σμαρδακήτου, Σκαλάδου, Αγάπης, Κώης, Καλλονής, Καρδανής, Τσιτρινών, Μαρλά και Σχολής Λουτρών Τήνου, προσέφεραν κατά τας εορτάς του Πάσχα, 1065 αγά, κούλουρα, κ.λπ. εις τούς τροφίμους της Στέγης Εθνηγίας Τ. Ν. Εθνηγιστρίας Τήνου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Πατρικίων Κεφαλληνίας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιότητα των Έχουν σχολ. φαρμακείο. Έφύτευσαν περί τα 70 καλλωπιστικά εις τον κεντρικόν δρόμον του χωρίου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Ιου, Ξου, και θου Δημοτ. Σχολείου Καλύμνου, συνέλεξαν μεγάλας ποσότητας τροφίμων φρούτων και χρήματα, τα οποία προσέφεραν εις 70 πτωχάς οικογενείας της νήσου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Καστανιάς Σάμου, έβροθήσαν εις την οικοδομήν του νέου διδαστηρίου. Έκαθάρισαν τα πεύκα από τις κάμπες.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Αγκώνος Κεφαλληνίας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και ιδιότητα των. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τας πρώτας βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έφύτευσαν 30 όπωροφύρα δένδρα και 180 καλλωπιστικά. Βοηθούν τούς μικρούς και τούς αδυνάτους εις τα μαθήματα. Δανείζουν βιβλία και περιοδικά εις τούς άπόρους μαθητάς. Αλληλογραφούν με έρρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Α' Δημοτ. Σχολείου Τύδρας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Έχουν μαθητικό κουρείο. Παρέχουν τας πρώτας βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Καλλιεργούν σχολ. κήπο.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Σκαλάδου Τήνου, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, την ιδιότητα των και του χωρίου. Έχουν μαθητικό κουρείο, σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τας πρώτας βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Περιποιούνται τα κυπαρίσσια του Σχολείου. Έφύτευσαν 50 δενδρύλλια πεύκης κυπαρίσσου και 25 χαρουπιές. Βοηθούν τούς αδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς. Κατά τας εορτάς των Χριστουγέννων προσέφεραν παιγνίδια και μικρά χρήσιμα δώρα εις άπόρους μαθητάς του Σχολείου. Με τα χρήματα, από τα καλάντα άγόρασαν τρόφιμα και διάφορα είδη διά πτωχάς οικογενείας του χωρίου. Απέστειλαν εις στρατιώτας των άκρικών φυλακίων σιγάρα και γραφικήν ύλην. Έλαβον μέρος εις τούς έράνους του έρυθρού Σταυρού και της Φανέλλας του Στρατιώτου. Προσέφεραν εις πτωχόν γέροντα 50 δρχ., εις μνήμην του Ιδρυτού του Ε.Σ. Έρρίκου Ντυνάν.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Γυμνασίου Αγ. Κηρύκου Ίκαρίας, κατά τας εορτάς των Χριστουγέννων απέστειλαν δέματα με διάφορα δώρα εις τούς μαθητάς του Δημοτ. Σχολείου Αγ. Δημητρίου Ίκαρίας.

ΕΕΝ δημ. σχολ. Ν. Κερδυλλίων Σερρών εργάζονται διά την αναδάσωσιν
Juniors of Elem. School N. Kerdylion Serres, working for the reafforestation

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Οίνουσσών Χίου, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιότητα των. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τας πρώτας βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έφύτευσαν 350 πεύκα και 152 κυπαρίσσια και σπόρους πεύκης και κουνουναριές. Με τα χρήματα από τα καλάντα άγόρασαν παιγνίδια και γραφικήν ύλην, διά τα Δημοτ. Σχολεία Κάμπου και Καλλίου Φωκίδος. Προσέφεραν λιματισμόν και χρήματα εις άπορον οικογένειαν και εις πτωχούς μαθητάς. Απέστειλαν 236 δρχ. εις τόν καρκινωπαθή Βασιλάκη. Παρέχουν ημερήσιον γεύμα εις 11 άπόρους συμμαθητάς των. Αλληλογραφούν με 130 Σχολεία του έσωτερικού και 30 της Κύπρου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Περιγιάλιου Λευκάδος, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και την ιδιότητα των. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Βοηθούν τούς έχοντας ανάγκην και τούς αδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς. Έφύτευσαν άνθη εις γλάστρες.

ΕΕΝ δημ. σχολ. Εύξεινουπόλεως Βόλου ισοπεδώνουν την αύλην
Juniors of Elem. School Euxinoupolis, Thessaly levelling their playground

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Β' Δημοτ. Σχολείου Μυτιλήνης, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Παρέχουν τας πρώτας βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Βοηθούν τούς αδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Παρακολουθούν διαλέξεις. Αργάνωσαν Χριστουγεννιάτικην εορτήν και διένειμαν δώρα εις τούς άπόρους μαθητάς του Σχολείου. Έπεσκέφθησαν τό Γηροκομείον Μυτιλήνης, όπου διένειμαν φρούτα εις τούς τροφίμους αυτού, τούς οποίους και έψυχαγώγησαν.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Α' Δημοτ. Σχολείου Πόρου άργάνωσαν Χριστουγεννιάτικην εορτήν, και διένειμαν δέματα με λιματισμόν και παιγνίδια, εις άπόρους μαθητάς του Σχολείου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Νικολαϊδείου Β' Δημοτ. Σχολείου Αγ. Μαρίνης Λέρον, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιότητα των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Αργάνωσαν χριστουγεννιάτικην εορτήν. Έπεσκέφθησαν τό Ασκληπιείον Λέρου, όπου έδωσαν θεατρικήν παράστασιν προς ψυχαγωγίαν των άσθενών.

ΕΕΝ δημ. Σχολ. Πανυπερίου παρέχουν α' βοήθειας.
Juniors of Elem. School Panyperion rendering first aid.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Πυθαγορείου Γυμνασίου Σάμου, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του Γυμναστηρίου των και την ιδιότητα των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έβροθήσαν πτωχούς συμμαθητάς των με λιματισμόν και δώρα αξίας 670 δρχ. Έβροθήσαν εις διάφορους έράνους. Αλληλογραφούν με Έρρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων. Έώρασαν την ημέραν του Έρυθρού Σταυρού. Αργάνωσαν Χριστουγεννιάτικην εορτήν. Κατά τας εορτάς των Χριστουγέννων προσέφεραν γλυκίσματα, φρούτα και χρήματα εις τούς κρατούμενους των φυλακίων και τούς άσθενείς του Νοσοκομείου.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Πατελαρίου Χανίων, βοηθούν τούς έχοντας ανάγκην. Έχουν σχολ. φαρμακείο.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Β' Δημοτ. Σχολείου Περιθειας Κερκύρας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιότητα των. Έχουν μαθητικόν κουρείο. Βοηθούν τούς μικροτέρους μαθητάς εις τα μαθήματα. Προσέφεραν γραφικήν ύλην εις 3 άπόρους μαθητάς του Σχολείου. Έπεσκέφθησαν 2 άσθενείς συμμαθητάς των και γέροντα του χωρίου των και τούς προσέφεραν φρούτα και γλυκά. Έβροθήσαν γραίαν εις την συγκομιδήν του έλαιοκάκπου. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τας πρώτας βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Καλλιεργούν άνθη. ΚΡΗΤΗ.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου

Αβδόυ Πεδιάδος έφύτευσαν 150 πεύκα εις κοινοτικόν χώρον.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Παρασπορίου Σητείας, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδιότητα των. Παρασκευάζουν τό πρωινό ρόφημα. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έφύτευσαν εις διάφορους χώρους 400 άμυγδαλιές και 150 κυπαρίσσια.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Καλαμίου Βιάννου, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου του χωρίου και την ιδιότητα των. Φροντίζουν τυφλόν γέροντα, εις τόν όποιον προσφέρουν καθημερινός εκ του πρωίνου των ροφήματος. Μεταφέρουν καυσόξυλα εις γέροντας. Βοηθούν τούς αδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς. Έβροθήσαν εις τόν έρανον του Ε.Ε.Σ. Έχουν σχολ. φαρμακείο και μαθητικό κουρείο. Παρακολουθούν μαθήματα Α' Βοηθειών και διαλέξεις ύγιεινής.

ΟΙ Ε.Ε.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Βουβάζ Σφακίων, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και την ιδιότητα των. Αγόρασαν κουρευτική μηχανή και ένα μεγάλο πανόδετον χάρτην της Αμερικής. Αργάνωσαν Χριστουγεννιάτικην εορτήν ύπέρ των πτωχών.

ΕΕΝ δημ. σχολ. Ξηροποτάμου, Β' Περιφ. Δράμας περιποιούνται τα δένδρα, που έφύτευσαν

Juniors of Elem. School Xeropotamos, Drama looking after the trees, they planted

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ

Έρρίκος Ντυνάν. Δυό λέξεις, που μάς φέρουν μπροστά μας εικόνες συμπονιας και αγάπης προς τόν πάσχοντα συνάνθρωπό μας.

Η γενναία και εύγενική καρδιά του έμεινε γιά πάντα, από τόν καιρό, που ένοιωσε τη ζωή, ως τόν καιρό, που έξοδεψε και την τελευταία ρανίδα άφοσιωμένην στόν ανθρώπινο πόνο. Όταν εύρεθη εις τήν τρομεράν μάχην του Σολφερίνο, ή εύαίσθητη καρδιά του πόνεσε πολύ.

Επάνω εις τό αίματοβαμμένο έκείνο πεδίο του Σολφερίνο ό Έρρίκος Ντυνάν έθεσε τά θεμέλια του Έρυθρού Σταυρού, και κατά τόν Οκτώβριον του 1863 έπειτα από πολλούς κόπους, προσπάθειες και θυσίες, κατάρθωσε νά πετύχη την πρώτη διάσκεψιν του Έρυθρού Σταυρού, που έγινε ή χαρά και ή ανακούφισις των όρφανών και των άπόρων. Η μεγάλη έκείνη καρδιά, ό τρανός έκείνος άνθρωπος της οικουμένης, λησμονημένος από όλους έσβυσε άθόρυβα στις 30 Οκτωβρίου 1908, εις τό νοσοκομείον της μικρής Έλβετικής πόλεως Χάυδεν, αφήνοντας στήν ανθρωπότητα τό ύψηλό παράδειγμα ενός άληθινού και μεγάλου ανθρώπου.

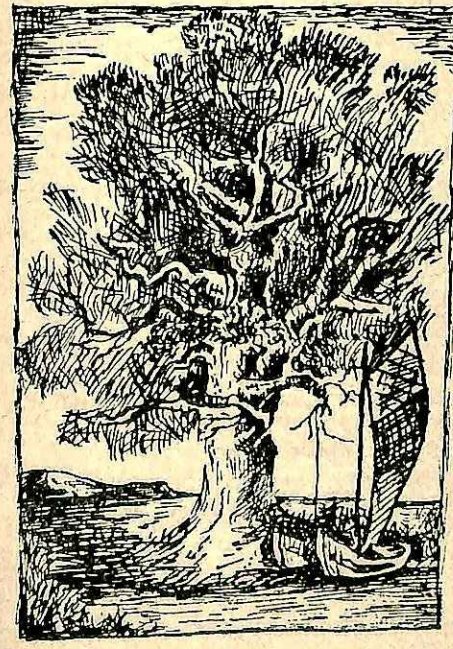
Μία έπίσκεψις σ' ένα νοσοκομείο με ένα μικρό δώρο, φροντίδα γιά τούς άρρώστους και τούς τραυματίας και γιά όσους έχουν ανάγκη, είναι μία άποδείξις ότι τιμούμε κι έμεις τόν Μεγάλον Ίδρυτήν του Έρυθρού Σταυρού και ότι άκολουθούμε τό παράδειγμα του.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΜΑΝΤΑ
Νικολέικα, Αιγιαλείας.

ΑΙΝΙΓΜΑ

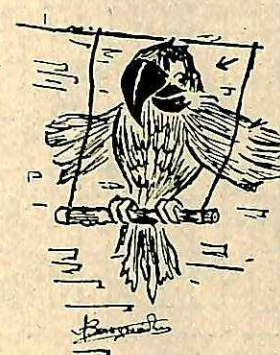
Είμαι νήσος του Αιγαίου,
Κι αν με άποκεφαλίσης
Ένα Πέρση Βασιλέα
Δίπλα σου θά συναντήσης.
ΚΑΤΣΙΚΕΡΟΣ Θ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Τρόπαια Γορτυνίας

ΠΡΟΔΡ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Ήλιουπόλεως
Γερο-πλάτανος

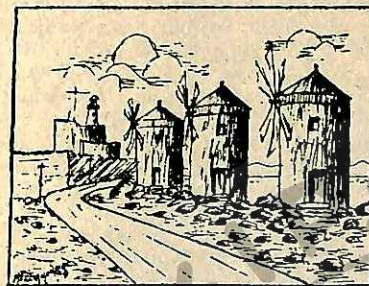

Ζητείται ή άνάγνωσις της κάτω έπιγραφής.

- 1) -----
 - 2) -----
 - 3) -----
 - 4) -----
1. Λέγεται κάθε τι, τό όποϊον αντιλαμβάνομεθα διά της άκοής.
2. Όλο ήν έπιθυμούν.
3. Προεσχόη της γής.
4. Γυναικείο όνομα.
ΠΑΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμνάσιον Ήλιουπόλεως.

Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
Α' Γυμν. Άρρ. Λαρίσης

Οί μύλοι της Ρόδου
Μ. ΒΑΣΙΛΑΡΑΚΗ
Γυμν. Θηλ. Ρόδου

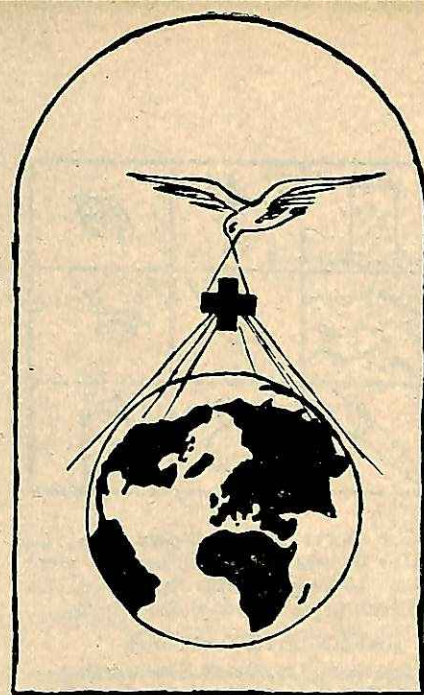
ΑΙΝΙΓΜΑ

Είμαι νήσος του Αιγαίου
κι' έχω όνομα Άγίας
ή μορφή μου ήταν άλλη,
τώρα μοιάζω με μισό φεγγάρι.
ΔΗΜΗΤΡΑ ΛΙΑΗ
Γυμνάσιον Ήυλοκάστρου

Αν από τις λέξεις αυτές άφαιρέσουμε όποιοδήποτε γράμμα και τό άντικαταστήσουμε με άλλο πάντοτε τό ίδιο, θά σχηματιστούν διαφορετικές λέξεις.

Πικρός
κατάρτα
άκτη
κόρη
παλιά
όρκος.
καντήλι.
πέτρα.
φιλώ.
καναρίνι.

ΤΟΥΛΑ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ
Μαθήτρια Στ' τάξ. Ίδιωτ. Δημ. Σχολ.
Μαίρης Γιουρμετάκη

«Τό πνεύμα του Έρρίκου Ντυνάν»
ΡΕΝΑ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Δημ. Σχολ. Σχολής Τυχοπούλου, Άθήναι

Η ΑΝΟΙΞΗ

Μέσ' τις ρεματιές,
στις βοττοκορφές
τραγουδούν πουλάκια
τρέχουν τά παιδάκια.

Παχονλά άρνάκια
σβέλτα κατσικάκια
παίζουν με χάρη
στά ψηλά χορτάρι.

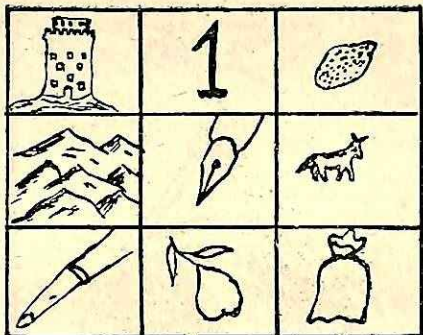
Λιώσανε τά χιόνια
Νά τά χελιδόνια
και οί βλάχοι πәне
στά ψηλά βοννά.

Ήρθε πιά ή Άνοιξη,
ήρθε χαρωπή
όλοι πιά άς τρέξωμε
παιδιά στην έξοχή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ι. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Δημοτ. Σχολ. Κεφαλοβρύσου Μεσσηνίας

«Ο μικρός βιοπάλαιστής»
ΕΜΜΑ Ν. ΕΥΚΑΡΙΠΙΔΟΥ
Κολλέγιον Α' Αγ. Βικέντιος Θεσ/νίκη

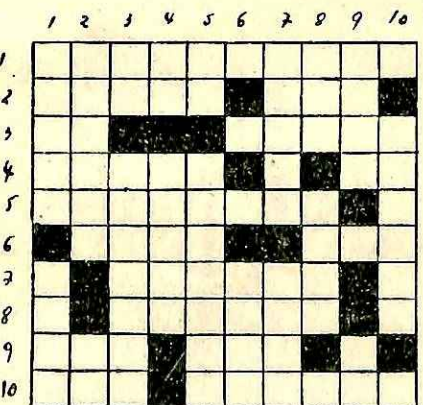

Εάν εϋρετε τη σωστή ονομασία των άνωθεν εικόνων και τοποθετήσετε κατά σειράν το αρχικόν των γράμμα θα εϋρετε έναν μεγάλο άνδρα των Θηβών.

ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΝΙΚΗ
Ίδιωτικόν Γυμνάσιον Πτολεμαίδος

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

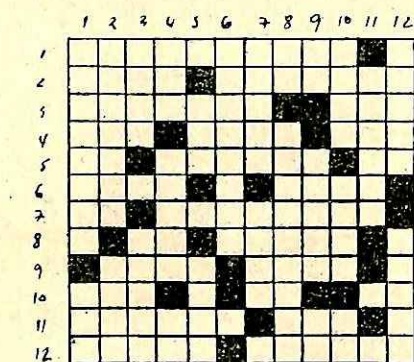
- 1) Πορθμός χωρίζων την Άλάσκα από την Σιβηρία.
- 2) Ευχαρίστησις-Ποταμός της Γαλλίας.
- 3) Συνθετικόν πολλών Κινεζικών ονομάτων-φυτό, από τις ίνες του οποίου εξάγεται είδος υφάσματος.
- 4) Μία εκ των πόλεων της Ίαπωνίας-Προσωπική αντωνυμία (β' προσώπου).
- 5) Ίσχυρόν δηλητήριον, το όποιον περιέχουν τα φύλλα του γεωμήλου, προφυλακτικόν κατά των φυτοφάγων ζώων.
- 6) *Αν δέν υπήρχε αυτό, δέν θα υπήρχε ζωή επί της γῆς (Δημοτική).—Τό χρησιμοποιοί ή πλύστρα ως σαπούνι για καθαρισμόν των κηλίδων.
- 7) Ίσχυρό δηλητήριο αντιπυρετικόν, πού εξάγεται από τό φυτόν «κιγχόνη» δοτική.
- 8) *Όρος της Μ. Άσίας.
- 9) *Η Μητριὰ του Φρίξου και της Έλλης-Δεσποινίς (*Αγγλ.).
- 10) Διαρρέει την Έλβετίαν-Δέν σέβεται τόν Θεόν.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Θεός των Αρχαίων Βαβυλωνίων-Μία εκ των πέντε ήπειρων.
- 2) Ανεκάλυψε τον φωνογράφο (έπιώρυκα-Δείχνει..
- 3) Τρόν σύμφωνον-Πτεινός.

- 4) Άντεστραμμένο σύμφωνον-Περιοχή της Μικρᾶς Άσίας.
 - 5) Πλανήτης-Χωρίς όνόματα (άνορθ.)
 - 6) Θεότης της Έλλην. μυθολογίας.
 - 7) Μᾶς τό παρέχουν τά πρόβατα-Μᾶς ρίχνει στο κρεβάτι (κλητική).
 - 8) Κάτοικος Αρχαίας Έλληνικής φυλής-δοτис πολεμά γενναία διά την πατρίδα.
 - 9) Χρησιμοποιείται ως υποζύγιον-Βεβαιωτικόν μόριον.
 - 10) Μέγας ποταμός της Γῆς.
- ΑΓΑΠΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Γυμνάσιον Άμαρουσίου

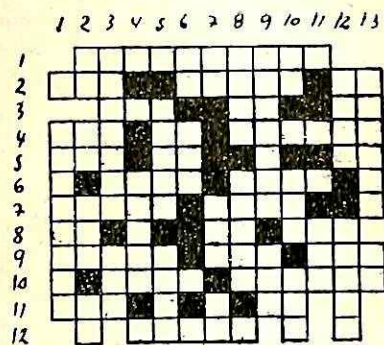

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

- Οριζοντίως: 1) Σχέδιον Πόλεως. 2) Κόρη του Θαύματος και της Ηλέκτρας, άγγελιοφόρος των θεών-Άρχαιοτάτη πόλις της Ρόδου και όμώνυμος βασιλεύς αυτής. 3) Αίμοχαρής αυτοκράτωρ εκ του οίκου του Αυγουστου (γενική)-ΤΡΘ 4) πρόθεσις δίπτωτος-Υίός του Αρχιδάμου-ΰφανσις. 5) *Υποθετικός σύνδεσμος-άπόλαυσις-Παλαιότατος τύπος προθέσεως 6) Τάσις προς κάτι-Λέγω (δημοτική). 7) *Αντωνυμία αναφορική-Έκείνος πού θρηνεί. 8) *Υποτακτική του Ιημι (τρίτον πρόσωπον).—Είς αυτούς αποδίδεται ή εφευρέσις της πυρίτιδος (γενική) 9) *Εκεί διώκει τότε ή μοίρα του στόλου με άρχηγόν τόν Θουκυδίδη, όταν δέν ήδυνήθη να άποτρέψη τās επιτυχίας των αντιπάλων (δοτική).—Θέτω εις κίνησιν. 10) Μικρόβιον της γρίππης-μόριον παρά τοις αρχαίοις (αντιστ.)—330. 11) Τό πάθημα-Άρχαία θεά 12) Τό πάθημα των συμβολίζει την τριήμερον ταφήν και ανάστασιν του Κυρίου-Ο Πέμπτος Εύαγγελιστής.

- Καθέτως: 1) Ποιητής της χορικής ποιήσεως εκ Βοιωτίας-ΙΑΙ 2) κάτοικος των βουνών-Τροϋλος (δοτική) 3) Διεθνές νόμισμα-Άργοναύτης, 4) επίρρημα τοπικό-Άσυνήθιστος-β' πρόσωπον κτητικής αντωνυμίας επί ενός κτήτορος (ούδέτερον πληθ.) 5) Τά τρία πέμπτα του κοντού ανθρώπου-ώθησις 6) Κυνικός φιλόσοφος 7) τόπος γόνιμος έν έρήμω-αντίθετον της ήττης. 8) ΜΛ-Άρχαίος λυρικός ποιητής 9) δύο δίχρονα φωνήεντα-Πόλις βορείως της Τύρου-Αιγυπτιακή θεότης 10) *Ετσι έλεγαν την Άθίνα συνήθως οι άττικοί συγγραφείς.—Τό πατητήρι των σταφυλών (δοτική-άρθρον (πληθ.) 11) Υίός της Καλλιόπης (γενική) 12) ένδυμα-Τόπος γεννήσεως του Άπόλλωνος και της Άρτέμιδος.

ΝΑΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Γυμνασ. Παράρτημα Βελεστίνου

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Ένα από τα έπτά θαύματα.
- 2) Έρωτηματική αντωνυμία-Άδελφός του Μωϋσή.-Έρωτηματικό (αντιστροφή).
- 3) Άρχαίον νόμισμα-Γραφή του 11.-Προσωπική αντωνυμία στην Αιτιατική (αντιστροφως).
- 4) Πολιτικόν κόμμα-Προσωπική αντωνυμία (Αιτιατική) — Ήθοποιός του Έλληνικού κινηματογράφου.
- 5) Άρχαίος θεός... Ξεκουράστηκα, πλένω με F.A.B.-Άρθρον στον Πληθυντικόν (αντιστροφως).
- 6) Συμπερασματικός σύνδεσμος.-Είς εκ των έπτά σοφών.
- 7) Άνδρικόν όνομα.-Πόλις της Εύβοίας.
- 8) Άριθμητικόν επίθετον-Γράμμα της Άλφαβήτου (αντιστροφως) —Όργανον αίσθήσεως.
- 9) Μυθικός ήρωας-Νήσος του Αιγαίου-Μέτρον βάρους.
- 10) *Υνίου του άρότρου-Μάρκα γάλακτος.
- 11) Τώρα-Νότα.
- 12) Κόρη αγαπηθείσα υπό του Διός.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Άλλη ονομασία της λέξεως λιμάνι.
- 2) Νότα-Άρχαίος Θεός των Αιγυπτίων-Πρόθεσις — Προσωπική αντωνυμία. (αντιστροφως).
- 3) Με ευχαρίστησιν (άρχαία)-Καί.
- 4) Είς εκ των έπτά σοφών.
- 5) Χαϊδευτικό γυναικείο όνομα (αντιστροφως)-Πόλις Βοιωτίας.
- 6) Αύγα — Προστατική Ένεστώτος του ρήμ. έχω.
- 7) Νότα-Καύσιμος ύλη-Τά ζώα όπως τά λένε στο χωριό.
- 8) Θεά της φιλονικίας-Άγγλος φιλέλληνη.
- 9) Πατήρ της Θεοτόκου-Σήμα βοηθείας.
- 10) Έπάνω (*Αγγλιστί)-Με αυτόν είναι γεμάτη ή ατμόσφαιρα-Ο άσωτος... (Δοτική).
- 11) Μάρκα σοκολάτας.
- 12) Είναι τά πράγματα της έκκλησίας-Μεγάλος συγγραφέας.
- 13) Μοντέρνος χορός-Δίφθογγος.

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΑ
Γυμνάσιον Σχολ. Μιχαήλ Άθηνών

Πρωτομαγιά

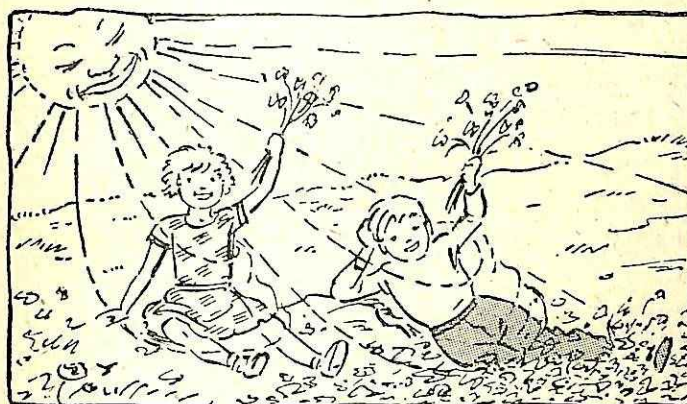
Υπό Άντ. Χ.

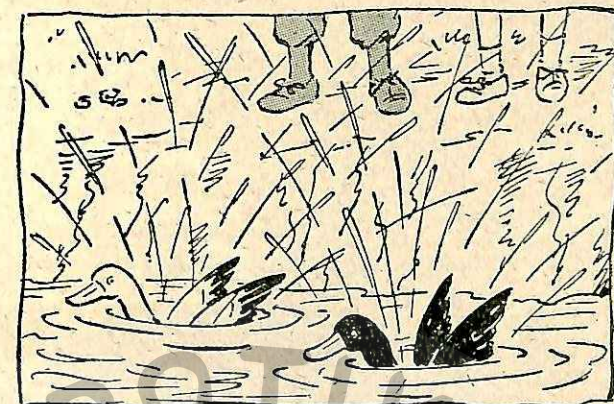
Ξημέρωσε ή Πρωτομαγιά! Κι ό Μάκης και ή Φούλα για τό χωριό με τη μαμά κινάνε την αύγούλα, κ'έκει στον κήπο του παππού, μέσ' στα πολλά λουλούδια, περνούν μια μέρα άξέχαστη με γέλια και τραγούδια!

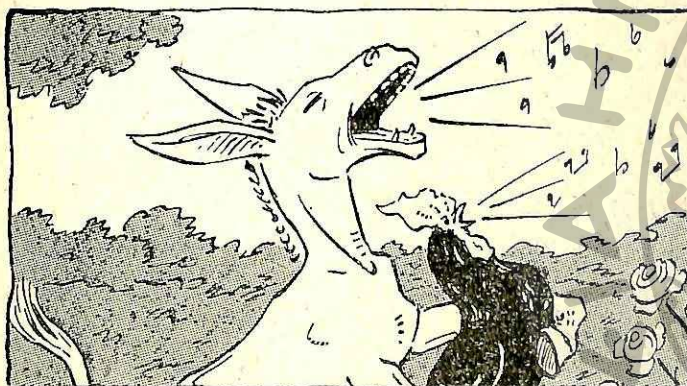
Τά λουλουδάκια, βλέποντας τά δυό παιδιά, λυγίζουνε και τά καλωσορίζουνε. Πεταλουδίτσες πλουμιστές, πού τη χαρά γυρεύουνε, πιάνονται γύρω σιά παιδιά κι άρχίζουν να χορεύουνε.

Του ήλιου οι χρυσοπύρινες και καυτερές ακτίνες απλώνονται κ'έκείνες, «καλώς μᾶς ήρθατε, παιδιά,» γελώντας τους φωνάζουνε και μ' άνοιξιιάτικες χαρές και χάδια τ' άγκαλιάζουνε.

Δυό πάπιες λίγο παρακεί τα γλυκοχαιρετάνε, και πέφτοντας μέσ' στο νερό τά καταπιτσιλιάνε.

Ο μπάρμπα - βραχνοκόκορας τό τραγουδάκι του άρχινά στού περβολιού τό φόντο, κ' εύθυσ κι ό γάϊδαρος ξυπνά κι άρχίζει ένα γλυκύτατο να του κρατά σιγκόντο!

Κ' έστι, καταχαρούμενα ή Φούλα με τό Μάκη, άφού όλη μέρα παίξανε, ένα στεφάνι πλέσανε, κι άργά προς τό βραδάκι ευχαρίστησαν τόν παππού τό χέρι του φιλώντας και γύρισαν με τη μαμά στο σπίτι τραγουδώντας!

ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Στίχοι
ΛΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΑ

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

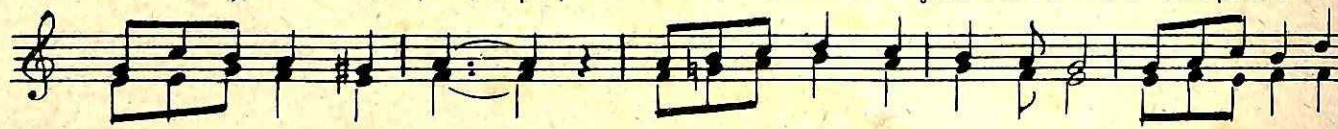
Τρα λα λα τρα λα λα τρα λα λα τρα λα λα λα λα.

ΜΕ-ρα γλυ-κειά, χα-ρού-με-νη, μό-λ'α-νοι-χτη καρ-διά, — στήν ὁ-μορ-φη τήν

ἐ-ξο-χή ἄς τρέ-ξου-με, παι-διά, — ΜΕ γλυ-κο-κε-λαί-δῃ-μα-τα

μᾶς κρᾶζει τὸ που-λί, — στὴ δρο-σε-ρή του τῆ σκι-ᾶ τὸ πεῦ-κο μᾶς κα-

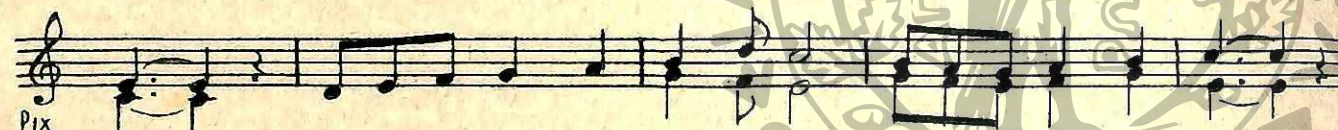
λεῖ. — Τὰ λου-λου-δά-κια ἀ-πλώ-θη-καν χι-λιό-χρω-μα στὴ

γῇ — καὶ τὸ νε-ρά-κι, δρο-σε-ρό, κυ-λά-ει ἀπ' τῆ πη-

γῇ. — Στὴν ἐ-ξο-χή ἄς τρέ-ξου-με χα-ρού-με-νοι, παι-

δία — Λου-λοῦ-δι πάλ-λει καὶ ἀν-θεῖ στὰ στή-θη κ' ἡ καρ-διά. —

ΡΙΧ.
ΦΡΕΤΣΑΣ.